

KATKI

PEDİATRİ DERGİSİ

Bu kitapta yayınlanan yazıların her türlü yayın hakkı KATKI PEDIATRİ DERGİSİ'ne aittir. Yazıların bilimsel içeriğinden yazar(lar) sorumludur. İçindeki yazıların tamamı veya herhangi bir parçası Katkı Pediatri Dergisi Yayın Kurulu'ndan izin alınmadıkça başkalarınca yayımlanamaz, çoğaltılamaz.

Web : www.pediatri.hacettepe.edu.tr

e-mail : pediatribasast@gmail.com

KATKI Pediatri Dergisi

Yıl: 2019 • Cilt: 40 • Sayı: 1-6 • Ay: Ocak - Aralık

YAYIN SAHİBİ

Hacettepe Pediatri Eğitimi Geliştirme ve Destekleme Derneği adına

Prof. Dr. Gülsev Kale

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Prof. Dr. Gülsev Kale

YAYIN İDARE MERKEZİ ADRESİ

Ali Suavi Sok. 23/64 Maltepe / Ankara

Tel: 0-312 232 44 25

YAYININ TÜRÜ

Yerel süreli yayın

YAYIN ŞEKLİ

2 Aylık - Türkçe

TASARIM

Ferhat Sonkur

BASIM

Alp Ofset Matbaacılık Mak. San. ve Tic. Ltd. Şti

Ali Suavi Sok No: 60 Maltepe / Ankara

Tel: 0-312-230 09 97

Sertifika No: 47917

BASIM TARİHİ / YERİ

Ocak 2021 / ANKARA

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	9
Prof. Dr. Elif Nursel Özmert <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanı, Hacettepe Pediatri Eğitimini Geliştirme ve Destekleme Derneği Başkan Yardımcısı, Ankara</i>	
ÖNSÖZ	11
Prof. Dr. Gülsev Kale <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Emekli Öğretim Üyesi, Hacettepe Pediatri Eğitimini Geliştirme ve Destekleme Derneği Başkanı, Ankara</i>	
İHSAN DOĞRAMACI (HACETTEPE) ÇOCUK HASTANESİ KURULUŞ ÖYKÜSÜ	13
Prof. Dr. Şinasi Özsoylu <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Emekli Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN KURULUŞUNUN KIRKINCI YILI KUTLU OLSUN	21
Prof. Dr. Faik Sarıalioğlu <i>Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Onkolojisi Bilim Dalı Başkanı, Ankara</i>	
Prof. Dr. Emin Sami Arısoy <i>Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı Başkanı, Kocaeli</i>	
Prof. Dr. Mehmet Fevzi Özkaynak <i>New York Medical College, Pediatric Hematology/Oncology/Stem Cell Transplantation Department, Amerika Birleşik Devletleri</i>	
Prof. Dr. Esat Yılğör <i>Sistem Cerrahi Tıp Merkezi Yönetim Kurulu Başkanı, Mersin</i>	
Uzm. Dr. Burhan Topal <i>Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Başkent Üniversitesi Hastanesi, Antalya</i>	
PROF. DR. MİTHAT ÇORUH VE KATKI	23
Prof. Dr. Faik Sarıalioğlu <i>Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Onkolojisi Bilim Dalı Başkanı, Ankara</i>	

KATKI'NIN KURULUŞ ÖYKÜSÜ 27

Prof. Dr. Emin Sami Arısoy

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı Başkanı, Kocaeli

KATKI'NIN KIRKINCI YILI KUTLU OLSUN 37

Prof. Dr. Mehmet Fevzi Özkaynak

New York Medical College, Pediatric Hematology/Oncology/Stem Cell Transplantation Department, Amerika Birleşik Devletleri

HACETTEPE PEDIATRİ VE KATKI 39

Prof. Dr. Esat Yılğör

Sistem Cerrahi Tıp Merkezi Yönetim Kurulu Başkanı, Mersin

TÜRK TIBBINDA KURUCUSUNA PROFESÖRLÜK UNVANI KAZANDIRAN DERGİ: KATKI PEDIATRİ DERGİSİ 43

Prof. Dr. Faik Sarıalioğlu

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Onkolojisi Bilim Dalı Başkanı, Ankara

ÇOK İŞLEVLİ DERGİ: KATKI 47

Uzm. Dr. Burhan Topal

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Başkent Üniversitesi Hastanesi, Antalya

KATKI'NIN 1. YILINDA 49

Prof. Dr. Turgay Coşkun

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Emekli Öğretim Üyesi, Ankara

KATKI'NIN 2. YILINDA 51

Prof. Dr. Murat Yurdakök

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Neonatoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara

KATKI'NIN 3. YILINDA 55

Prof. Dr. Musa Kazım Çağlar

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Liv Hospital, Ankara

KATKI'NIN 4. YILINDA 57

Prof. Dr. İlhan Tezcan

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İmmünoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara

KATKI'NIN 5. YILINDA 59

Prof. Dr. M. Tezer Kutluk

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Onkolojisi Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara

KATKI'NIN 6. YILINDA 61

Uzm. Dr. Dilek Demirsoy

Emekli Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Mersin

KATKI'NIN 7. YILINDA	63
Prof. Dr. Oğuz Söylemezoğlu Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara	
KATKI'NIN 8. YILINDA	65
Prof. Dr. Ali Süha Çalıkoğlu The University of North Carolina, Pediatric Endocrinology Department, Amerika Birleşik Devletleri	
KATKI'NIN 9. YILINDA	69
Prof. Dr. Reha Cengizlier Ataşehir Florence Nightingale Hastanesi, Çocuk Allerji Birimi, İstanbul	
KATKI'NIN 10. YILINDA	71
Dr. Meral Saraçel Benciçaoğlu Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, İstanbul	
KATKI'NIN 11. YILINDA	73
Prof. Dr. Şule Yiğit Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Neonatoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara	
KATKI'NIN 12. YILINDA	75
Prof. Dr. Ayfer Alikaşifoğlu Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Endokrinolojisi Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara	
KATKI'NIN 13. YILINDA	77
Prof. Dr. Birgül Varan Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara	
KATKI'NIN 14. YILINDA	79
Prof. Dr. İlknur Kılıç Ataşehir Florence Nightingale Hastaneleri, Neonatoloji Uzmanı, Pediatri Direktörü, İstanbul	
KATKI'NIN 15 VE 16. YILLARINDA	81
Prof. Dr. Deniz Doğru Ersöz Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara	
KATKI'NIN 17. YILINDA	85
Prof. Dr. Elif Güler Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Hematoloji-Onkoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Antalya	
KATKI'NIN 18. YILINDA	89
Prof. Dr. Tefik Karagöz Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara	

KATKI'NIN 19. YILINDA	91
Prof. Dr. Ateş Kara <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 20. YILINDA	93
Prof. Dr. Benan Bayrakcı <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Yoğun Bakım Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 21. YILINDA	95
Prof. Dr. Ümit Murat Şahiner <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Allerji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 22. YILINDA	97
Prof. Dr. Ebru AYPAR <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 23. YILINDA	99
Prof. Dr. Gülen Eda Utine <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Genetik Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 24. YILINDA	101
Prof. Dr. Şule Ünal Cangül <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Hematoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 25. YILINDA	103
Uzm. Dr. Tülay Akça <i>İzmir Ekonomi Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, İzmir</i>	
KATKI'NIN 26. YILINDA	105
Dr. Öğr. Üyesi. Mediha Akcan <i>Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Öğretim Üyesi, Aydın</i>	
KATKI'NIN 27. YILINDA	107
Ass. Prof. Pınar Gümüş Balıkcıoğlu <i>Duke University Medical Center, Division of Pediatric Endocrinology and Diabetes, Lenox Baker Children's Hospital, Amerika Birleşik Devletleri</i>	
KATKI'NIN 28. YILINDA	111
Uzm. Dr. Gülin Hızal <i>Ankara Şehir Hastanesi, Çocuk Gastroenterolojisi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 29. YILINDA	113
Doç. Dr. İlker Ertuğrul <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 30. YILINDA	115
Doç. Dr. Fehime Kara Eroğlu <i>Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Nefrolojisi Birimi, Ankara</i>	

KATKI'NIN 31. YILINDA	117
Dr. Öğr. Üyesi Nazan Ülgen <i>Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Öğretim Üyesi, Antalya</i>	
KATKI'NIN 32. YILINDA	119
Doç. Dr. Ezgi Deniz Batu <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Romatoloji Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 33. YILINDA	121
Dr. Öğr. Üyesi Melis Pehlivan Türk Kızılkın <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ergen Sağlığı Bilim Dalı, Öğretim Üyesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 34. YILINDA	123
Uzm. Dr. Zeynelabidin Öztürk <i>Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 35. YILINDA	125
Uzm. Dr. Gözdem Kaykı <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Neonatoloji Bilim Dalı, Yandal Araştırma Görevlisi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 36. YILINDA	127
Uzm. Dr. Yağmur Ünsal <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Endokrinoloji Bilim Dalı, Yandal Araştırma Görevlisi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 37. YILINDA	129
Uzm. Dr. Dicle Canoruç Emet <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Endokrinoloji Bilim Dalı, Yandal Araştırma Görevlisi, Ankara</i>	
KATKI'NIN 38. YILINDA	131
Uzm. Dr. Emine Özlem Çarıkçıoğlu <i>Çanakkale Devlet Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Çanakkale</i>	
KATKI'NIN 39. YILINDA	133
Uzm. Dr. Merve Erdem <i>Şehit Yavuz Yürekseven Devlet Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Erzurum</i>	
KATKI'NIN 40. YILINDA	137
Dr. İsmail ULUSOY <i>Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Araştırma Görevlisi, Ankara</i>	
OKURLARIMIZDAN	141
TEŞEKKÜR	159
PEDİATRİ BAŞASİSTANLARI, 1956-2019	160

SUNUŞ

Dr. Elif N. Özmert

Bu yıl KATKI Pediatri Dergisi'nin 40. yılı. Kırkıncı yılı anmak adına KATKI Dergisi'nin ilk yayın kurulu üyeleri olan Prof. Dr. Emin Sami Arısoy ve Prof. Dr. Esat Yılğör hocalarımız öncülüğünde bir kutlama programı hazırlamak için yola çıktık. Ne yazık ki pandemi tüm yüz yüze etkinlikleri engelleyince bir derginin yıl dönümünün özel bir sayı ile kutlanmasının en güzel anmayı oluşturacağına karar verdik. İşte bu sayıda KATKI Pediatri Dergisi'nin yolculuğu ve derginin başarısında öncelikli görev almış dönemin başasistanlarının paylaşımları yer alıyor.

“Başasistanlık” Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları

Anabilim Dalı'nda, eğitim ve hizmetin en özverili ve önemli görevlerinin başındadır. İşte bu nedenle Anabilim Dalı'mızın kuruluşundaki ilk başasistanımız Prof. Dr. Şinasi Özsoylu hocamız da bir yazı ile aramızda.

Ben bu vesile ile Anabilim Dalı'mız ve Üniversitemizin kurucusu Prof. Dr. İhsan Doğramacı başta olmak üzere, Anabilim Dalı'mıza, Başasistanlığa, KATKI Pediatri Dergisi'ne emeği geçmiş tüm hocalarıma, meslektaşlarıma ve tabi ki okurlarımıza şükranlarımı sunarım.

Bu sayının bizden sonra gelecek meslektaşlarımız için de bir rehber olmasını dilerim.

ÖNSÖZ

Dr. Gülsev Kale

Değerli hocalarım, meslektaşlarım ve genç hekim adayları; Yayın hayatında kırkıncı yılını tamamlayan KATKI Dergisi, bu mutluluğu sizlerin katılımı ile gerçekleştirdiğimiz “Özel 40. Yıl” sayısı ile yine sizlerle paylaşmaktadır.

İlk kez 1979-1980 döneminde Dr. Esat Yılğör, Dr. Faik Sarıalioğlu, Dr. Burhan Topal, Dr. M. Fevzi Özkaynak, Emin Sami Arısoy’un üstün çabaları ve o yılların Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mithat Çoruh’un karşı fikirlere rağmen sağladığı büyük destekle, uzmanlık eğitime yönelik bilgi ve beceri kaynağı olma amacı ile teksir edilip, zımbalanmış sayfalar halinde yayın hayatına başlayan dergi; bugün Üniversitemizin logosu ile yurdun her köşesine ulaşarak tıp, çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlık ve yan dal uzmanlık öğrencilerini bilgilendirmeye devam etmektedir.

KATKI dergisi yayına başladığı dönemde henüz adı konmamış olan “akran eğitimi” modeline de öncülük ederek uzmanlık öğrencileri arası iletişim ve bilgi paylaşımı sonucunda ortak akıl ile çözüm üretme ve tedavi yöntemlerinin oluşturulmasına önemli KATKI sağlamıştır.

Dergimiz 2001 yılından günümüze aynı tarihte kurulmuş olan Hacettepe Pediatri Eğitimi Geliştirme ve Destekleme Derneği’nin himayesinde ve bu derneğin amaçları doğrultusunda Anabilim Dalı Başkanı ve Başasistanlık yönetim ve denetiminde Çocuk Sağlığı ve Hastalıklarının temel konularında güncel bilgileri ilgili disiplinlerle iş birliği yaparak okuyucuları ile paylaşmaya devam etmektedir.

Üniversitemizin kurucusu değerli Hocamız Prof. Dr. İhsan Doğramacı’nın “Daha ileriye... En iyiye...” hedefi dergimizce benimsenmiştir.

Başasistanlık görevi ile onurlandırılmış tüm hekimlerimiz devir aldıkları bu sorumluluğu ilk günkü heyecan ve titizlikle bir sonraki ekibe kutsal bir emanet gibi teslim etmektedir.

Daha nice 40 yılların yaşanmasını dilerken emeği geçen tüm meslektaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum, aramızdan ayrılmış olanları rahmet ve şükranla anıyorum.

İHSAN DOĞRAMACI (HACETTEPE) ÇOCUK HASTANESİ KURULUŞ ÖYKÜSÜ...

Dr. Şinasi Özsoylu

BİR HAYALİN GERÇEKLEŞMESİ; BİR DÂHİNİN İLK MADDİ ESERİ

Temmuz ayı başlarında, bir sabah Prof. Dr. Gülsev Kale bana telefon ederek KATKI Pediatri Dergisi'nde yayımlanmak üzere, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi'nin kuruluş öyküsünü yazmamı istedi. Hocabey'in ve eşi Ayser Hanım'ın vefatından sonra Dr. Ahmet Ajun'un da vefatıyla, ben o devri yaşayan, Hacettepe'nin en kıdemli ve yaşlı üyesi olarak kaldım. Bu yönden böyle bir yazıyı hazırlamanın şart olduğunu düşündüm. Ancak gözlerimin iyi görmemesi nedeniyle Gülsev Hanım'a yazamayacağımı söylediğimde, konuyla ilgili ses kaydımın alınarak pediatri başasistanı Dr. İsmail bey tarafından yazıya döküleceğini öğrendim ve memnun oldum. Gülsev Hanım, fakültemizin ilk öğrencilerinden olup, hanımefendiliği, çalışkanlığı, dürüstlüğü, yardımseverliği ve sanata bağlılığı dolayısıyla ayrı bir şekilde saygı duyduğum ve 12 yıl boyunca Anabilim Dalı Başkanlığı yapması dolayısıyla (Hocabey'den daha sonra en uzun süre) dikkatimizi çeken bir meslektaşım. Gülsev Hanım'ın

işine, eşine ve evine düşkünlüğü gibi müstesna vasıfları da beni çok etkilemiştir. Bunlara ilave-ten, rahmetli babasına ve rahmetli Hocabey'e olan sevgi ve saygısının büyüklüğü dolayısıyla da kendisinin indimde ayrı bir yeri vardır. Gülsev Hanım, Hocabey'in son rahatsızlığında, onu tedavi eden doktorların gözünden kaçan bazı hususları dikkate alarak bir akşam Hocabey'in hastaneye naklini sağlayıp, ona olan sevgi, saygı ve ilgisini göstermesiyle de, iyi bir hekim, iyi bir dost, iyi bir yönetici olduğunu bizlere ispatlamıştır. Böyle bir kimsenin emekli olduktan sonra da Hacettepe ile ilgisini kesmediğini öğrenmekten ve KATKI Pediatri Dergisi'nin 40. yıl sayısının çıkarılmasında öncülük etmesinden mutlu oldum.

Resim 1
KATKI 40. Yıl Özel Sayısı için Prof. Dr. Şinasi Özsoylu'nun anılarının kaleme alınması

KATKI Pediatri Dergisi bundan 40 yıl önce, o zamanki başasistanlarımızdan Dr. Faik Sarıalioğlu ve arkadaşlarının teşebbüsü ile yayın hayatına girmiştir. Yayından önce, Dr. Faik Sarıalioğlu benden, bu dergi için yardım istediğinde, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi'nin potansiyel yazarlarını azaltacağını düşünerek karşı çıkmıştım. Çok memnunum ki beni dinlemeyip bu güzel teşebbüsü gerçekleştirdiler. Daha altı ay geçmeden KATKI Pediatri Dergisi'nin, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi dâhil, o zaman Türkiye'de yayımlanan bütün dergilerden daha fazla sattığını ve ilgi gördüğünü duymaktan gurur duydum. Bu derginin halen önemli bir ihtiyacı karşıladığını düşünüyorum ve bu dergiyi çıkardıkları için de ilk kurucularına şükranlarımı sunuyorum.

İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi; 1954 yılında Hocabey'in Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hastanesi'nin ikiye bölünmesi ve bir kısmının kendi direktörlüğüne verilmesi önerisini kabul etmeyerek, Hacettepe bölgesindeki bir gecekonduda, kapısında Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Enstitüsü yazan bir tabela asılı, iki odalı bir mekânda çalışmalarına yeniden başlamıştı. Kendisine verilen bir hemşire, bir sekreter, bir hizmetli ve Uzm.Dr. Abdullah Kenanoğlu ile birlikte çalışmalarına başlamış ve o zamanki Çocuk Kliniğinden Dr. Ahmet Ajun'u da ilk asistanı olarak yanına almıştı. Daha sonra Dr. Sevinç Oral'ı asistan olarak enstitüye dâhil etmiştir. Aynı yıl, patoloji bölümünde yanında asistan olarak çalıştığım Doç.Dr. Muharrem Köksal'ın önerisiyle, beni de kadroya dâhil etmesiyle mutlu olmuştum.

Hocabey bu iki odalı enstitüyü açmadan önce, Ankara Belediyesi ile görüşmüş, Hacettepe'de bugün İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi'nin kurulduğu alandaki arazinin bu iş için tahsis edilmesini istemiş, çok kısa sürede temel atmaya geçmiş ve bu yöndeki çalışmaları hızlandırmıştı. Aslında Hocabey'in bu işi; 1940 yıllarında, asistanlığı döneminde, Numune

Hastanesi'nin çocuk bölümünde çalışırken düşlediğini, tiyatro sanatçısı Cüneyt Gökçer'in hatıralarından öğreniyoruz. Bir gün Hocabey'i ziyaret eden Gökçer, onun dalgın bir şekilde dışarıyı izlediğini görür ve yanına gidip nereye baktığını sorar. Hocabey Hacettepe'de bir çocuk hastanesinin olmasının ne güzel olacağını söyler. Bu hatıradan Hacettepe'nin kuruluşunun 1940'lı yıllardaki hayalden geldiğini tahmin ediyoruz. Hocabey'in İngiltere'yi ziyareti sırasında tanıştığı, çalıştığı hastanede başasistanlık yapan Dr. Gavin Arneil, Hocabey'i bir gün yemeğe davet eder. Hocabey, Hacettepe Çocuk Hastanesi henüz inşaat halindeyken, Gavin Arneil'e hastanenin hangi bölgeye kurulacağını, hangi yerleşkeleri içereceğini ve bu yerleşkelerin fonksiyonlarının neler olacağını masa örtüsü üzerinde kalemle çizerek detaylarıyla tarif eder. Bu durum Dr. Gavin Arneil'i hayrete düşürmüş ve bu kuruluşun daha inşaat halindeyken çocuk hastanesinden ziyade Tıp Fakültesi olarak planlandığını ona düşündürmüştü. Hocabey, hastanenin inşaatı sırasında hastanenin doktor kadrosundaki asistanlarının yetiştirilmesini öncelikli olarak ele almış ve onları Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi İç hastalıkları, Cerrahi, Dermatoloji ve Patoloji bölümlerinde çalışmaya göndermişti. Bu çalışmalarımızın bitiminde, Hocabey, Amerika Washington Üniversitesi Georgetown lisan bölümünün Ankara'daki şubesine biz üç asistanı ve iki uzman doktoru (Dr. Abdullah Kenanoğlu ve Dr. Ayten Ilgaz) göndermişti. Bu program devam ederken, Hocabey Dr. Gamble'in sıvı ve elektrolit hakkında hazırladığı şemaları bize vermiş, bizden çalışmamızı ve bu konudaki bilgi ve düşüncelerimizi geliştirmemizi istemişti. Lisan programının bitiminde Hocabey'in Amerika'dan getirttiği Prof. Dr. W. Gene Klingberg ve başasistan olarak Yale Üniversitesi'nden tayin ettiği Dr. Joe Wray bizleri ana çocuk merkezlerine götürerek, fizik muayeneyi [göz dibi, kulak incelemeleri ve o zamanlarda sık görülen

subdural hematomların tanısında flaş tüpü (flash lamp) uygulamaları dâhil] birçok şeyi öğretmişlerdi. Bu Ana Sağlığı Merkezlerinde, bebek sağlığı başta olmak üzere çocuk sağlığı ile ilgili değişik yöntemler belirleniyor, aşı başta olmak üzere beslenme konularında aktif olarak metodoloji geliştirilmeye çalışılıyordu. Böylece enstitünün kuruluşunda, çocuk hastalıklarının yanında çocuk sağlığı, çocukların beslenmesi, aşılansması, temizlik ve bakımının daha iyi olması konusunda, çocukların hasta olmaması için çalışmalar sürüyordu. Hocabey 1956 yılında, henüz Hacettepe Hastanesi açılmamışken, muayenehanesinde hasta görüyordu. O yıllarda Hocabey muayenehanesini kapatarak, halkın da bilgilenmesini önemseyerek, o zamanki Kızılay binasının alt katındaki bir salonda Cuma günleri saat 18.00'da halk konferansları ile bu konuları halka anlatıyordu. Bu çalışmalar sürerken hastanenin poliklinik bölümü çalışılacak duruma gelmiş, diğer tarafların da inşaatı devam ederken bizlerden poliklinik hizmeti vermemiz istenmişti. Hastanede akan su var, ancak elektrik ve ısıtma yoktu. Mayıs ayında başlayan bu çalışmalarda gündüzleri poliklinik hizmeti veriliyor, hastalar muayene edilip gözden geçiriliyor ve hastalarla ilgili kayıtlar geliştiriliyordu. O zaman çok moda olan kodlama sisteminin geliştirilmesini Hocabey'in isteği üzerine yerine getirmeye çalışmış, her hastayı kodlayarak dosyalamaya başlamıştık. 1957 yılının mayıs ayında bir hâkimin yenidoğan bebeğindeki sarılık nedeniyle kan değişimi (Exchange transfüzyon) gerektiğinde Dr. Klingberg başkanlığında Ankara Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ameliyathanesinde (hastanenin henüz hazır olmaması nedeniyle), kan değişimi yapılmasındaki ekibe ben de dâhil olmuştum. Bu işlemin Türkiye'de yapılan ilk kan değişimi olduğunu belirtmem gerekir. Aynı zamanda Zekai Tahir Burak Hastanesi'nde doğan bebeklerin hiperbilirubinemi takibi ve kan değişimi de İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi

asistanları tarafından yapılıyordu. Uzun yıllar boyunca Türkiye'de sadece İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi'nde kan değişimi yapılmıştı. Poliklinik hizmetleri devam ederken, 1 Temmuz 1957 tarihinde, bir pazar günü sabahında hastaneye çağırıldım. Bir bebeğin hastaneye yatırılacağı söylenmişti. Hastanede elektrik ve ısıtma olmadığı için bu durumu şaşkınlıkla karşılamıştım. Hastaneye vardığımda Dr. Klingberg'in o zamana kadar sadece adını duyduğumuz kuvözü kutusundan çıkarıp temizlediğini gördüm. O zaman hastanenin dışındaki bir elektrik teline, bir çelik tel ile çengel atılarak elektrik alınmış ve kuvöz çalıştırılmıştı. Bu durum bize Hocabey'in sadece asistanlarla değil, hastanenin malzemeleriyle de yakından ilgilendiğini gösteriyordu. O zamana kadar hiçbir hastanede olmayan, patiskadan yapılmış yatak örtüleri ve yataklar çıkarılarak hasta hizmetinde kullanılmaya başlanmıştı. Bu ilk bebek (levent bebek), yattığında henüz hemşire hanım olmadığı için, hastanın bakımını benim üstlenmem gerekmişti. Akşama doğru Pervin ve Mualla isimli iki hemşire hanım hastaneye geldiklerinde onlara kuvözün nasıl çalıştırıldığını ve kuvözdeki bebek bakımının nasıl olduğunu ben öğretmiş ve onlara nezaret etmiştim. Daha sonra hastanenin yan odasında etajerlerin üzerinde bir yer yaparak elbiseleirimle yatıp kalkmaya başlamış ve hastayı yakın takip etmiştim. Ertesi gün Dr. Ahmet Ajun da bize katıldığında, hastanın bakımını birlikte yaparken, bir başka prematüre bebek geldi ve o da kuvöze alındı. Böylece Çocuk Hastanesi ilk defa elektrik ve ısıtması olmadan, prematüre servisiyle çalışmaya ve hasta yatırmaya başlamıştı. Aynı zamanda biz poliklinikteki hizmetlere koşuyor ve zaman ayırabildiğimiz sürece gelip kuvözdeki bebeklerin bakımıyla ilgileniyorduk. Bu hastaların iyi gittiğinin duyulması üzerine birkaç prematüre bebek daha Türkiye'de ilk defa kuvöz bakımına alınmıştı. Böylece hastane resmen açılmadan hasta kabulünü gerçekleştirmiş ve poliklinik

hizmetleri yanında, yatan hastalara da hizmet vermeye başlamıştı. İlerleyen günlerde hastanenin diğer bölümleri de bitirilmiş, müşahede, süt çocuğu, büyük çocuk, prematüre servisi, adolesan servisi, intaniye bölümlerine hasta kabul edilmeye başlanmış, bu yerlerde bizlerin kıdemli olarak çalışması ile yeni gelen asistanların eğitilmesi devam etmiş ve hastane gayrı resmi olarak yatan hastalara poliklinikte olduğu gibi hizmet vermeye başlamıştı. Aynı zamanda Dr. Nute, Dr. Münevver Bertan ile birlikte Hacettepe bölgesindeki gecekonduları ziyaret ederek, evlerde yaşayanların ekonomik durumları, evlerinde akan su olup olmadığı, giderlerin kanalizasyona bağlanıp bağlanmama durumu, ev eşyalarının olup olmaması durumları dâhil birçok yönden insanların yaşam koşullarını değerlendiriyorlardı. Aynı zamanda bu bölgede hastalanan çocukların da Hacettepe Çocuk Hastanesinde muayene edilmesi sağlanıyor ve böylece sosyal pediatriinin temelleri de atılmış oluyordu.

Türkiye’de ilk defa 2,5 yılda böyle muazzam bir eser bitirilmiş ve hizmete sokulmuştu. Hastane eylül ayının ortalarında resmi bir törenle açıldığında, değişik servislerde yatan hastaların yanında, başka önemli unsurlar ile Türkiye’de birçok ilkler hizmete girmişti (asistanlar tarafından laboratuvar incelemelerinin gerçekleştirilmesi, tam kan sayımı incelemesi, protrombin zamanı, tromboplastin jenerasyon testi, kan grubu tayini, Coombs testi, *cross match*, ilk Van-Slyke incelemesi ile elektrolit tayini, 24 saat bilirubin ve laboratuvar incelemeleri, hastalarının röntgenlerinin hastane içerisinde yapılması, kemik iliğinden kan transfüzyonu, *cut down* kateterizasyonu, ilk intravenöz sıvı uygulaması, retroperitoneal hava insuflasyonu, femoral venden kan alınması, yatan her hastanın göz dibi muayenesi, kulak muayenesi, buşon temizliği gibi, daha önceden kulak-burun-boğaz ve göz hastalıkları hekimlerinin yaptığı işlemlerin çocuk dokto-

ru tarafından yapılması, EKG ve EEG çekilmesi, vefat eden her hastadan karaciğer biyopsisi alınması, gereğinde dalak ponksiyonları yapılması). O zamana kadar kansızlık tedavisinde hematonik adı altında demir, folik asit ve vitamin B12 ve C vitamini içeren ilaçlar kullanılırken, bu hastanede demir, demir bağlama kapasitesi ve folik asidin ölçülmesi sonucunda, demir eksikliği anemisinde sadece demir, folik asit eksikliğinde sadece folik asit içeren ilaçlar uygulamaya girmiş ve kısa sürede ülkemizdeki hematolojinin gelişmesinde rol oynamıştı. Bu hastanede ilk defa otopsi salonu da olan bir patoloji laboratuvarı yer almıştı. Diğer servislerin yanında mikrobiyoloji ve biyokimya laboratuvarları, birçok enstitüden daha faal ve donanımlı bir şekilde, ekipmanları sağlanarak çalışmaya açılmıştı. Eş zamanlı olarak hematoloji laboratuvarı içerisine, Türkiye’de ilk kan bankası kurulmuştu. Bu kan bankası yatan hastalar kadar exchange transfüzyon sadece bu hastanede yapıldığı için, kanların toplanmasında da çok önemli bir yer almıştı. Ayrıca bu bankaya kan temini için radyo yayınları aracılığı ile anonslar yapılıyor ve kan toplanıyordu. Böylece hastane kısa sürede, yalnız Ankara’da değil, Türkiye’de de meşhur olmuştu. Bu hastanede yataklı servisler de çok farklıydı. Hastane dışardan görüldüğü gibi içerden de çok fonksiyonel ve güzeldi. İlk defa bir Çocuk Cerrahisi servisi, ameliyathanesi ve eczane hizmete girmişti. Aynı zamanda çok güzel, renkli ve zengin bir kütüphanesi vardı ki 24 saat bizlere hizmet veriyordu. Bu hastanede Türkiye’de ilk defa röntgen servisi açılmıştı. Hastalar röntgen için hastane dışarısına çıkmadan tetkikleri yapılabiliyordu. Hocabey, TBMM bütçe görüşmeleri sırasında, geceleri evine gitmeyerek, mecliste toplantıları takip ediyor ve milletvekili arkadaşları vasıtası ile bir takım önerilerle devlet bütçesinden Hacettepe Hastanesi bütçesine katkıda bulunulmasını sağlıyordu. Aynı zamanda bütçe yılı sonunda harcanmamış paraların hastaneye

nakledilmesi için Maliye Bakanlığı ile görüşüyor, Hacettepe Hastanesine naklederek hastanenin ihtiyaçlarını gideriyordu.

Bu hastanede yenilikler asistanların görünümüleriyle de değişik bir hal almıştı. Hanımlar ilk defa beyaz etek ve beyaz kısa kollu gömlekler, erkek asistanlar ise beyaz pantolon ve kısa kollu gömlekleri ile ilk bakışta dikkati çeker olmuşlardı. Asistanların statüsü de birdenbire değiştirilmiş ve asistanlar, hocalarından gelen hastaları yatırıp, onların emirlerini yerine getiren kimseler olmaktan çıkmış; hastaları yatıran, izleyen, taburcu eden, hastaların bakımını üstlenen ve sorumluluk alan doktorlar olmuşlardı. Her serviste iki tane 1. sene asistanı ve bir tane kıdemli asistan bulunuyordu. Birinci sene asistanı hastanın sahibi, kıdemli asistan servisin sorumlusu, başasistan ise hastanedeki bütün hastaların sorumlusu idi. Servisteki 1. sene asistanları gūnaşırı nöbet tutardı, kıdemliler üç günde bir nöbet tutardı. Servislerde her zaman hastayı takip eden ve hastadan sorumlu olan doktor nöbetçi olurdu. Aynı zamanda her gece başasistan viziti yapılır, hastalar 1. sene asistanları ve kıdemli asistanlar ile tartışılır ve gözden geçirilirdi. Bu hastanede öğretim üyesi hâkimiyeti kalkmış, sorumlulukla beraber işlerin düzenlenmesi ve yapılması, kontrol altında asistanlara verilmişti. Hasta hizmetlerinde ilk kez gūnaşırı nöbet tutarak bu sorumluluğu alan asistanların sadece çalışma tempoları ve hızları değil, aynı zamanda düşünce tarzları da değişmiş, bir taraftan konsültanları ile görüşüp çalışma yöntemlerini geliştirmiş, diğer taraftan kendileri de araştırma için fırsatlar yaratmışlardı. Bu hastanede sabah 07.00'da röntgen toplantısı ile çalışma başlıyor, 08.00-10.00 arasında servisteki hastalar vizite hazırlanıyor, saat 10.00 'da konsültan öğretim üyeleri geliyor, hasta ile ilgili önerilerini veriyor, aynı zamanda hastalıklar hakkında yenilikleri bildiriyor ve böylelikle bir tartışma ortamı sağlanıyordu. Bu tartışma ortamları, belki kıskançlığa

sebepti ancak hasetlik olmaksızın, herkes diğerinden daha iyisini yapmaya çalışarak kendini geliştirme konusunda doktorlara katkı sağlardı. Tanınız Nedir? başlıklı toplantılarla, nadir görülen hastalıklarla yatışı yapılan hastalar ve radyolojik incelemeleri, hastanedeki tüm asistanlara gösteriliyor, ön tanıları soruluyor ve sonrasında hastanın tanısı söylenerek vaka odaklı eğitim sağlanmış oluyordu.

Bu hastanede pek çok yenilik sırasında; her serviste hasta başlarında santral oksijen sisteminin olması, hasta yataklarının buna göre düzenlenmesi, hastanenin her servisinde ve her odasında akan suyun olması önemli bir özellikti. Böylelikle el yıkama alışkanlığı doktorlar arasında geliştiriliyor ve bunun hastane genelinde yayılması amaçlanıyordu. Hastanedeki mikrobiyologlar aralıklarla, petri kutusuna parmaklarımızı bastırarak, ellerimizdeki bakteriler hakkında ertesi gün bilgiler veriyor ve bu konuda ilanlar asıyorlardı. Bu durum el hijyenimizi değerlendirmemizi, hasta öncesi ve sonrası el yıkamaya çok dikkat etmemizi sağlıyordu. Bu iş aynı zamanda hemşire hanımlar ve diğer hastane personeli tarafından da önemseniyordu. Böylece el yıkama ve koruyucu hekimlik açısından önemli bir hizmet veriliyordu. Bu hastanede vefat eden hastaların hepsine otopsi yapılıyordu. Yolda vefat eden bir hastaya, hastaneye getirildiğinde ailesinden otopsi izni alınıp otopsi yapılmış, ancak hasta yolda vefat ettiği için bu otopsi hastane istatistiklerine girmemişti. Bu hasta ile birlikte yüzde 107 oranında otopsi oranıyla dünyada 1 numaralı merkez bizim hastanemizdi. Otopsideki bulgular asistanlar ile paylaşılıyor, böylece hasta hakkında doğru ve yanlış bilgilerimizin ortaya çıkması sağlanıyordu. Yine bu çalışmalar sırasında hematoloji laboratuvarında kan gruplarının tayini, "cross match" ve diğer tetkikler yapılarak hastalara verilecek veya Exchange transfüzyonda kullanılacak kanların yalnız laboratuvar personeli tarafından değil doktor-

lar tarafından da teyidi esas alınıyordu. Yine bu laboratuvar da tromboplastin jenerasyon testi ile hemofilinin tipleri ayırt edilebiliyordu ki bundan birkaç yıl sonra dahi Amerika'nın birçok üniversitesinde bu çalışmalar başlamamıştı. Yine yatan hastaların tam kan sayımları asistan tarafından yapılıyor, kültürleri asistanlar tarafından alınıyor, laboratuvar da bunların yayılması ve kültürlerin yapılması uygulamalı olarak öğreniliyordu. Sonuçlar asistanlar tarafından toplanıyor ve hasta başı toplantısında bu sonuçların değerlendirilmesi yapılıyordu. Doktorların bu inanılmaz gelişmelere şahit olmaları, onlarda çalışma azmi yaratıyor, imkânlarını daha iyi kullanarak hastalarını farklı zeminlerde tartışabilmelerini sağlıyordu. Bu hastanede, daha açılışından itibaren mecmua saati, klinik-patoloji konferansları ve klinikte görülen hastaların takdimi ile başlayan bilimsel toplantılar başlatılmıştı. Bu hastanede mesai tamamen farklıydı. Asistanların hepsi asli ve maaş alan, istediklerinde hastanede yatıp kalkabilen ve iâşeleri yerine getirildiği için sadece çalışmaya ve kendilerini geliştirmeye odaklı kişilerdi. Bu hastanede gece nöbetinde olan doktor ve hemşireler için, gece 22.00-24.00 saatleri arasında ayrıca bir yemek saati tespit edilmişti. Çok önemli üzerinde durulması gereken bir husus da hastanenin açılmasından üç ay sonra Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi, daha sonra da "The Turkish Journal of Pediatrics" isimli dergileri çıkarılmaya başlanarak, bu hastanede yapılan çalışmaların ve gerçekleştirilen başarıların duyurulması gerçekleştirildi. Bu mecmualar, o zamana kadar olmayan şekilde, yayın çıkarmaya devam etmişler, yapılan araştırmaları aksettirmede çok önemli rol oynamışlardı. Bu hastanede asistanlar, femoral venden kan almayı, kafa içi basınç artışlarında intraventriküler tap yapmayı, "cut down" kullanarak sıvı ve kan vermeyi ve hatta zor durumlarda kemik iliğinden kan verilmesini gerçekleştiriyorlar ve bunlar Türkiye için ilk oluyordu. Aynı zamanda hastaların

sıvı ve elektrolit durumları laboratuvar da değerlendiriliyor ve doktorların serum kan gazı incelemesi, serumda kalsiyumun çöktürülmesi, tam idrar tetkiki incelemelerinin yapılması konusunda yetkinlik kazanmasına dikkat ediliyordu. Bu hastanede ilk defa asidoz ve alkaloz ölçülebiliyor ve hasta tedavisinde değişik sıvılar, serum fizyolojik, ringer laktat solüsyonu, Hartmann solüsyonu uygulanıyordu. Özellikle malnütrisyonlu bebeklerde sıvı ve elektrolit çalışmalarında, sıvıların cilt altı verilmesi yerine intravenöz kullanılması ilk bu hastanede esas alınıyor ve metotlar geliştiriliyordu. İntravenöz tedavinin özellikle diyabetik ketoasidoz tedavisindeki etkinliğinin yüz güldürücü olduğu bu hastanede görülmüştü.

Hastanenin inşaatında incelikli düşünülen bir diğer ayrıntı ise, hastanede balkon bulunmasıydı. Bu balkon, servislere alınmayan anne babaların çocuklarını görmeleri için çok önemliydi. Aileler yanına gidemedikleri çocukları hakkında her zaman servisin doktorundan bilgi alabiliyordu. Bazı bölümler ve özellikle süt çocuğu bölümünün inşaatı dikkat çekiciydi. Burada üst tarafı kırılmaz camdan yapılmış bölmeler içerisine konan bebeklerin eşyaları alt rafta saklanıyor ve sayıca az olan doktorların ve hemşire hanımların bir geçişte bütün hastaları görmeleri, hastalarda sıkıntı varsa koşup yardım etmeleri sağlanıyordu ki, daha önce böyle bir şey Türkiye'de düşünülmüş bile değildi. Asistanların sadece hastalarını takip etmeleri değil, bunun yanında hastalarıyla ilgili yenilikleri dikkate getirmeleri, onların bilinenleri öğrenmeleri yanında bilinenlerden şüphe etmesi, eleştirel düşünceye sahip olması isteniyor; okuma, kritik değerlendirme ile yazılanların ve yapılanların değerlendirilmelerine önem veriliyordu. Bu hastanede polikliniğe başvuran ve hastanede yatan hastaların evleri de incelenerek filyasyonu sağlanıyor ve ilk defa hastane dışında hastaların takibi gerçekleştiriliyordu.

Bütün bu bilimsel ve hasta bakımıyla ilgili güzelliklerin yanında 1958 yılının mayıs ayının bir pazar günü, Hocabey'in, doktorları (hastanede az sayıda nöbetçi bırakarak) Kızılcahamam'da pikniğe götürmesi, Türkiye'de ilk olduğu gibi bizim için de çok büyük bir sürpriz olmuştu.

Bu hastanede ilk defa hemşirelik idaresi kuru-larak, onların özerkliği ve sorumluluklarının düzenlenmesi planlanmıştı. Hastanede çalışan hemşire hanımlar, sayıları az olmasına rağmen fevkalade verici ve dikkatliyidiler. Uzun mesai saatleri ile çalışmalarının yanında, diğer hastanelerde uygulanan hasta bakıcılığı sisteminin de ortadan kalkmasıyla, çocukların yalnız beslenmesi değil, onların bezlerinin değiştirilmesi gibi birçok yük de onların üzerinde kalmıştı. Hemşire hanımların 24 saatlik 3 döngüde çalışması yanında ilk defa gece hemşiresi olarak, gecedeki diğer hemşireleri ve işleyişi kontrol eden bir sistem bu hastaneye getirilmiş, böylece hemşirelerin daha verimli olmaları ve birbirlerini daha çok teşvik ederek işlerini yapmaları hedeflenmişti. Bazı hemşire hanımlar ağır malnütrisyonlu çocuklardan iyileşenleri hazırlayıp Hocabey'e takdim ederek birbirleriyle olan çalışma yarışına yeni bir şevk getiriyordu. Bu durum yalnızca doktorlar arasında değil, hemşirelerin kendi arasında da kıskançlık olmadan, birbirlerini üzmeden çalışmalarını sağlıyordu. Yetersiz kalan hemşirelik bakımı için çareler düşünülmüş ve kısa bir süre için hemşire yardımcısı yetiştirilmesi planlanmıştı. Buna ilave-ten, Ankara'nın elçiliklerindeki gönüllü genç hanımlar aracılığıyla, hanımefendilerin pembe önlükle, hastanede bebeklerin beslenmesine yardım etmeleri, sevgi göstermeleri, bazı çocuklara da kitaplar okuyarak onların ihtiyaçların temin edilmesi sağlanmıştı. Bu gelişmelerin her biri çok hızlı yerleşmiş, bu hastanedeki çocuklara gösterilen ilgi kısa sürede bütün Türkiye'de duyulmuş ve poliklinik hizmetlerinin 365 gün 24 saat devam etmesi nedeniyle Ankara başta olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanından has-

ta gelmesi bizim için paha biçilemez zenginlik haline gelmişti. Diğer hastanelerde hemen hiç olmayan gece poliklinikleri dolayısıyla, hastaların, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi'nin nöbetçi olduğu söylenerek buraya yönlendirilmesi de bizim için ayrı bir kazançtı. Böylece nadir görülen geçici hipoparatiroidi ve diyabet vakaları yanında değişik metabolik hastalıklar bu hastanede daha çok görülmeye başlanmış ve bu konularla ilgili bazı metabolik çalışmalar hızlandırılmıştı (osteopetrozis hastalığında metabolik çalışmalar bu dönemde hızlanmıştı). Özellikle ağır olan ve Gomez'in tarifi ile tip 1, tip 2, tip 3 malnütrisyonu, yalnız deri ve kemik olan hastalar için H tipi yani Hacettepe tipi malnütrisyon tanımı eklenmişti. Özellikle bu hastalarda sıvı elektrolit tedavisinin yeni-den ayarlanması, hastaların kalp yetmezliğine girmemeleri için dikkatli verilmesi hususunda yeni bir metodoloji geliştirilmesi üzerinde çalışmalara başlanmıştı. Bu hızlı gelişmelerin sonucu olarak, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi yalnız Türkiye'de meşhur olmamış kısa sürede Avrupa ve Amerika'da da duyulmuştu. İsviçre'den Dr. Fanconi dâhil olmak üzere İngiltere, Amerika, Almanya gibi değişik ülkelerin üniversitelerinden araştırmacılar bu hastaneyi görmeye geliyorlardı. Bu gelişmeler sonucunda, Hacettepe modeli dünyada duyulmuş ve Algemeen Dagblad De Telegraaf gazetesinin manşetinden öğrendiğimize göre, İsveç'ten Prof. Dr. Walgren, Amerika'dan Prof. Dr. Odegaard'ın dâhil olduğu bilimsel heyetin başkanlığına, Prof. Dr. İhsan Doğramacı getirilmiş, üç gün boyunca Hollanda'nın yüksek öğretiminin nasıl olması gerektiği tartışılmış ve bazı Hacettepe modelleri bu sistemde yer almıştı. Bu sayede Dr. Doğramacı yalnız Türkiye'de değil, Amerika'da, Brezilya'da, Arjantin'de, Kanada'da, Hollanda'da ve bazı Afrika ülkelerinde tıp eğitiminin danışmanı olmuştu.

Bu hastanede, hastaların bakımının yanında, araştırmalarının geliştirilmesi sırasında,

öğrencilerin yetiştirilmesinde yeni bir metot geliştirmiş ve dershanede öğrencilerin yerleri numaralandırılarak onların derse devam edip etmedikleri üzerinde durulduğu gibi, onlara yeni bir tartışma ortamında öğretim sunulmaya başlanmıştı. Hocabey bu sırada, başta Ankara Tıp Fakültesi olmak üzere değişik yörelerdeki çalışkan öğrencileri daha mezun olmadan davet edip, onlarla görüşüp, onları İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi kadrosuna almaya çalışıyor ve mevcut mezunlar içindeki en iyi kadroyu oluşturarak hem hastanenin, hem de doktorların gelişimi için uygun bir ortam hazırlamaya çalışıyordu. Bütün bunlar hastanenin kontrollü olarak daha iyiye, daha ileriye gitmesini sağlıyordu. Bu yenilikleri görmenin mutluluğunu yaşarken, yetişmemde

emeği olan hocalarıma saygılarımı gönderiyor ve onlar sayesinde doktor olduğumu unutmu-
yorum.

O günleri yaşayan birisi olarak, bütün bu yenilikleri yapan ve bizlere bu güzellikleri yaratan rahmetli Hocabey ve eşi başta olmak üzere bu müessesede çalışan bütün hemşire hanımlar, akademisyenler, doktorlar, teknisyenler, idari personellerin hepsine bu münasebetle Allah'tan rahmet diliyorum. Nur içinde yatsınlar. Onların başlattıkları ve sürdürdükleri bu gelişmelerin artarak devam etmesi duası ile bu hastanede çalışanların, büyük araştırmalara imza atmasını ve başarılarının artmasını diliyorum. Herkese sağlık, güzellik dileyerek, mesleki ve günlük hayatlarında başarılarını Allah'tan niyaz ediyorum.

KATKI'NIN KURULUŞUNUN KIRKINCI YILI KUTLU OLSUN..

**Dr. Esat Yılgör, Dr. Faik Sarılioğlu, Dr. Burhan Topal, Dr. Mehmet Fevzi Özkaynak,
Dr. Emin Sami Arısoy**

Sevgili KATKI Okuru,

Sunuş

Okuduklarımızı, öğrendiklerimizi, bildiklerimizi birbirimize aktarabileceğimiz bir dilimiz olsun istedik. İlk sayısını elinizde tuttuğunuz KATKI, pediatri ailesinin kendi içinde iletişimini sağlayacak bir dilinin olması özleminden doğdu. Daha kusursuz yeni sayılarına, ancak okurlarının ilgileri boyutunda ulaşabileceğine inanıyoruz.

İlginizi, zamanınızı, emeğinizi; katkılarınızı esirgemeyeceğinizi umarak...

Yayın Kurulu

KATKI, 1. Sayı, Ocak 1980

Kırk yıl önce KATKI'nın yayın yaşamı başlarken, ilk sayısını bu sözlerle sunmuştuk size. KATKI doğduğunda, hiçbirimiz çıktığı yolun böylesine uzayıp gideceğini düşünmemiştik...

Ama ilginizi, zamanınızı, emeğinizi; katkılarınızı esirgemediniz... Böylece KATKI, kırk yayın dönemi boyunca özenli bir çabayla yayımlandı, büyük bir ilgiyle okundu ve bugüne geldi.

KATKI yola çıkarken, "Hacettepe Pediatri"nin farklı konumlardaki asistanlarıydık. KATKI, Türkiye'de hekimliği ve çocuk hekimliğini dönüştüren "Hacettepe Devrimi"nin "artçı büyük dip dalgası" olarak yolculuğunu sürdürürken, biz ilk yayın kurulunun üyeleri, birbirimizden farklı yolculuklar yaptık, başka yollarda yürüdük.

Bu nedenle, KATKI'nın 40. yılını, kendi bakış açılarımızdan, KATKI'nın varlığını borçlu olduğu, o yılların Pediatri Bilim Dalı (sonraki adıyla Anabilim Dalı) Başkanı Prof. Dr. Mithat Çoruh öğretmenimizle -KATKI Kurucu Yayın Kurulu adına- yapılan KATKI'ya ilişkin görüşmenin anlatımı eşliğinde, art arda yer alacak ayrı yazılarımızla kutlamayı daha uygun bulduk.

KATKI'nın 40. yılı kutlu olsun...

KATKI daha nice yıllar yaşasın.

Sevgi ve saygılarımızla.

26 Ağustos 2020

PROF. DR. MİTHAT ÇORUH VE KATKI

Dr. Faik Sarıaloğlu

KATKI'nın kuruluşunun 40. yılı onuruna hazırlanan bir KATKI özel sayısının, Prof. Dr. Mithat Çoruh Hoca'mızın yazılı ya da sözlü katılımı olmaksızın yayımlanması düşünülemezdi... Bu amaçla, Prof. Dr. Gülsev Kale ve KATKI Kurucu Yayın Kurulu üyesi arkadaşlarımın önerisiyle, Ankara dışında bulunan Prof. Dr. Mithat Çoruh hocamızla görüştüm. İki ayrı günde toplamda bir saat kadar süren görüşmemizde geçmişi andık. Hocamız, görüşmemizin, KATKI'nın kuruluşunun 40. yılı onuruna yayımlanacak olan KATKI özel sayısı için, tarafımdan yazılmasını istedi.

PROF. DR. MİTHAT ÇORUH OLMASAYDI, KATKI OLMAZDI...

KATKI'nın kuruluş döneminde, 1980'de Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Bilim Dalı (sonraki adıyla Anabilim Dalı) Başkanı Prof. Dr. Mithat Çoruh'tu (1. Resim). Mithat Hoca, Hacettepe'nin kuruluşu aşamasında İhsan Doğramacı Hoca'nın ("Hoca Bey" akademik unvanlarının kullanılmasını istemezdi) en yakın çalışma arkadaşlarından biriydi. Prof. Dr. Mithat Ço-

ruh, Hacettepe Hastaneleri'nin doktor unvanlı ilk başhekimisi olarak çok sayıda yeniliğe imza atmıştı. 1979-1980 yıllarında Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Bilim Dalı Başkanı olma görevinin yanında, Hacettepe Nüfus Etütleri Enstitüsü'nün de başkanıydı.

Resim 1
Prof. Dr. Mithat Çoruh

Mithat Hoca bugüne kadar çalıştığım üst düzey yöneticilerden çok farklıydı. Kısa konuşur, hızlı kavrardı, kararları açık ve kesindi. Güvendiği insanlara yetki ve sorumluluğu birlikte verirdi. Mithat Hoca'nın yönetiminde başasistan olarak büyük bir güvende çalışırdık. Yeniliklere, değişikliklere kalkışırken, sırtımızı kale gibi sağlam olarak duyumsadığımız Mithat Hoca'ya yaslardık.

Mithat Hoca'nın, yüksek perdeden haksızca eleştirildiğimiz bir toplantıda söylediği, *"Has-tanede bulunmadığım sürelerde benim vekilim başasistanlardır. Övgülerinizi kendilerine, hatalarını öncelikle bana iletirsiniz. Benim yüzüme karşı söyleyemeyeceğiniz hiçbir sözü vekilim oldukları sürece başasistanlara söylemeyeceksiniz"* sözleri unutulmazdır.

Ayrıntısını Emin Sami Arısoy'un "KATKI'nın Kuruluş Öyküsü" yazısında bulacağınız KATKI'nın kuruluş sürecinde, Sırrı Bektaş ve yakın arkadaşlarından yakın destek almış olsak da aradığımız desteği kıdemli hocalarımızdan bulamamıştık. Yeniliklere açık olan Mithat Hoca'mız, KATKI'nın yayımlanmasına izin vermekle kalmadı, o ilk yayın yılı için çok yaşamsal bir konu olan parasal desteği de başkanı olduğu Nüfus Etütleri Enstitüsü'nden yayın gideri olarak sağladı.

Bu destek, ilk KATKI sayısının "teksir" biçiminde yayımlandığı Ocak 1980'de, hiç gecikmeksizin, ikinci sayının basımevinde basılmasını sağlayacak biçimde, gereğince, yeterince sağlandı. KATKI'nın parasal destek gerektiren bu dönemi kısa sürdü. KATKI, kuruluşunun dokuzuncu ayında 1.000 tanelik baskı sayısı ve 740 aboneye ulaşarak, parasal bağımsızlığını güçlendirdi.

Mithat Hoca'nın KATKI ve yayımının sürmesine manevi desteği daha da yaşamsal oldu. KATKI'nın ilk sayısını ya da Mithat Hoca'nın o sayıda yer alan -aşağıdaki- "Başlarken" baş-

lıklı sunum yazısının bir örneğini yanımızda taşıyarak, KATKI'ya ilişkin çabalarımızı eleştiren hocalarımıza karşı bir savunma aracı olarak kullandığımız zamanlarımız olmuştur. KATKI'nın, bu özel sayısındaki diğer yazımda, *"İnanamayacaksınız ama başasistanlık görevinde en ağır eleştirileri KATKI'yı kurduğumuz için almıştık..."* diye yazmak zorunda kaldığım bir ortamda yayımlandığı unutulmamalıdır.

Prof. Dr. Mithat Çoruh'un KATKI'nın ilk sayısı için yazdığı "Başlarken" başlıklı sunum yazısı, KATKI ve Kurucu Yayın Kurulu için çok özel bir onurdur:

BAŞLARKEN...

İlk sayısını okuduğunuz "KATKI", yakın zamanda pediatri alanında yayınlanmış bilimsel araştırma ve çalışmalardan çeviri ve özetler içermektedir.

Belirli aralıklarla yayınlanması planlanan dergi, son gelişmeleri en kısa zamanda okurlarının bilgilerine sunacaktır.

Yayın Kurulu, Hacettepe Pediatri Bilim Dalı'nda görevli öğretim üyeleri ve yardımcılarının ülkemizi çocuklarının daha sağlıklı yetişmeleri ile ilgili görüş ve düşüncelerine, ilerdeki sayılarda yer vermeyi planlamaktadır.

Pediatri Başasistanlığı'nın öncülüğünde başlatılan bu girişimin Pediatri Ailesi'nde görevli bütün arkadaşlarımızın katkıları ile gelişerek devam edeceğine inanıyorum.

"KATKI"nın planlanması, hazırlanıp basılmasında hizmeti geçen tüm arkadaşlarımı kutlar, başarılarının devamını dilerim.

Prof. Dr. Mithat Çoruh

Pediatri Bilim Dalı Başkanı

Mithat Hocamız, Bilkent Üniversitesi Rektörlüğü görevinden sonra üstlendiği Başkent Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanlığı görevini günümüzde de yürütmektedir. Prof. Dr. Mithat Çoruh, Başkent Üniversitesi'nde "Kalite Yönetimi Sistemi"ni kurmuştur. Başkent Üniversitesi "Mithat Çoruh Kalite Yönetimi Merkezi" Türkiye üniversitelerinde bir ilk olma özelliğindedir.

On beş yılı aşan bir süredir kendileriyle aynı kurumda çalışıyor olmaktan büyük mutluluk duyduğum Mithat Hoca, sohbetimizin sonunda KATKI adına teşekkürlerime karşı, büyük bir alçak gönüllülükle, "Yönetici olarak ben görevimi yaptım" dedi...

Başkent Üniversitesi Kurucusu Prof. Dr. Mehmet Haberal, Türkiye'de ilk böbrek naklini Mithat Hoca'nın desteğiyle yaptığını onlarca

toplantıda dile getirmiştir. Bu olay ki, Türkiye'de 1975'te organ aktarımının, bir anlamda da Başkent Üniversitesi'nin kuruluşunun yolunu açmıştır.

KATKI, Türkiye'de bir ilkti, alışılmışın dışında bir girişimdi. "Hacettepe Pediatri"nin biri İngilizce biri Türkçe, iki dergi yayımladığı bir ortamda, asistanlar çıkmış, "Bir bülten yayınlamak istiyoruz" demişlerdi ve Prof. Dr. Mithat Çoruh bu girişime koşulsuz destek vermişti...

Görüşmemizi, Mithat Hoca'nın, "Anlıyorum ki, 40. yılına ulaşan KATKI'ya verdiğim destek yaptığım en önemli işlerden biri olmuştur. Şahsınızda emeği geçen herkese teşekkür ederim" sözleriyle bitirdik.

KATKI ve Kurucu Yayın Kurulu üyesi arkadaşlarımın adına, Mithat Hoca'mızın ellerinden sevgi ve saygıyla öpüyorum.

KATKI'NIN KURULUŞ ÖYKÜSÜ...

Dr. Emin Sami Arısoy

1970'li yıllarda Hacettepe Üniversitesi'nin çocuk hastanesinin adı Hacettepe Çocuk Hastanesi'ydi. "Hacettepe"nin çocuk hastanesi, -günümüzde olduğu gibi- o yıllarda da, bütünleşmiş 8 bina blokundan oluşan Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri'nin 1, 2 ve 3. bloklarında yerleşti. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin -o yıllardaki adlandırmayla- "Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları (pediatri) Bilim Dalı", eğitim, araştırma ve sağlık hizmeti sunumuna yönelik çalışmalarını bu bloklarda yürütürdü.

"Hacettepe"ye getirilen çocuklar, 1. bloktaki çocuk acil, hasta çocuk ve sağlam çocuk polikliniklerinde ve blokun üst katlarında konumlanan, çocuk hekimliğinin alt alan "*departman*"ları olan "*ünite*"lerde değerlendirilir; yatışı gereken çocuklar, polikliniklerin komşuluğundaki çocuk acil servisi, 2. blokun 2, 3 ve 4. katlarındaki Bölüm 22, 23 ve 24, 3. blokun 5, 7, 8 ve 9. katlarındaki Bölüm 35, 37, 38 ve 39 adlı çocuk servislerine yatırılırdı.

Hacettepe Çocuk Hastanesi'nde sağlık hizmeti, temelde, dört yıl süreli çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlık eğitimini alma sürecindeki "pediatri asistanı" hekimlerce yürütülürdü. "Hacettepe ağzı"nda "çömez" adıyla bilinen

ilk yıl asistanları, her ay bir başka serviste çalışır, -servisinin tek hekimi olarak- gınaşırı nöbet tutar, artık "kıdemli" olan, üç günde bir nöbet tutan 2. yıl asistanları servisleri yönetme sorumluluğu üstlenir, 3. yıl asistanları "*fellow*" adıyla "*departman*"larda, 4. yıl asistanları polikliniklerde görev yapardı. Genelde ağustosta başlayan yeni çalışma döneminin başında, uzmanlık eğitimi dönemini henüz bitirmiş olan yeni uzmanlardan üçü, 1979'da geçilen bir uygulamayla da 4. yıl asistanlarından üçü, bilim dalı başkanlığınca, bir yıllık yeni dönem için "pediatri başasistanı" olarak seçilirdi. Başasistanlar, hastanenin asistan ağırlıklı çalışma düzenini düzenler, yönetir, yürütür, denetler; üç günde bir nöbet tutar, nöbetlerde, nöbetçi üç servis kıdemlisiyle birlikte, bütün çocuk servislerindeki bütün hastaların tek tek tartışılıp değerlendirildiği "başasistan viziti"ni yapardı.

Araya zamanlar girdi... 12 Eylül 1980'den sonra yapılan üniversitelere ilişkin düzenlemeler çerçevesinde, bilim dalları "Anabilim Dalı", asistanlar "araştırma görevlisi", "*departmanlar*" "Bilim Dalı" oldu. Sonraki yıllarda da Hacettepe Çocuk Hastanesi, kurucusunun, "Hoca Bey"in adını yaşatmak üzere İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi adını aldı.

1970’li yıllarda, Hacettepe Çocuk Hastanesi’nde asistanlara başasistanlıkça zaman zaman -sık aralarla olmasa da- çeşitli konularda “teksir” olarak çoğaltılmış 15-20 sayfalık bilgi notları dağıtılırdı.

Günlük yaşamda bilgisayarın bulunmadığı, yaygınağ’ın (internet) henüz bilinmediği, fotokopinin bile yaygın kullanımda olmadığı, cep telefonsuz bir dünyada yaşıyordu o yıllarda. Telefon haberleşmesi -daha otomatik santrallerin kurulmasına yıllar olduğundan- “santral memurelerinden hat rica edilerek” sağlanabilen, haftanın birkaç gününde sınırlı saatlerle yayın yapabilen tek kanallı siyah beyaz TRT televizyonu bile henüz ülke çapında izlenemeyen, 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı’nı gerçekleştirdiği için ABD’nin büyük ekonomik yaptırımları altında yaşayan o günlerin Türkiye’sinde, Türkçe ve yabancı dillerdeki tıp kitabı sayısı çok azdı, basım ve dağıtım sorunları yaşayan birkaç ulusal tıp dergisi dışında tıp dergilerine ulaşabilmek güçtü; tıp eğitiminde temel bilgi kaynağını dersler ve vizitlerde tutulan notlar oluştururdu. Her asistanın, önlük cebinde, bu notların en önemlilerinin özetlerini yazarak oluşturduğu bir ‘kıdemlinin akıl defteri’ taşıdığı “Hacettepe” tıp eğitimi ortamında, böylesi başasistanlık “teksir notları”nın varlığının anlam ve değerini en iyi o zamanların tanıkları anlayacak, anımsayacaktır.

O yıllarda tıpta uzmanlık sınavı (TUS) yoktu. Her “bilim dalı” “asistan alma” (asistanlık) sınavını ayrı yapardı. 30 Haziran 1979’da Hacettepe Üniversitesi Hacettepe Tıp Fakültesi’ni bitirmiş, Temmuz 1979’da yapılan asistanlık sınavında başarılı bulunmuş, Ağustos 1979’da “çömez” bir pediatri asistanı olarak Hacettepe Çocuk Hastanesi’nde göreve başlamıştım.

1979’un Aralık ayında Bölüm 35’te ilk yıl asistanıydım. Servisin o ayki kıdemlisi Mehmet Fevzi Özkaynak ile nöbetlerimizin çakıştığı nöbet günlerimden biriydi. Günlük çalışma bitmiş, nöbetçi olmayan asistanlar, hemşire ve diğer

çalışanlar hastaneden ayrılmaya başlamıştı. Bölüm 35’te iş yükünün aynı yoğunlukta sürdüğü bir gündü. Bölüm 22’de nöbetçi olan ilk yıl asistanı arkadaşım Ayşe Engin Ercan (daha sonra Ayşe Engin Arısoy) ile -akşamın oldukça erken bir saatinde açılıp bir saat içinde de kapanacak olan- asistan yemekhanesinde akşam yemeğimizi yemiş, servislerimize dönmüştük.

Bölüm 35’te bir hastanın damar yolunu yeniden açmaya çalışıyordum, Fevzi servise geldi. O gece sorumlu olacağı diğer iki servise yeni yatan hastaları muayene etmiş, dosyalarına “kıdemli notu” koymuş, nöbetçi başasistandan başasistan vizitinin başlamasına ilişkin haber gelmesini beklemek üzere servise dönmüştü.

Servisin asistan odasında birkaç dakikalığına oturup soluklanırken, söz tıp eğitimine, kaynak azlığına, güvenilir bilgi kaynaklarının varlığı, yaygınlığı ve ulaşılabilir oluşunun önemi- ne geldi.

“Fevzi, şu arada bir çoğaltılan başasistanlık teksirleri, öncelikle sık karşılaştığımız durumlara ilişkin temel bilgiler içerse, uygulamadaki sorunlarımıza çözümler gösterse, düzenli olarak belirli aralarla, örneğin ayda bir kez bir başasistanlık bülteni olarak çoğaltılsa, asistanlara dağıtılsa, edinmek isteyen başkalarına da verilse...” dediğimi anımsıyorum.

Fevzi, o her zamanki, herhangi bir konuyu tam sorun noktasından kavrama yetisiyle, yalnızca bir an için bekledi, sonra “Bak bu çok güzel bir şey olur,” dedi; ‘gel bunu başasistanlara söyleyelim hemen!’

Birkaç dakika sonra dördüncü kattaki “pediatri başasistanlığı”nın kapısındaaydık. Günün artık akşama dönmüş bir saati olmasına karşın, nöbetçi olmayanı da henüz hastaneden ayrılmamış olan başasistanlarımız Faik Sarıalioğlu ve Esat Yılgör başasistanlıktaydı. Konu ikisine de çok çekici geldi. Uzunca konuştuk, ertesi gün yeniden konuşmayı kararlaştırdık.

Hacettepe Çocuk Hastanesi, o gece de geleneğini bozmadı; nöbetçi başasistan, nöbetçi kıdemliler ve hemen hiçbir nöbetçi asistanının neredeyse hiç uyumadığı bir nöbete daha ev sahipliği yaptı...

Ertesi gün önce kıdemli viziti, departman -"hoca" ya da fellowlarının- viziti, sonra servis konsültanı -öğretim üyesinin- viziti derken, sonunda öğleye doğru Bölüm 35'te servis asistanları olarak biz bize kaldık. Fevzi telefonla başasistanlığı aradı, zamanın uygunluğunu sordu; uygun olduğunu öğrenince birlikte başasistanlığa gittik.

Başasistanlıkta Esat Ağabey ile Faik Ağabey bir konu tartışıyor, diğer başasistanımız Burhan Topal masasında bir şeyler okuyordu. Fevzi ile hemen konuya girdik.

Çocuk hekimliğinin birçok konusunun "Hacettepe Okulu" ilkeleri çerçevesinde işleneceği aylık bir başasistanlık bülteni... Birkaç dakika sonra, başasistanlığın kapısını kilitlemiş, her birimiz oturabileceğimiz bir yere ilişmiş, tartışıyorduk. Dileyen herkesin özgün yazısına, derlemesine, çevirisine; katkısına açık olacak bir bülten... Benliklerimiz böyle bir şeyi sanki gerçekleştirmişiz gibi bir coşkuyla sarılmıştı.

Ama bu bülten aylık bir yayın olacaksa, bir adı da olmalıydı... Tartışılmasına daha dakikalar öncesinde başlanmış, henüz tasarı düzeyinde bir bültenin adına ilişkin bir hazırlığımız yoktu, olamazdı da. Biraz serbest çağrışım, biraz zorlamayla birkaç ad önerisi uçtu aramızda; bunların içinde "katkı"nın yanı sıra, "çığır, gong, katık, seher yeli" önerilerinin de olduğunu anımsıyorum. "Bir dakika," dedi Faik Ağabey, bir ara; "Dileyen herkesin katkısına açık olacaksa, adını KATKI koymalıyız; 'Bilim ve Eğitime KATKI'" Hepimiz birbirimize baktık, gülümseyerek.

Herkesin yazısına, katkısına, katılımına açık olacak bu bültene 'KATKI' adının verilmesini

benimsedik. Her KATKI okuru, dilerse KATKI yazarı olabilecekti. Pediatri dışı çeşitli alanlarla ilgili yazılar da kabul edilecekti. Bültenin adı kadar içeriğinin de herkesin katkısını kapsamasına çalışılacaktı. KATKI yayın kurulu her başasistanlık döneminde yeniden oluşturulacak, başasistanlık dönemi bitince görevi bırakacak, böylece KATKI'nın yayımında her dönemde yeniden kan değişimi sağlanacaktı. KATKI dilinin, yabancı kaynaklı sözcüklerden arındırılmış, konuşulan Türkçe olmasına özen gösterilecekti. KATKI adı, geçtiği her yerde büyük yazılacaktı...

"Bülten", bilgi vermek, bir kuruluşun çalışmalarını duyurmak amacıyla belirli zamanlarda ya da zaman zaman yayımlanan süreli yayın demektir. Bülten, "dergi"ye göre çok daha alçakgönüllü bir yayın etkinliğiydi. O günlerde, bir bültenin yayımına başlayacak olmak bile inanılmaz bir şeydi bizim için. Oysa, KATKI daha birkaç ay geçmeden, kendi açtığı çığırından büyük bir coşkunlukla taşacak, "KATKI Pediatri Dergisi" olacaktı...

Ama böylesi bir yayın için bilim dalı başkanlığının bilgisi ve izni olmalıydı. Esat Ağabey, "Biz Mithat Hoca ile bir konuşalım bakalım," dedi; "kanımca uygun bulacaktır." Burhan Ağabey, Fevzi ile beni yolcu ederken, "Dostum," dedi; "Bu göl maya tutar."

"Dostum", o yılların Hacettepe Çocuk Hastanesi'nde, başta Burhan Ağabey olmak üzere, birçok asistanın birbirine seslenirken sıkça kullandığı, dayanışma dolu, sevgi dolu, sıcacık bir sözcüktü...

İki gün sonra sabah saatlerinde başasistanlıktan Bölüm 35'e, Fevzi'ye bir telefon geldi. Bilim Dalı Başkanımız Prof. Dr. Mithat Çoruh, "Başlayın, bir görelim." demişti. Aynı gün öğleden sonra Bölüm 24 koridorunda karşılaştığım Esat Ağabey, 'Başımıza bir iş sardık; haydi, buyur bakalım...' dedi elini omzuma koyarak.

KATKI, yeni yılın ilk ayıyla birlikte yayın yaşamına başlamalıydı. Ancak KATKI'nın kapsayacağı yazıların düzeyi, niteliği, uzunluğu konusunda önümüzde bir örnek, aramızdaki tartışmalar dışında elimizde bir yola çıkış noktası yoktu. Ayrıca hazırlanma süremiz de oldukça azdı. Sonuçta, ilk sayıyı uluslararası çocuk hekimliği dergilerinde yayımlanmış çeşitli derlemelerin -kendi yapacağımız- çevirileriyle oluşturmaya karar verdik.

Öte yandan, KATKI'nın yayını için ayrılmış bir kaynak, bir yardımcı, araç gereç de yoktu. Her şeyi kendimiz yapmak, oluşturmak, düzenlemek, sonuçlandırmak durumundaydık. O dönemde bu tür bir yayını gidersiz ya da en az giderle gerçekleştirmenin tek yolu, yayının sayfalarını bir daktiloda tek tek, "mumlu kâğıt" adı verilen birkaç katlı "kalıp kâğıt"lara yazmak, yazarken herhangi bir satırda yanlışlık, kayma, kâğıtta yırtılma olursa o mumlu kâğıdı atıp o sayfayı yeni bir mumlu kâğıda yeniden yazmak, yazma işlemi tamamlandıktan sonra bir teksir makinesinde her bir mumlu kâğıdı kalıp olarak kullanıp yazı kapsamını "saman kâğıdı" adı verilen sarımsı renkli, daha kaba dokulu kâğıtlara aktararak çoğaltmak, bu işlem sırasında -kalıp- mumlu kâğıt zedelenir ya da yırtılırsa ilgili sayfayı daktiloda yeni bir mumlu kâğıda yeniden yazarak yeniden çoğaltma işlemine dönmek, çoğaltma işlemi bitiminde sayfaların sıraya dizildiği elle harmanlama işlemini yapmak, sonra da harmanlanmış sayfa demetlerini sol kenarından tel zımbayla birbirine iliştirerek son ürünü ortaya çıkarmaktı. Biz de KATKI'nın ilk sayısını bu yolla oluşturmak durumundaydık.

KATKI için kullanacağımız mumlu kâğıtları "Hacettepe"nin çeşitli servis, kat, birim ya da bölümlerinde yazışma işleriyle görevli -sekreter- arkadaşlarımızdan birer ikişer "katkı" olarak edindik. KATKI'nın herkesin katkısına açık olacağı ilkesi, yaşama ilk kez böyle geçti...

Bir de daktiloya gereksinimimiz vardı. Benim küçük, taşınabilir daktilom, eğik (italik) yazı yazdığından amacımızı karşılamıyordu. "Hacettepe"deki bildiğimiz bütün daktilolarda büyüktü, kullanıcısına zimmetliydi, çalışma saatleri dışında yerinde ya da kurum dışına taşıyarak kullanamazdık. Bu noktada Fevzi, yakın arkadaşlarından biri olan, kıdemli arkadaşlarımızdan Murat Derya Erçal'ın kitap harf ve rakamlarıyla yazan, küçük, taşınabilir daktilosunu isteyebileceğini söyledi. Ertesi sabah Derya daktilosunu evinden getirip Bölüm 35'e bıraktı...

KATKI'nın ilk sayısının kapsamını oluşturacak olan çeviri yazıların el yazısıyla yazılı ilk örneklerini gınaşırı nöbetlerde ve gınaşırı nöbetsiz gecelerde, Bölüm 35'te ve evde, Derya'nın daktilosunda mumlu kâğıtlara aktardım.

İlk KATKI, Hacettepe Cilt ve Teksir Atölyesi'nde basıldı. İlk KATKI sayısı, 20x29 cm boyutlu, ön yüzleri yazılı, arka yüzleri boş 55 ikinci hamur -saman- kâğıdı yapraktan oluşmuş, sol yanından zımbayla tellenmiş bir teksir demeti biçiminde 175 tane olarak doğarken, yanı başında olmanın mutluluğunu yaşadım. İşlem sona erdikten sonra, baskı kusurları nedeniyle örneklerden birini -üzülerek- yok etmek gerekti.

Üzerinde "KATKI Başasistanlık Bülteni, Sayı: 1, Ocak 1980" yazan bir şey ortaya çıkmıştı... Mutluyduk... Sıra KATKI'yı Pediatri Bilim Dalı Başkanlığı'na sunmaya gelmişti. Bu görüşme başvurusunu başasistanlarımız üstlendi.

Ertesi gün topluca Bilim Dalı Başkanlığı'na çağırıldık. Elimizdeki ilk KATKI örnekleriyle Prof. Dr. Mithat Çoruh'un odasındaydık. "Mithat Hoca" KATKI'yı inceledi, bu göz kararı 50-60 sayfalık -karton kapaksız- teksir demetinin ön sayfasına, onu izleyen künye sayfasına,

onu izleyen, kendisinin 'Başlarken' başlıklı yazısının bulunduğu sayfaya, onu izleyen bizim sunuş yazımızın yer aldığı sayfaya ve yazılara birer birer baktı.

Beklenir ki, Prof. Dr. Mithat Çoruh, yaşamında o güne değin böyle çok sayıda teksir demeti görmüştü, olasılıkla çok daha iyilerini de görmüştü, dünyanın en büyük yayınevlerince yayımlanmış birçok tıp kitabı ve dergisine el sürmüş, göz gezdirmiş, bir bölümünü de okumuştur. Ama o sırada bütün bunları düşünmedi, ayağa kalktı, her birimizi tek tek kutladı. "Çok güzel olmuş..." dedi; "Sizden yalnızca bir isteğim var, yaparsanız... KATKI'yı parasız dağıtmayın, simgesel bir ederle de olsa satın. İnsanlar ellerine bedelsiz geçen şeylerin değerini bilemeyebilir." Ardından, "Sürdürün bunu," dedi; "Gerekeni yaparım ben de."

Yürüyerek geldiğimiz Pediatri Bilim Dalı Başkanlığı'ndan havalara uçarak ayrıldık o gün...

Hemen ikinci sayının hazırlıklarına başladık. Bu sayının ana yazısı, "Hacettepe Pediatri"-nin tarihinde bir "başasistanların başasistanı" olarak bilinen Sırrı Bektaş'ın kan hastalıklarının moleküler temellerini anlattığı bir yazısı olacaktı. KATKI artık özgün yazı yayımına geçiyordu!.. Sırrı Ağabey'in bu oldukça uzun yazısını daktiloda mumlu kâğıda aktarmayı bitirmek üzere olduğum gün başasistanlıktan arandım; Prof. Dr. Mithat Çoruh, KATKI Yayın Kurulu'nu görüşmeye çağırıyordu.

Bilim Dalı Başkanlığı'nda Mithat Hoca'nın odasındaki koltukların birinde, tanımadığımız birisi saygılı bir çekingenlikle oturuyordu. Bilim Dalı Başkanımız, bizi tanıştırtırken, "Bakın size bir basımevi buldum," dedi; "KATKI bundan sonra basımevinde basılarak yayımlanacak. Siz sayıyı hazırlar verirsiniz, gerisini de denetlersiniz."

KATKI, artık o bildiğimiz dergiler gibi, basılarak yayımlanacaktı!..

Yaşamda zamanın durduğu anların olduğu söylenir; o an zamanın durduğunu ve yüreğimin odaya sinen o tılsımı bozmamak için sanki artık çarpmadığını duyumsadım...

Bugün geriye dönüp, araya giren uzun yılların ardından KATKI'nın kuruluş günlerine yeniden bakarken, yaşamın bana, Fevzi, Faik Ağabey, Esat Ağabey ve Burhan Ağabey ile birlikte, KATKI'nın "Kurucu Yayın Kurulu"nda yer alma olanağı ve onurunu vermiş olmasını büyük bir armağan olarak değerlendiriyorum. Yine KATKI'nın ilk sayısının "kimlik (künye) ve içindekiler" sayfasında, adımın "Yayına hazırlayan: Dr. E. Sami Arısoy" olarak yer almasının, bana "Hacettepe"nin harcına karışmış olabilme onurunu da verdiğini düşünüyorum.

KATKI yayın yaşamına üç başasistan (Dr. Esat Yılgör, Dr. Faik Sarıalioğlu, Dr. Burhan Topal), bir ikinci yıl asistanı (Dr. Mehmet Fevzi Özkaynak), bir birinci yıl asistanından (Dr. Emin Sami Arısoy) oluşan ilk yayın kurulunun yönetiminde Ocak 1980'de başladı. İlk sayının dağıtımı, Hacettepe Çocuk Hastanesi'nde görev yapan öğretim üyesi ve asistanlara simgesel bir değer olarak -o günün parasıyla- 20 TL ederle satılarak yapıldı.

İlk KATKI sayısı dört çeviri yazıdan oluştu. Bu yazılar, sırasıyla "İshal" (Kaynak: *Pediatric Clinical Gastroenterology*, 1975, sayfa: 175, Çeviri: Dr. Esat Yılgör), "Anyon açığı" (Kaynak: *New England Journal of Medicine*, Ekim 1977, cilt: 297; sayfa: 814, Çeviri: Dr. M. Fevzi Özkaynak), "Kloramfenikol" (Kaynak: *Pediatrics*, Eylül 1979, cilt 64, sayfa: 348, Çeviri: Dr. E. Sami Arısoy), "Demir eksikliğinde anemi dışı sorunlar" (Kaynak: *American Journal of Diseases of Childhood*, Mart 1979, cilt: 133, sayfa: 315, Çeviri: Dr. Faik Sarıalioğlu) başlıklarıyla yayımlandı.

KATKI'nın ilk sayısının karton kapağı yoktur, ilk sayfa "kapak sayfası" olarak hazırlanmıştır. Bu kapak sayfasında büyük boy ve büyük

harflerle, aşağıdan yukarıya okunacak biçimde dikey olarak yazılmış "KATKI" yazısı, onun altında yine büyük harflerle yatay olarak yazılmış üç satır olarak 'Başasistanlık Bülteni', 'Hacettepe', 'Pediatri Bilim Dalı' yazıları yer alır (2. Resim).

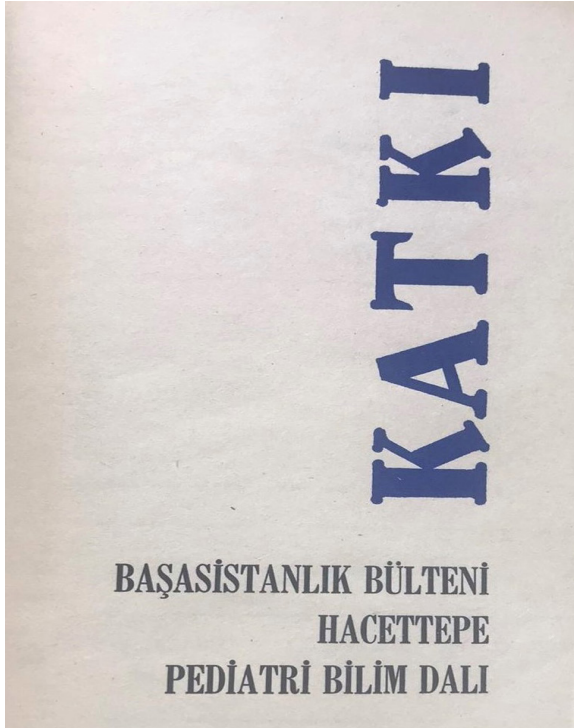
Kapak sayfasını izleyen künye (kimlik) ve içindekiler sayfasında, üstte ve altta birer şerit olarak "KATKI Hacettepe Pediatri Başasistanlığı Bülteni, Sayı 1, Ocak 1980" yazısı, Yayın Kurulu üyelerinin adları, "Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Bilim Dalı Başasistanlığı, Ankara" olarak belirtilen adres bilgisi, "içindekiler" ve "yayına hazırlayan" bilgileri yer alır (3. Resim).

KATKI'nın ilk sayısının 1 sıra sayılı üçüncü sayfasını Prof. Dr. Mithat Çoruh'un "Başlarken" başlıklı sunuş yazısı donatır (4. Resim):

K A T K I BAŞASİSTANLIK BÜLTENİ	
SAYI: 1	OCAK 1980
Yayın Kurulu:	
Dr. Esat Yalçın	Hacettepe Üniversitesi
Dr. Faik Sarıalioğlu	Tıp Fakültesi
Dr. Burhan Topal	Pediatri Bilim Dalı
Dr. M. Fevzi Üzkaynak	Başasistanlığı
Dr. E. Sami Arısoy	ANKARA
İÇİNDEKİLER:	
• Başlarken	1
• Sunuş	2
• İshal	3
• Anyen Açığı	24
• Kloramfenikol	32
• Demir Eksikliğinde Anemi Dışı sorunlar	45
Yayına hazırlayan: Dr. E. Sami Arısoy	
KATKI, HACETTEPE PEDIATRİ BAŞASİSTANLIĞI BÜLTENİ, SAYI: 1, OCAK 1980	

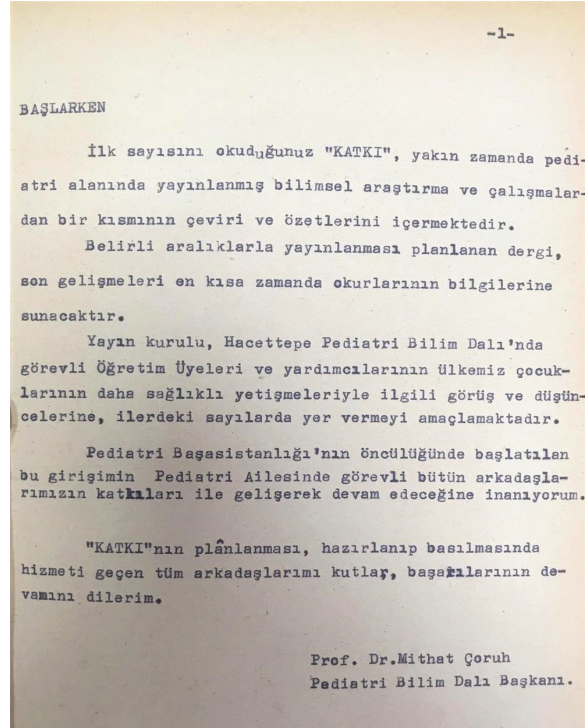
Resim 3

KATKI, 1. Sayı, Künye sayfası, Ocak 1980

Resim 2

KATKI, 1. Sayı, Kapak sayfası, Ocak 1980

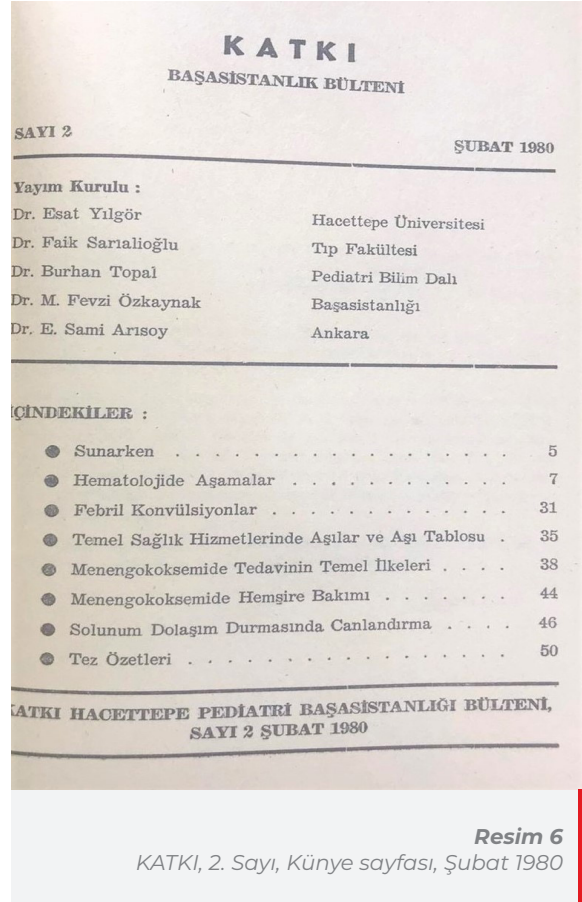
Resim 4

KATKI, 1. Sayı, Başlarken sayfası, Ocak 1980

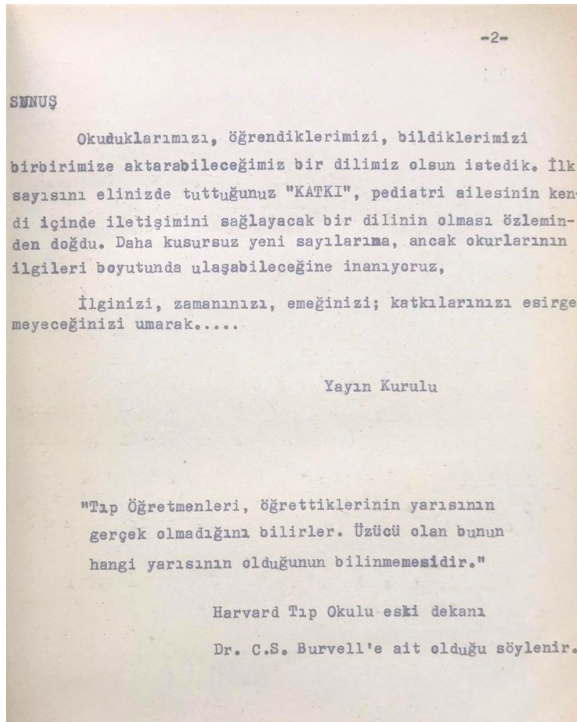
KATKI'nın ilk sayısının 2 sıra sayılı dördüncü sayfasındaysa Yayın Kurulu'nun Sunuş yazısı ve altında bir özlü söz yer almaktadır (5. Resim):

KATKI'nın ilk sayısı birçok tartışma ve eleştiriye yol açtı, ancak büyük ilgi gördü. Şubat 1980'de yayımlanan ikinci sayı ve izleyerek her ay yayımlanan diğer sayıların basımı 16,5 x 23,5 cm boyutlu 50-70 sayfalık ikinci hamur kâğıt dergiler olarak Çağ Matbaası'nda gerçekleştirildi.

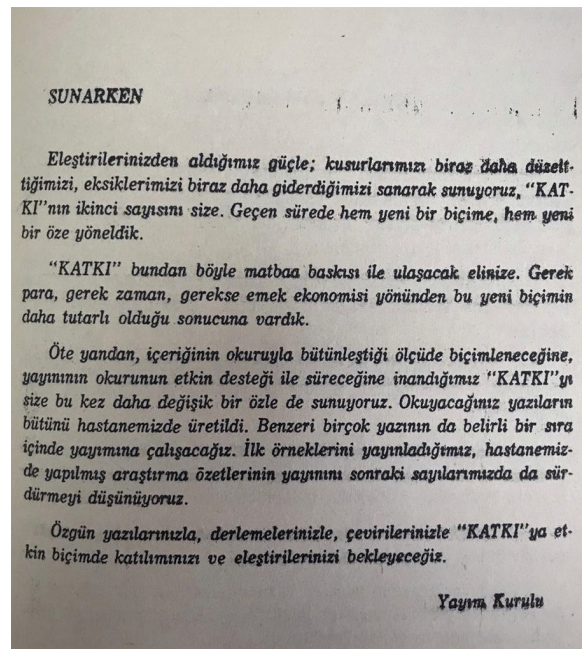
İkinci sayı, basımevinde basılan ilk sayısı olmasının yanı sıra, ilk özgün sayısı da oldu. KATKI'nın ikinci sayısındaki bütün yazılar Hacettepe Çocuk Hastanesi'nde görev yapan uzman ya da asistan hekimlerce yazıldı. Yine ilk kez bu sayıda, hastanemizdeki yapılan araştırmaların özetlerine yer verildi (6-8. Resimler).

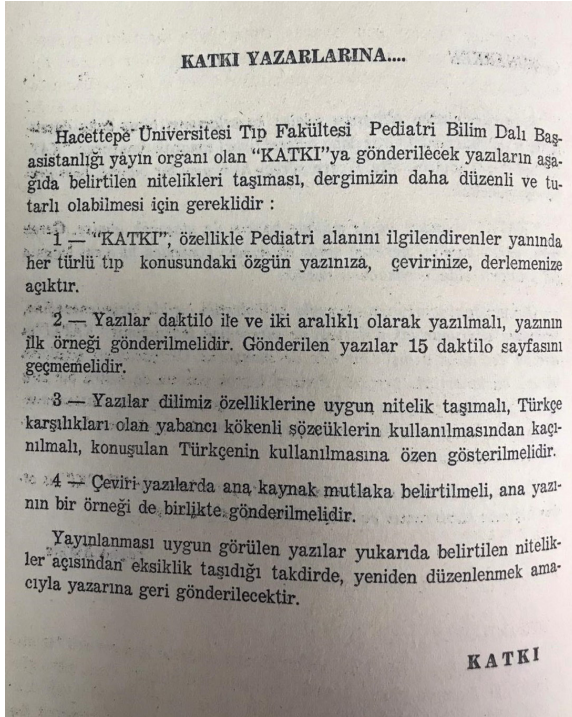
Resim 6
KATKI, 2. Sayı, Künye sayfası, Şubat 1980

Resim 5
KATKI, 1. Sayı, Sunuş sayfası, Ocak 1980

Resim 7
KATKI, 2. Sayı, Sunuş sayfası, Şubat 1980

Resim 8

KATKI, 2. Sayı, KATKI Yazarlarına sayfası, Şubat 1980

KATKI'nın tüberküloz konulu ilk özel sayısı aynı yıl Eylül ayında yayımlandı. 1980 yılı sonuna gelindiğinde KATKI'nın aylık baskı sayısı 1.000'e ulaştı. 1981 yılının haziran ayından başlayarak basım işini Öztürk Matbaası üstlendi. 1982 yılı başında KATKI birinci hamur kâğıda basılmaya başlandı ve Murat Yurdakök'ün kaleminden çıkan "Türk Çocuk Hekimliği Tarihi" ilk ek sayı olarak yayımlandı. 1982'den başlayarak her sayısı bir öncekinden daha çok basılır olan KATKI'nın abone dizgesi, yine Ocak 1982'de yeniden yapılandırıldı ve yurt çapında dağıtımına geçildi.

Ocak 1980 - Aralık 1985 tarihleri arasında KATKI her ay kesintisiz ve aksamadan yayımlandı. KATKI, belki de bütün dünyada, yalnızca asistanlar -ve araştırma görevlileri- eliyle kurulan, yönetilen, basılan, dağıtılan ilk ve tek aylık tıp ve çocuk hekimliği dergisi olma özelliğini bu altı yıl boyunca aksamadan, kesintisizce sürdürdü.

KATKI Ocak - Şubat 1986 sayısı ile yedinci yayın yılına yeni bir kimlik içinde başladı. KATKI'nın bundan böyle okuruna Hacettepe Çocuk Sağlığı Enstitüsü ve Hacettepe Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nın yayın organı olarak iki aylık sayılar biçiminde ulaşması düşünüldü.

KATKI'nın bu kimlik değişimi, yayın yaşamının ilk 6 yıllık başarısını da onaylar. Bu değişim KATKI'nın yönetimine ilişkin kimi değişiklikleri de eşliğinde getirdi. KATKI'nın yayın sorumluluğunu, başasistanlardan oluşan yayın kurulunun yanı sıra, anabilim dalı başkanlığı düzeyinde "editör", "yardımcı editörler" ve anabilim dalı öğretim üyelerinden oluşan bir "danışma kurulu" üstlendi... Bu değişimden sonra KATKI bir daha aylık olarak yayımlanmadı...

KATKI'nın yayın yaşamının bu 6 yıllık ilk yayın döneminde çeşitli sorunlar da olmuştur. Bu sorunlar ağırlıklı olarak ilk yayın yılında yaşanmış, yayın kurulunun üyelerine kimi kez oldukça güç zamanlar yaşattır. Bu bağlamda, KATKI'nın yayımına izin veren, yol gösteren, destek sağlayan; hemen ardından, KATKI'nın o ilk yayın yılında, "Pediatri Ailesi" içinde KATKI'ya karşı oluşan karşı çıkışların önünde bir kalkan olarak duran, KATKI'yı bir baba sevgisiyle koruyup gözetten, değerli büyüğümüz Pediatri Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mithat Çoruh'un önünde sevgi ve saygıyla ne denli eğilsek azdır.

Faik Sarıalioğlu, KATKI kurucu yayın kurulunun, başasistanlık dönemini bitirdikten sonra, görevini "Hacettepe"de öğretim üyesi olarak sürdüren tek üyesidir. KATKI'nın ilk 6 yılını kapsayan bu çok özgün ilk yayın döneminde ve izleyen birkaç yılda, KATKI'nın yayımının sürdürülmesine engel olabilecek derinlikteki birçok sorunun, Faik Ağabey'in kesintisiz kolaycılığıyla aşılabildiğinin de hiç unutulmaması gerekir.

Aralık 1979'da, Bölüm 35'in doktor odasında, servisin bir günaşırı asistanı olarak, servis kıdemlisi arkadaşım Fevzi'ye, söz arasında "Başasistanlık aylık bir bülten yayımlasa..." dediğimde, Fevzi "Bunu başasistanlara söyleyelim hemen," diyerek bu düşünceyi bekletmeksizin eyleme döktüğünde, ardından başasistanlarımız Faik, Esat ve Burhan Ağabeylerle görüşüp, hepimiz aylık bir "başasistanlık bülteni" çıkarmayı artık yürekten benimsediğimizde, izninin istendiği Pediatri Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mithat Çoruh "Başlayın, bir bakalım" dediğinde, sonunda Ocak 1980'de KATKI'nın ilk sayısını yayımladığımızda; hiçbirimiz, çıkılan yolun 40 yıl süreceğini düşünmemiştik...

Bugün anlayabildiğimiz, KATKI, yurdumuzda hekimliği ve çocuk hekimliğini çağdaş bir kimlik arayışına yönlendiren, dönüştüren, "Hacettepe Devrimi"nin "artçı büyük dip dalgası"ydı...

KATKI, bilgiye ulaşmanın çok zor olduğu bir zaman diliminde, çocuk hekimliğimizin alt katmanı olan asistanların, temel, doğru, güncel bilgiye ulaşma sorununa çözüm arayışı, kendi yarasını, imeceyle, tıp öğretmenlerinin de desteğini alarak kendisinin sarması girişimiydi...

Yolu Hacettepe'den geçsin geçmesin, hekimlik yaşamı KATKI ile yoğrulmuş, büyük bir hekim ve çocuk hekimi topluluğu, bir "KATKI Kuşağı" var artık Türkiye'de.

Burada sözü edilen, KATKI'nın kuruluş öyküsü ve biraz da yayın yaşamının ilk yıllarıdır. Oysa KATKI, Ocak 1980'den bugüne aştığı 40 yılda, çok sayıda Pediatri Başasistanı, KATKI Yayın Kurulu Üyesi, Pediatri Anabilim Dalı Başkanı, KATKI editörü, KATKI yardımcı editörü, KATKI danışma kurulu üyesi, KATKI yazarı ve KATKI okurunun emek, katkı, destek,

ilgi ve geri bildirimiyle biçimlenerek yol aldı. KATKI adına yapılacak bir diğer büyük teşekkür onlarıdır...

KATKI'nın bugünlere ulaşması, amacının, yolunun doğruluğu kadar, geride kalan 40 yayın dönemi boyunca her düzeyde iyi sahiplenildiğini de gösteriyor. KATKI, bütün yayın dönemlerinde ilgi ve özenle benimsenmeseydi, bugüne değin yaşayamazdı.

Yaşam ve dünyamız değişiyor, bilim ve hekimlik sürekli kabuk değiştiriyor. Yüce Türk Ulu-su'nun Eşsiz ve Büyük Önderi Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün gösterdiği çağdaş uygarlık hedefine ulaşma çabamızsa sürüyor bir yandan. Bu bağlamda, KATKI'nın görevi günümüzde de sürüyor... Hep sürecek de.

O nedenle, KATKI'nın 40. doğum günü geride kalırken, KATKI'yı günümüzün koşullarına uygun yeni bir kimlik ve kapsamla, yeni bir bakış açısıyla hazırlamanın yollarını aramak durumundayız. Şimdi yeni bir adımın, yeni bir dönüşümün hazırlıklarını tartışmaya başlamanın zamanıdır da. Kırk yıllık deneyimi, donanımı ve aklıyla, KATKI Kuşağı bu dönüşümü elbirliğiyle başaracak güçtedir.

KATKI'nın doğumunun 40. yılı kutlanırken, katkısı KATKI'ya karışan herkese sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

KAYNAKLAR

1. KATKI Hacettepe Pediatri Bilim Dalı Başasistanlık Bülteni, Ocak 1980; sayı 1: sayfa 1-55.
2. Arisoy AE, Arisoy ES. KATKI: Yedi yılın ardından... KATKI Pediatri Dergisi 1980-1987 İndeks sayısı. 1987 (Temmuz-Ağustos); Cilt 8 (Ek sayı): sayfa 1-47.
3. KATKI. Ocak 1980 - Temmuz 2018 – Cilt 1-39: Bütün sayılar.

KATKI'NIN KIRKINCI YILI KUTLU OLSUN...

Dr. Mehmet Fevzi Özkaynak

Yaşlılar, dinleyecek gençleri bulduklarında, sohbetin bir noktasında, onlara genellikle, bilgisayar çağında doğup yetiştikleri için ne kadar şanslı olduklarını, kendilerinin ise ne çetin şartlara göğüs germek zorunda kaldıklarını hatırlatmadan geçemezler. Eğer bu noktada, okumaya devam ediyorsanız, sizi uyarmak isterim ki, bu yazıda da bu kurala uyulacaktır.

1979 yılında, “Hacettepe Pediatri”de, ilk yılın amansız gınaşırı nöbet temposundan sağ ve salim sıyrılmanın verdiği haz ile kıdemliliğin tadını çıkarırken, nasıl olduysa oldu; birinci yıl asistanlığının bir an için gevşemiş bir anında olsa gerek, Emin Sami Arısoy’dan “Neden asistanlar olarak biz aylık bir tıbbi yayın düşünmüyoruz” mealinde, o zaman için çığınca addedilebilecek bir görüş geldi.

Bu, bende bir ampulün yanmasına yol açtı. Benim için, Hacettepe Pediatri’deki o inanılmaz hasta akış ve tanı zenginliğinin, nasıl olup da, bir kayıt altına alınıp, pediatriinin her alanında çalışanlara yayılması yönünde bir çaba gösterilmediğinin bilincime yükseldiği bir andı denebilir. Sadece başasistanların her gece tüm çocuk hastanesini kapsayan hastabaşı eğitim-

lerinin bile, pediatriinin temel kitaplarını hemen neredeyse baştan başa taramayla eşdeğer olduğunu düşünürseniz, kaybın büyüklüğü hakkında bir fikir edinebilirsiniz.

Şansımız o ki, bu çığınca düşünceyi başasistanlara açtığımızda, Esat Yılgör, Faik Sarıalioğlu ve Burhan Topal’dan büyük bir ilgi ve destek gördük. Ne ki, girişimin bundan sonraki yönetim basamağında benzer bir ilgi ve destek görme şansı bana göre çok parlak gözüküyordu. O aşamada da şansımız yaver gitti ve Mithat Çoruh gibi çok mümtaz bir yöneticiden, bize büyük bir destek geldi.

Bu aşamada iş başa düşmüş, bize destek olanları utandırmayacak bir ilk sayı oluşturmak için kolları sıvamıştık. Emin Sami, bilgisayar çağı öncesi bu ilk sayının basımı için verdiğimiz uğraşları “KATKI’nın Kuruluş Öyküsü” başlıklı yazısında çok güzel özetledi.

İlk sınavı yüzümüzün akıyla verdikten sonra, Sayın Çoruh’tan gelen destek daha da artarak büyüdü. Daha sonraki sayılarda giderek artan bir yazı desteği, KATKI’nın ilk başarısının bir acemi şansı olmadığını kanıtladı. Daha sonraki yıllar içinde, Hacettepe Pediatri ve Hacettepe Tıp Fakültesi’nin diğer bölümlerinden düzine-

lerce güzide meslektaşım, KATKI'yı ilk başlarda hayal bile edemediğimiz bir düzeye çıkardı.

Ben çalışmalarımı 1986'dan beri ABD'de pediatrik hematolog ve onkolog olarak sürdürüyorum. 40. yıl vesilesiyle geriye baktığımda, 1979'da filizlenen ve 1980'de hayata geçen bu girişimin ne kadar özgün olduğunu çok net görüyorum. Elbette bütün ABD kuruluşları adına konuşamam, ama 34 yılda görüp gözlemlediğim kadarıyla, KATKI'ya benzer bir proje ile karşılaşmadığımı söyleyebilirim.

KATKI'nın sürekliliği ve kalıcı başarısı, çok önemli bir ihtiyaca cevap vermiş olmasıdır.

Bence bunun, tabandan başlayıp yukarıya doğru yeşerip büyümüş bir girişim olması, en özgün yanıdır. Böylesine bir girişimin başlangıcında, karınca kararınca, mütevazı bir katkıda bulunmanın gururunu ifade etmek için sözcük bulmakta zorlanıyorum. KATKI'nın ilk kuruluşunda emeği geçen sevgili dört meslektaşım ve daha sonra dergiyi bugünlere taşıyan tüm hekimler karşısında, en kalbi duygularımla, şapkamı çıkarıyorum.

KATKI'nın başarısının devamını bütün kalbimle diliyorum.

HACETTEPE PEDIATRİ VE KATKI

Dr. Esat Yılgör

Dile kolay, 40 yıl önce... “Tıp bir bilim, pediatri ayrı bir bilim” anlayışı olan bir “Bilim Dalı”na bağlı Çocuk Hastanesinde “Pediatri Başasistanlığı” denen bir unvan ile onurlandırılmışsınız (9. Resim).

Pediatri Başasistanlığı olarak Japonya’dan “kelebek set” ithal ediyorsunuz, çünkü piya-

sada çocuklara takmak için kelebek set yok. “Turşu” diye adlandırdığımız kavanozlardan aldığımız kelebek setleri tekrar kullanıyoruz. Damar yoluyla kullanmak için, yeterli “İV mayi” yok. Buna çözüm olarak, hastane eczanesinde sterilizasyon bozulmasın diye, “mikst serum” üretimine başlıyorsunuz; elektrolit ve asit-baz açığını saptadığınız çocuğun serumunu karışım yaparak hazırlıyorsunuz...

*Resim 9
Prof. Dr. Mithat Çoruh ve KATKI Kurucu Başasistanları*

Bölüm 39'da bebekleri asistanlar besliyor. Ventilator olmadığı için mikserler ile oksijen ve havanın karışımını siz ayarlıyorsunuz. Bölüm 38'de mortalite oranını %20'nin altına düşüren kıdemli ve asistan ekibine ödül veriyorsunuz. Hiperbilirubinemi nedeniyle gelen bebeklere art arda onuncu kan değişimini tamamlamış ekibinizin gece 01.00'deki isteği: "Abi, Kukla Döner'den tepsi ısmarlayabilir miyiz?" Saat 24.00'te biten "Başasistanlık Viziti"nde istenenlerin kontrolü, istemler yetişmediği için 03.00 yerine 04.00'te olabilir mi, istekleriyle karşılaşıyorsunuz. "Abi, hastaya 4,3 damla digoksin yazmışsın, bu 0,3 damlayı nasıl vereceğim?" diyen bir telefon.

Türkiye'nin her şehriden, çözüm bulunamamış çocuk hastaların son durağı Hacettepe Çocuk Hastanesi ve bu hastanede hasta ailelerine, pediatri öğretim üyelerine karşı birinci derecede sorumlu başasistanlar, kıdemliler, asistanlar, internler ve stajyerler. Hemen hemen yarısı gūnaşırı, diğer yarısı üç günde bir nöbet tutuyor. Gece yatan hasta sabah konsültana sunulurken, tanısının konulmuş olması gerekiyor.

Bu hizmeti verirken görünür ve görünmez bir destek ordusu var. Acil'de Mahmut Efendi hastayı getirirken elinde "LP seti" ile geliyor. Henüz muayene etmediğiniz hasta için, "Hocam hasta menenjiç" diyor. Hakikaten hasta menenjiç çıkıyor. Serviste hemşireden "fırça" yiyorsunuz; "Hastanın el ve ayak damarları bitti, saçını tıraş edin!" EKG çekimi yapan stajyerler var. Diyetisyen ekibi olarak yardımcı bir ordu var. Röntgene film okutmaya gidiyorsunuz, filmi negatoskoba takınca, "Üç yaşında kız hasta, üç gün önce öksürmeye başlamış," diye başlayıp sonunda tanıyı söyleyen Tuğrul Pınar Hoca var.

Bilim dalı başkanı olarak, hastayı sunarken, idrar tetkikinde kalsiyum değerini söylemeyince "Niye bakmadın?", söyleyince "Niye baktın?" diye soran Şinasi Özsoylu Hoca var.

"Hasta menenjiç olacak kadar yaşamış ise menengokoktan ölüm olmaz" diyebilen başasistandan var. Gece gündüz saat mefhumu olmadan arayıp hasta danışacağınız ya da gece hastaneye çağırabileceğiniz ülkenin en yetenekli "fellow" ekibi var. Tüm bu ekibin başında her sözü kanun niteliğinde saygın hocalarımız var.

Yanlış yapma şansınız yok. "Konsultan viziti" var, "bölüm vizitleri" var, "Vaka başı" toplantıları var; "Katil Kim?" diye adlandırdığımız, arada gözyaşları ile biten "mortalite" toplantıları var, "CPC" toplantısı var, "vaka takdimi" toplantıları var. Her vefat eden hastaya "post-mortem tetkikler" zorunlu ve "otopsi" yapılma yüzdesi yüksek. Tam anlamı ile 40 yıl önce "kanıta dayalı tıp" uygulaması yapıyor.

Başasistanlıkta kütüphane var, fakat hastalar kitabı okumadan geldikleri için hastalıkları kitaba uymuyor! Çoğu hocalarımızın dediği de bazısı kitaplardan farklı. *Index Medicus*'tan bulduğunuz bir makale kütüphanede yok ise, size ulaşması şansınız var ise 15 gün. Hacettepe Çocuk Hastanesi'nin Türkçe ve İngilizce dergilerinde bilimsel makaleler yayınlanıyor. Asistan dersleri var ama metinler yok. Pediatri stajında anlatılanlar ya yazdığımız notlarda saklı ya da bazılarının teksiri var. En büyük kurtarıcımız, çoğumuzun cebinde olan "kıdemlinin akıl defteri". "Kıdemlinin akıl defteri" demek, 2009 yılında Prof. Dr. Gülsev Kale, Prof. Dr. Turgay Coşkun ve Prof. Dr. Murat Yurdakök editörlüğünde yayınlanan "Pediatriye Tanı ve Tedavi - Hacettepe Uygulamaları" kitabının özetinin özeti demektir.

Esat Yılğör olarak bence, KATKI bu muhteşem ortamda üretilen bilginin sağlıklı olarak paylaşılması ihtiyacından doğmuştur. Hacettepe içindeki iletişimi sağlamak üzere atılan bu adım 40 yılda ülkemizdeki birçok çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanının bilgi ve bilgisini güncelleme kaynağı olmuştur. Birçok hastalığa ortak tedavi protokolü uygulanmasına ola-

nak sağlamıştır. Hatta doçentlik sınavına giren önemli bir kesimin ana bilgi kaynağı olmuştur. İlk sayısı tercüme bilgiler ile başlamış, fakat giderek Türkiye'nin pediatri alanında en prestijli ve aranan dergilerinden biri olmuştur.

Her doğum gibi KATKI'nın da doğumu zor olmuştur. Önce adının "KATKI" ya da "Katık" olması tartışılmıştır. İçindeki bilgilerin kimlerden sağlanacağı sorunu yaşanmıştır. Sonra nasıl basılıp dağıtılacağı ve kimlere dağıtılacağı sorun olmuştur. İlk sayının teksir olarak basılabilmesi, o zaman birinci yıl asistanı olan Emin Sami Arısoy'un mumlu kağıt ile daktilonun başına geçmesi ile gerçekleşmiştir. İkinci sayıdan itibaren karşılaştığı engeller, verilen

pek çok desteğin yanında, Pediatri Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mithat Çoruh'un öncelikle yüreklendirici ve manevi sonra da maddi destekleri olmasa idi, aşilamazdı.

Daha sonra KATKI, emek veren tüm pediatri başasistanlarının çabası, destekleyen öğretim üyelerinin yazıları ve abonelerinin verdiği ücret ile basılıp dağıtılan, hatta kâr eden bir örnek dergi niteliği kazanmıştır. İlk özgün yazıyı verme cesaretini gösteren Prof. Dr. Sırrı Bektaş ve KATKI'nın resmi kimlik kazanmasında büyük emekler veren Prof. Dr. Gülsev Kale başta olmak üzere emeği geçen ve KATKI'ya "akıl teri" katan tüm ekibe saygı ve şükranlarımı sunarım.

TÜRK TIBBINDA KURUCUSUNA PROFESÖRLÜK UNVANI KAZANDIRAN DERGİ: KATKI PEDIATRİ DERGİSİ

Dr. Faik Sarılioğlu

Ülkemiz koşullarında akademisyen olarak önemli çalışmalarım oldu. Dekanlık, rektör yardımcılığı, onkoloji enstitüsü kurucu müdürlüğü (Dokuz Eylül Üniversitesi) dahil olmak üzere, yürüttüğün en ciddi görev hangisidir diye sorsalar, “Hacettepe Pediatri Başasistanlığı”dır derim. “Başasistanlıktaki başarının ölçüsü nedir?” diye soranlara, KATKI Pediatri Dergisi’nin kurucularından birisi olmayı örnek veririm.

KATKI’nın kuruluş ilkeleri ve amacının sağlamlığı 40. yılına gelmiş olması ile ispatlanmıştır. Yollar bu kadar düz olmadı... İnanamayacaksınız, ama başasistanlık görevinde en ağır eleştirileri KATKI’ya kurduğumuz için almıştık...

Kuruluşunda derginin adını çok tartıştık. Sonunda benim önerim olan KATKI adı kabul edildi. Kayıtlara geçmeyen tam adı “Bilim ve Eğitime KATKI” biçimindedir. KATKI’yı 40. yılına ulaştıran tüm Hacettepe’lilere teşekkür ederim. Bu özel sayıda yazılacakları ciddi merak etmekteyim.

1993 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi’nde profesör oldum. “Katkıcılar” içinde profesör

unvanı alan ilk kişi idim. KATKI kurucusu diğer arkadaşlarımdan Hacettepe’den erken ayrılması nedeni ile, zorunlu olarak KATKI ile en çok ilgilenen kurucu üye ben olmuştum. Profesörlüğe aday çalışma olarak KATKI’nın kurucu üyeliği görevimi gösterdim ve kabul ettirdim. Profesörlüğe atanma başvuru dosyamda yer alan gerekçe yazısı aşağıda verilmektedir:

PROFESÖRLÜĞE ADAY ÇALIŞMA

Aşağıdaki yazı, Dr. Faik Sarılioğlu’nun Ağustos 1993’de Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne profesörlük kadrosuna atanma dosyasında yer alan yazıdır.

Aralık 1979 ayında “asistanların bildiklerini birbirlerine aktarmalarını sağlayan bir sistem” olmalı düşüncesi KATKI Pediatri Dergisi’nin kurulmasındaki ilk adımdır. Ardından yapılan çeşitli toplantı ve tartışmalardan sonra Ocak 1980’de KATKI’nın ilk sayısı yayımlandı. 1980 yılı Eylül ayında 1.000 adetlik baskıya ulaşıldı. Kendi koyduğumuz “her başasistanlık dönemi KATKI’nın bir yayın dönemi olacak ve Dergi yayın kuruluna yeni katılanların katkılarıyla yeni atılımlar gerçekleştirecektir” kuralı çerçevesinde 9. ayında yeni yayın kuruluna devre-

dilen derginin çeşitli sorunları ile 1988 yılına kadar uğraştım. Profesörlüğe aday çalışma “Türk tıbbına katkı” amacı ile gösteriliyorsa KATKI Pediatri Dergisi’nin kuruluşunu profesörlüğe aday çalışmam olarak vermek istiyorum. Aday çalışma olarak verilmesindeki diğer nedenler aşağıda sıralanmaktadır:

- 1. Pediatriye sürekli tıp eğitimine yönelik ilk dergidir.** Dergi’nin kurulduğu 1980 yılında ülkemizde öncelikle sürekli tıp eğitimine yönelik bir yayın yoktur. Çıkmakta olan çeşitli tıp dergileri genellikle araştırma sonuçlarını yayınlamakta, pratikte çalışan çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanları ve birinci basamak hekimleri için sürekli bir bilgi kaynağı görevi görmemekte idiler. Dergilerin sürekli bir abonelik sistemi yoktu. KATKI’nın kuruluşunun birinci yılında 740 aboneye ulaşması ve abone ücretleri ile finanse edilen ilk dergi konumuna gelmesi bu alandaki açığın en önemli göstergesi oldu. On üç yıldan beri aralıksız yayınlanmakta olan dergi 15.000 sayfayı aşan bir içeriğe ulaştı.
- 2. Çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlık eğitimine katkısı.** Dergi pratikte çalışan hekimler kadar özellikle yeni kurulan tıp fakülte-leri ve uzmanlık eğitimi veren devlet - sigorta hastanelerindeki çocuk sağlığı ve hastalıkları eğitimine önemli katkıda bulunmaktadır.
- 3. Tıbbın diğer alanlarında benzeri dergilerin gelişmesini sağlamıştır.** KATKI’nın pediatri alanındaki başarısı diğer anabilim dallarının da benzer dergiler çıkarma uğraşısına öncülük etmiştir. Türk Tabipleri Birliği’nin çıkarmakta olduğu “Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi”, uzun yıllardan beri yayınlanan “Yeni Tıp Dergisi” ve nihayet Türkiye Klinikleri Yayınevi’nin desteğinde yayımlanmaya başlayan “MEDİTEST Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi” aynı zincirin yeni halkalarındır.

- 4. Aktif tıp eğitimi kavramına öncülük etmiştir.** KATKI, çıkışının ilk altı yılında Hacettepe Hastanesi Pediatri Başasistanlarının tam kontrolü altında idi. Belki de dünyada asistanlarca çıkartılan ve altı yıl başarı ile yöneltilen ilk tıp dergisidir. Dergi özellikle bu yıllarda “asistanların bildiklerini birbirine aktarması” şeklinde aktif tıp eğitimi sunmuştur. Yazıların oneli bir kısmı asistanlarca yazılmış, başta yayın kurulunda görev alanlar olmak üzere çok sayıda asistan erken dönemde bilimsel yazı yazmanın metodolojisini öğrenmişlerdir. Dergi’nin ilk altı yılında yayın kurulunda görev alan 22 kişiden 15’i uzmanlıklarının erken dönemlerinde doçent olmuşlardır.

KATKI 1980-1987 yılları arasında tümü ile Başasistanların kontrolünde bir dergidir. Çeşitli defalar kapanma tehlikesi ile baş başa kalmıştır. KATKI’nın başlangıcında o zamanki bilim dalı başkanımız Sayın Prof. Dr. Mithat Çoruh’un verdiği destek hayati olmuştur. Müdürü olduğu Nüfus Etütleri Enstitüsü’nden verdiği maddi destek yanında, bizlere verdiği manevi destek çok büyüktür. Mithat Hoca olmasaydı, KATKI olmazdı...

KATKI’ya harcadığım emeğin bir göstergesi de yazdığım yazılardır. Bilimsel bir dergi yazılanlar ile vardır. Dergi, ilk yıllar bu konuda yoğun desteğe ihtiyaç duymuştur.

KATKI’DA YAYINLANMIŞ YAZILARIM

Dergi’ye verilen emeğin bir göstergesi olarak ana yazıdan ayrı verilmektedir. Akademik dosyamda “Eğitime Katkı Amaçlı Makaleler” başlığı altında ayrı bir bölümde yer almışlardır. Toplam 237 sayfa tutan bu yazılar ağırlıklı olarak enfeksiyon ve acil sorunlar konusundadır:

1. Sarialioğlu F, Yılgör E. İdrar tetkiki ve klinik önemi. KATKI 1980; 1 (3): 40-45 (Not: Her sayı yeniden numaralandırılıyordu).
2. Sarialioğlu F. Doku Antijenleri (HLA) sistemi. KATKI 1981; 2 (5): 31-39 (Not: Her sayı yeniden numaralandırılıyordu).

3. Sarılioğlu F. Difterili bir hasta ile temas edenlerde izlenecek yol . KATKI 1984; 5 (2): 181-182
4. Sarılioğlu F. Difteri geçirmiş bir hastanın aşılansması sorunu. KATKI 1984; 5(2): 183-184.
5. Sarılioğlu F. Suçiçeği ve zonanın klinik şekilleri ve tedavisi. KATKI 1984; 5(2): 226-230.
6. Sarılioğlu F, Tuncer AM, Tezcan İ, Dağlı E. Süt çocuğunda sepsis - I: Tanı problemleri. KATKI 1984; 5(4): 417-432.
7. Sarılioğlu F, Tuncer AM, Tezcan İ, Dağlı E. Süt çocuğunda sepsis - II: Sepsis düşünülen hastanın ilk 24 saatlik izlem ve tedavisi. KATKI 1984; 5(4): 433-440.
8. Sarılioğlu F. Organik fosfor intoksikasyonu. KATKI 1984; 5(7): 720-727
9. Sarılioğlu F. Salisilat intoksikasyonu. KATKI 1984; 5(7): 730-743.
10. Sarılioğlu F, Kutluk T. Peditrik onkolojide acil sorunlar. KATKI 1984; 5(9): 1002-1009.
11. Sarılioğlu F. Meningokoksemide acil tedavi. KATKI 1984; 5(10): 1174-1180. (Not: Bu yazı KATKİ'nin farklı sayılarında dört kez yayınlanmıştır).
12. Sarılioğlu F. Gazli gangrende acil tedavi. KATKI 1984; 5(10): 1188-1197.
13. Sarılioğlu F. Peditride öykü alma. KATKI 1984; 5(12): 1352-1364.
14. Sarılioğlu F. Hodgkin lenfoma; 1986; 6; 152-177 (Kronik Hastalıkların Uzun Süreli İzlemi sayısında yayınlanmıştır).
15. Sarılioğlu F. Periferik lenfadenopatide tanı, izlem ve tedavi. KATKI 1986; 7(4): 277-283.

ÇOK İŞLEVİLİ DERGİ: KATKI

Dr. Burhan Topal

40 yıl önce Hacettepe Pediatri Başasistanlığının girişimi ile, “asistanların bilgi ve deneyimlerini birbirlerine anlatması” düşüncesi doğdu. Bu düşüncenin enerjisi ile “KATKI Dergisi” ortaya çıktı.

Başlangıçta asistan ve başasistanlar yazar oldular. Daha sonra uzmanlar ve öğretim üyeleri, nihayet -yazıları bir öğretim üyesince denetlenmiş olarak- intern’ler, stajyer ve öğrenciler “yazı yazma” kervanına katıldılar. Derginin enerjisi o kadar yükseldi ki, kökleri hem derinlere ulaştı hem de okunurluğu ve itibarı geniş kitlelere yayıldı.

KATKI ülkemizin hemen hemen tüm pediatri uzmanlarına dokunabildi. “Aynı dili konuşan pediatristler” çoğaldı. Bugün “KATKI Dergisi”, adına yaraşır bir şekilde yayın hayatına aktif ve canlı şekilde devam etmekte. Biz pediatristler, Hacettepe’deki öğretmenlerimizden görerek, tıp bilgileri yanında hasta sorumluluğu, hastaya karşı hoşgörü, tedavide cesaret, koruyucu hekimlik, dürüstlük gibi meziyetler edindik. Hocalarımız bize isabetli rol modeller oldular, destek verdiler. İlk yıllarda Mithat Çoruh hocamızın desteği unutulmaz.

KATKI, en az kıdemli olandan en çok kıdemli olana kadar, bu işe gönül vermiş tüm Hacettepelilerin eseridir. Dergiyi bugünlere ulaştıranlar büyük sabır, özveri ve özgüven ile çalıştılar ve ülkemizin “Pediatri Dünyası”nın en güvenilir sesi oldular.

KATKI Dergisi, yeri geldi tıp öğrencilerinin, stajyer ve intern doktorların ders notları oldu, gün oldu asistan giriş ve uzmanlık çıkış sınavlarının başvuru kaynağı oldu. Akademisyen olarak üniversitede kalmak isteyenlerin bu hedeflerine önemli bir kaynak oldu. Anadolu’daki hastanelerde çalışan hekimler pek çok hastayı bu sayede başarı ile tedavi ettiler. KATKI, acillerde çalışan hekimlerin başarı oranına önemli bir KATKI sağladı. Günümüzde, bilgiye ulaşmanın çok kolaylaşmasına paralel olarak, bilgi kirliliğine de maruz kalan hekim ve öğrencilere, “ilk ağızdan” tecrübe ve bilgi aktarımının önemi ve değeri daha da kritik hale gelmiştir. KATKI Dergisi, tam da bu noktada bu görevi başarıyla sürdürmektedir.

Böyle çok işlevli bir derginin kuruluşunun başlangıcında bulunmak benim için büyük bir onurdur. KATKI’ya KATKI yapanları, yüreğimin tüm sıcaklığı ile kutluyor ve kucaklıyorum.

KATKI'NIN 1. YILINDA

Dr. Turgay Coşkun

Teksir formatından dergi formatına... Zahmetli, zaman zaman sıkıntılar yaşadığımız ama mutlu edici bir yolculuk...

Bu yolculuk, zamanın başasistanları Prof. Dr. Esat YILGÖR, Prof.Dr. Faik SARIALİOĞLU ve Prof.Dr. Burhan TOPAL ile başladı. Prof. Dr. Burhan TOPAL'ın sağlık nedenleri ile başasistanlıktan ayrılması sonrası başasistanlık görevini üstlenmemle bu ekibe katıldım. Daha sonra her başasistan grubu değişimi sonrası görev dağılımı yapıldığında başasistanlardan biri KATKI Dergisi ile ilgili çalışmaları yürütme heyecanı içinde olurdu.

KATKI Dergisini hep "Pediatric Clinics of America" düzeyinde bir dergi olarak gördüm, halen de görmeye devam ediyorum. Emekli olmama yakın son birkaç sene öncesine kadar katıldığım alışlagelmiş "KATKI Dergisi Toplantıları"na katıldığımda her zaman mümkün olduğunca güncel konu önerilerinde bulunma heyecanı içinde oluşumu anımsıyorum. Bazı özel sayılarında editörlük teklifi yapıldığında tereddüt etmeden zevkle kabul ettim. Sayı basılıp elime geçtiğinde ise yaşadığım mutluluğun tarifi yok...

KATKI Dergisi konusunda pediatri ailesinden hep olumlu geribildirimler ve yeni konu önerileri almak da benim için daima motive edici olmuştur. Bir keresinde bir Milli Pediatri Kongresi dönüşü İstanbul'da Atatürk Hava Limanı'nda Ankara uçağını beklerken; kongrede dağıtılmış olan KATKI Dergisi bir özel sayısının (Prebiyotikler, Probiyotikler ve Sinbiyotikler) kongre katılımcıları tarafından bekleme salonunda okunduğunu görmüş, çok mutlu olmuştum. KATKI Dergisi kısa sürede Pediatri alanında değişik ürünleri bulunan firmalarımızın da dikkatini çekti. Gerek dergilerin Ankara dışındaki illerde çalışan meslektaşlarımıza ulaştırılmasında ve gerekse özel sayıların basım ve dağıtımında büyük rol oynadılar.

Bu yolculukta sıkıntılar da yaşanmadı değil... KATKI Dergisi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi'ne rakip gösterilerek "yayın hayatına son verme" tehlikesi ile karşı karşıya kaldıysa da bunu aşmayı başardı. Karşılaştığı ikinci bir sıkıntı ise ekonomik idi. Derginin yayın hayatına devam edebilmesi için parasal kaynak gerekiyordu. Bu destek, o zaman Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü Müdürü olan Prof. Dr. Ergül TUNÇBİLEK'ten geldi. Kendisine şükran borçluyuz, dergi bu günlere ulaştıysa O'nun bu desteğiyledir.

Daha sonraki süreçlerde dergi, o zamanki Anabilim Dalı Başkanımız Prof. Dr. Gülsev KALE tarafından bir dernek bünyesine alındı ve hukuksal gereklilikler tamamlandı. Tüm Anabilim Dalı Başkanlarımız da KATKI Dergisi'nin yayın hayatına başarılı bir şekilde devamı için destek oldular, kendilerine teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Gelecek Anabilim Dalı Başkanları ve Başasistan ekibinin de teslim almış oldukları bu bayrağı başarı ile taşıyacaklarına ve yeni seçilecek güncel konular, zaman zaman da önemli klasik konularıyla daha engin başarılarla taşıyacaklarına inanıyorum.

KATKI'NIN 2. YILINDA

Dr. Murat Yurdakök

Hocabey ile tanışmam 1977 yılında oldu. 1975-76 döneminde pediatri stajına başlamadan önce o yıl sınavda A+ alanların İngilizce sınavını geçerlerse ve 1976-77 döneminde pediatri elektif stajını seçerlerse bir ay süre İngiltere'ye gönderileceğini duyurmuştu. Pediatri sınavına rahmetli Prof. Dr. Ümit Saatçi'nin başkanı olduğu jüriden girdim. Onların deyi mi ile A++ aldım. Ancak o yıllarda dahiliyeye, özellikle gastroenterolojiye girmek istiyordum. Pediatri stajını tamamladıktan sonra ortaya çıkan anarşik eylemler nedeniyle okulumuzun eğitimine ara verilince iki ay süreyle Yüksek İhtisas Hastanesi'nde Prof. Dr. Nidai Sulhi Atmaca'nın yanında gastrointestinal endoskopi konusunda uygulamalı eğitim aldım. Aynı yıl yaz aylarında iki buçuk ay İngiltere'ye giderek Bristol kentinde Prof. Alan A. Read'in yanında gastroenteroloji çalışarak tıbbi pratik İngilizce mi geliştirdim. Bu nedenle 1976-77 döneminin başında yapılan İngilizce sınavını geçerek, o yıl İngiltere'ye gönderilecek dört kişiden biri olarak seçildim.

İngiltere'ye ilk gidecek bendim. Yol paramız dahil her türlü ihtiyacımız karşılanacaktı. Hocabey yola çıkmadan bir hafta kadar önce ça-

ğırdı. Başarılar diledi ve cüzdanından 50 sterlin çıkararak hiç unutamadığım şekilde "Oğul, bu da selamet parası" olsun dedi. Geleneklerimizde bir babanın oğluna yaptığı bu davranış beni derinden etkiledi. İskoçya'daki Glasgow kentine Royal Hospital for Sick Children'da pediatrik nefrolog olan Hocabey'in yakın arkadaşı Prof.Dr. Gavin Arneil'in yanına gittim. Kendisi burada kaldığım bir ay içinde çok yakından ilgilendi. Hatta bir göl kenarındaki küçük bir şato görünümündeki evinde Türkleri çok iyi tanıyan öğretmen annesi ile tanıştırdı.

Beşinci sınıftaki bir tıp öğrencisine gösterilen bu ilgi ileride yapacağım uzmanlık alanının dahiliyeden çocuk hastalıklarına dönüşmesine neden oldu. İntörlük yılımda Nelson Pediatrics'i Türkçeye çevirerek çalıştım. 1978 Haziran ayında yapılan pediatri giriş sınavını kazandım ve Temmuz ayının başında Bölüm 37 yenidoğan servisinde çalışmaya başladım. İşin ilginç yönü hâlâ neonatolojide çalışmaktayım.

Günaşırı asistanlık yılımda 1979'un Mart-Nisan aylarında Hocabey'in isteği ile ülkemizdeki çocuk sağlığı durumu konusunda bir arkadaşım ile birlikte Bakanlık, WHO ve UNICEF ile yapılan toplantılar için kapsamlı İngilizce rapor hazırlamakla görevlendirildim. Bu ra-

porun beğenilmesi üzerine 1980 yılında Hocabey tarafından, daha kıdemli asistanlık yılında iken Turkish Journal of Pediatrics ile Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi'nin Yayın Kurulu'na seçilen dört kişiden biri oldum. Dört üyenin üçü kıdemli profesör olduklarından ve makalelere kabul ya da red verilmesi konusunda onlarla eşit yetki verildiğinden çok büyük bir sorumluluk altına girdim. Her hafta Pazartesi ve Perşembe günleri öğleden sonra, daha Bilkent Üniversitesi kurulmadan Uluslararası Çocuk Merkezi'nin çalıştığı binada Hocabey'in yanındaki bir odada çalışmaya başladık. Hâlâ bu dergilerin editörlüğünde çalışıyorum.

1981-82 dönemindeki başasistanlık döneminde KATKI Pediatri Dergisi'nin editörlüğünde çalıştım. 11 Eylül 1981'de yapılan askeri darbe sırasında, o yıllarda yayınlanmakta olan aşırı solcu Pediatri Dergisi ile karıştırılarak küçük bir soruşturma geçirdik. Soruşturmaya konu olan dergi 1970- 1977 yıllarında yayımlanan "Katki Aylık Fikir ve Kültür Dergisi" idi. Ancak Hocabey'in desteği ile kolayca atlattık. Ancak bundan sonra "KATKI Dergisi" yerine özellikle "KATKI Pediatri Dergisi" ifadesini kullanmaya özen gösterdik.

Askerlik görevimi 1984'de tamamladıktan sonra SSK Dışkapı Hastanesi'nde mecburi hizmete başladım. Ancak Hocabeyin SSK Genel Müdürlüğüne yaptığı yazılı istekle haftada üç gün öğleden sonraları Hacettepe'de gö-

revlendirildim. Pazartesi ve Perşembe günleri daha önce olduğu gibi Bilkent'teki Uluslararası Çocuk Merkezi'nde "Turkish Journal of Pediatrics" ile "Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi"nde, Cuma günleri de Anabilim Dalımızda toplumsal pediatri konularında çalışıyordum. Bu yıllarda KATKI Pediatri Dergisi büyük bir sorunla karşılaştı. Daha önce KATKI dergisinin yayınına hiç karışmayan Hocabey, muhtemelen bazı öğretim üyelerinin yönlendirmesiyle KATKI Dergisi'nin kapatılmasını, burada yayınlanan yazıların Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi'nde yayınlanmasını istedi. Konuyu kişisel olarak bana da açtı. KATKI Dergisi'nin içeriği ve hedef kitleleriyle yayınlaması için çalışmakta olduğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi'ninkinden tamamen farklı olduğunu örneklerle anlatarak derginin yayın hayatına devam etmesinde "katkı"da bulundum.

KATKI Pediatri Dergisi yayınlanmaya başladığı ilk yıllarda daha çok asistanların hazırladığı derleme niteliğindeki yazılar basılıyordu. Bu kapsamda 1980-1984 yıllarında KATKI Pediatri Dergisi'nde 59 yazım yayınlandı.

KATKI'DA YAYINLANMIŞ YAZILARIM

1. Yurdakök M. Zooloji, etnoloji ve tıp açısından doğumdan sonra anne-yavru ilişkileri. Katki Pediatri Dergisi 1(3): 46-49, 1980.
2. Yurdakök M, Topal B. Şeker düzeyi belirlenme-

"Katki Aylık Fikir ve Sanat Dergisi"nin (1970-1977) dört sayısı ve (sağda) "KATKI Pediatri Dergisi"

- si için kan ve BOS örneklerinin laboratuvara geç gönderilmesinin sonuçları. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(4): 40-42, 1980.
3. Yurdakök M. Prematüre bebek anne ilişkileri psikolojisi. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(6): 33-35, 1980.
 4. Yurdakök M. Halk ebelerinin yaptırdıkları doğumlar. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(6): 49-51, 1980.
 5. Yurdakök M. Dijital zehirlenmesi. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(7): 7-10, 1980.
 6. Yurdakök M. Albasması: Yenidoğan sepsisi ve puerperal sepsisin etnolojik yönden incelenmesi. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(7): 40-43, 1980.
 7. Yurdakök M. Tüberkülozun öyküsü. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(9): 7-13, 1980.
 8. Yurdakök M. Türkiye'de çocuklarda merkez sinir sistemi tüberkülozu ile ilgili veriler. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(9): 47-61, 1980.
 9. Yurdakök M. Hayvanlarda annelik davranışı ve düşündürdükleri. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(11): 33-41, 1980.
 10. Yurdakök M. Gaz yağı zehirlenmesi. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(11): 20-25, 1980.
 11. Yurdakök M. Elektrik çarpması. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(12): 47-52, 1980.
 12. Yurdakök M, Topaloğlu H. Akupunkturun felsefesi ve bilimsel temelleri. *Katkı Pediatri Dergisi* 1(12): 56-61, 1980.
 13. Yurdakök M Pika. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(1): 60-65, 1981.
 14. Yurdakök M. Güneş ışığı vitamini. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(2): 13-19, 1981.
 15. Yurdakök M. Riketsin klinik bulguları. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(2): 31-35, 1981.
 16. Yurdakök M. İshal tedavisinin ilkeleri. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(3): 56-70, 1981.
 17. Yurdakök M. Çocuk hekimliği tarihi. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(3): 73-75, 1981.
 18. Yurdakök M. Türk çocuk hekimliği tarihi. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(4): 89-92, 1981.
 19. Yurdakök M. Besin zehirlenmesi. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(4): 57-63, 1981.
 20. Yurdakök M. Çocuk hekimi olarak İbni Sina. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(5): 78-83, 1981.
 21. Yurdakök M. Purpura fulminans. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(7): 172-176, 1981 ve 3(12): 1397-1401, 1982.
 22. Yurdakök M Orak hücreli anemide görülen krizler. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(8): 270-272, 1981, 3(12): 1402-1404, 1982.
 23. Kanra G, Yurdakök M, Coşkun T. Bakteriyel menenjitler. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(9): 273-303, 1981.
 24. Yurdakök M. Çocuklarda sık görülen zehirlenmeler. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(9): 332-343, 1981.
 25. Kanra G, Yurdakök M. Isırıklar. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(9): 372-378, 1981.
 26. Topaloğlu H, Yurdakök M. Beyin ölümü. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(1): 29-34 ve 2(10): 404-408, 1981.
 27. Özdirim E, Yurdakök M. Çocuklarda serebrovasküler olaylar. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(11): 497-503, 1981.
 28. Aysun S, Yurdakök M. Kafa içi ve sinüs trombozları. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(11): 504-506, 1981.
 29. Yurdakök M. Gastrointestinal endokrin sistem ve pediatri açısından önemi. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(12): 36-44, 1981.
 30. Yurdakök M. Anadolu halk ilaçları. *Katkı Pediatri Dergisi* 2(12): 73-75, 1981.
 31. Çoruh M, Çevik N, Kınık E, Kanra G, Özcan C, Yurdakök M, Dereli O, Arvas A. Primer sağlık hizmetleri. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(1): 1-7, 1982.
 32. Yurdakök M. Ateş. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(1): 20-37, 1982.
 33. Yurdakök M. Karaciğer işlevlerinin gelişimi. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(2): 89-94, 1982.
 34. Yurdakök M. Hepatositler, yapı ve işlevleri. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(2): 95-97, 1982.
 35. Yurdakök M. Konjestif karaciğer hastalıkları. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(2): 151-156, 1982.
 36. Yurdakök M. Hepatoloji tarihinden notlar. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(2): 207-208, 1981.
 37. Yurdakök M. Atatürk'ün hastalığı. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(3): 218, 1982.
 38. Yurdakök M. Hepatorenal sendrom. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(3): 249-253, 1982.
 39. Yurdakök M. Karaciğerin parazitik hastalıkları. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(3): 332-334, 1981.
 40. Yurdakök M. Subdural effüzyon. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(4): 370-378, 1982.
 41. Dereli O, Yurdakök M. Prostaglandinler. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(4): 397-404, 1982.
 42. Yurdakök M. Fototerapi. *Katkı Pediatri Dergisi* 3(5): 490-492, 1982.

43. Yurdakök M. Kafa röntgen filimleri. Katkı Pediatri Dergisi 3(5): 506-525, 1982.
44. Yurdakök M. Guillane-Barré ve Fisher sendromları. Katkı Pediatri Dergisi 3(6): 696-704, 1982.
45. Yurdakök M. Sünnet. Katkı Pediatri Dergisi 3(6): 728-732, 1982.
46. Yurdakök M. cAMP ve klinik önemi. Katkı Pediatri Dergisi 3(7): 807-812, 1982.
47. Yurdakök M. Üçüncü göz. Katkı Pediatri Dergisi 3(7): 820-826, 1982.
48. Yurdakök M. Döküntülü hastalıkları ayırıcı tanısı. Katkı Pediatri Dergisi 3(8): 907-916, 1982.
49. Yurdakök M. Aşılamada yenilikler. Katkı Pediatri Dergisi 3(8): 833-842, 1982.
50. Yurdakök M. Hemoglobinin öyküsü. Katkı Pediatri Dergisi 3(9): 939-952, 1982.
51. Yurdakök M. Hayvanlarda kan hücreleri. Katkı Pediatri Dergisi 3(9): 979-982, 1982.
52. Yurdakök M. Pediatrik paleopatoloji. Katkı Pediatri Dergisi 3(9): 983-984, 1982.
53. Yurdakök M, Tuncer M. Yenidoğan bebeğin kan hastalıkları. Katkı Pediatri Dergisi 3(9): 995-1021, 1982.
54. Yurdakök M. Beslenme bozukluklarına bağlı anemiler. Katkı Pediatri Dergisi 3(9): 1047-1067, 1982.
55. Yurdakök M. Sistemik hastalıkların hematolojik bulguları. Katkı Pediatri Dergisi 3(11): 1238-1249, 1982.
56. Yurdakök M. Hemofili tarihinden. Katkı Pediatri Dergisi 3(11): 1228-1232, 1982.
57. Yurdakök M. Çocuklarda kalp sesleri ve üfürümler. Katkı Pediatri Dergisi 3(5): 381-391, 1983.
58. Yurdakök M. Göbek bağı ne zaman kesilmelidir? Katkı Pediatri Dergisi 4(10): 949-950, 1983.
59. Yurdakök M. Kırk yıl önce pediatrik hastalıkların tedavisi. Katkı 5(3): 356-359, 1984.

KATKI'NIN 3. YILINDA

Dr. Musa Kazım Çağlar, Dr. Dursun Ali Şenses, Dr. Uğur Dilmen

1 982-1983 yıllarında KATKI Pediatri Dergisi'ne verdikleri emekler için Prof. Dr. Musa Kazım Çağlar, Prof. Dr. Dursun Ali Şenses ve Prof. Dr. Uğur Dilmen'e teşekkür ederiz.

KATKI'NIN 4. YILINDA

Dr. İlhan Tezcan

Bu dergi dönemin Pediatri Başasistanları tarafından tıp fakültesi öğrencileri ve pediatri asistanlarının eğitimlerine KATKI amacı ile yayımlanmaya başladı. Zamanla Hacettepe Pediatri Okulu'nun tanı ve tedavi protokollerini de içerdi ve tüm Türkiye'de uzmanların ilgi gösterdiği ve aradığı bir dergi oldu.

KATKI Dergisi'nin başlangıç yıllarında bilgiye ulaşmak zordu ve dergi ilk önce teksir bukleti olarak ortaya çıktı. Daha sonra daktilo edilen

metinler matbaada dizgiye gönderiliyordu ve birkaç kez düzeltmek gerekiyordu. Ben de sevgili arkadaşlarım Elif ve Murat ile başasistanlığımız döneminde bu derginin yayımlanmasında sorumluluk aldım.

Ülkemizde bu kadar yıl düzenli olarak yayımlanan yayınlar azdır. KATKI'ya emek verenler görevlerini titizlikle yürüttüler ve dergimizi bugünlere ulaştırdılar. Emegi geçen herkese şükranlarımı sunuyorum.

KATKI'NIN 5. YILINDA

Dr. M. Tezer Kutluk

KATKI İLE KIRK YIL

1980'de Bölüm 22'de intern olarak çalışırken, genel cerrahi'den vazgeçip, pediatrist olmaya karar vermiştim. O sıralar yayımlanmaya başlayan KATKI Dergisi'ni işte o ay keşfetmiştim. Bir sayısını aldım, aynı gün hepsini okudum, çok güzeldi. Ne yapmamız gerektiğini çok güzel anlatıyordu, sonra gidip başasistanlıkta mevcut tüm sayılarını aldım ve sonrası belli! Her ay düzenli almaya başladım. O güne kadar kullanılan "Kıdemlinin Akıl Defteri"nin ötesinde yeni bir şeydi KATKI. Yeni başlayan asistan ve internlere bilgilerini servislerde aktaran kıdemli asistanlar artık literatürden yararlanarak Hacettepe deneyimlerini yansıtıyorlardı, çok güzeldi. Faik Sarıalioğlu ve Esat Yılmaz'ın emekleri ile başladığını sonra öğrendik. Kısa zamanda KATKI'nın ünü tüm Türkiye'ye yayılmıştı. Önemli bir kaynak olmuştu.

Dr. Emin Sami Arısoy, sanırım üçüncü sene asistanı idi ve ben birinci yıl asistanı idim. Benden KATKI için bir yazı yazmamı istedi. "PPD ve BCG üzerine" diye bir konu ve başlıkta anlaştık. Heyecan vericiydi. KATKI'ya yazı ya-

zacaktım. Hala o günkü heyecanımı hatırlıyorum, bugün Kocaeli Üniversitesinde öğretim üyesi olan Emin Sami Arısoy'u ne zaman görsen hala anarız bunu. Fotokopi'nin olmadığı dönemde kütüphane'den ciddi bir araştırma ile kaynakları topladım, yazıyı hazırladıktan sonra Emin Sami abi kontrol etti ve akademik hayatımdaki ilk yazıyı yazmış oldum. Teşekkürler Sami Abi. Bugün onkoloji alanında önemli bir Amerikan Dergisinin, ASCO'nun (American Society of Clinical Oncology), "JCO Global Oncology" dergisinin editör yardımcılığını yapıyorum, bir başka ülkede bir fellow'a "editoriyal mentor"luk görevini de yürütüyorum. Uluslararası bir bilimsel toplantıya başkanlık, yazılarını hazırlama gibi işler yaptım ve hala yapıyorum. KATKI benim için "İntern Dr. Tezer Kutluk" un bu heyecan verici serüvene başladığı noktada önemli duraklardan birisidir.

O zaman yayın kuruluna başasistanların dışında 3. yıl asistanlarından asistanlar da alınırdı. 3. yıl asistanı iken KATKI yayın kuruluna seçilmiştim. 3-4 yıldır okuduğum, artık Türkiye'ye dağılan KATKI'nın yayın kurulunda idim. Doğrusu hoşuma gitmişti, gururlanmıştım. Sonraki yıl başasistanlık başladı. Tezer Kutluk,

Mehmet Ceyhan, Huri Aksöyek, Alpay Çeliker'den oluşan başasistan ekibi olarak KATKI'ya inançla devam ettik. Aramızdan Mehmet KATKI'nın yayın işlerini takip ediyordu. Biz başasistanlar KATKI'yı çok önemsiyorduk. Artık basımevleri gelip biz basalım dağıtalım teklifi getiriyorlardı. KATKI'yı başladığı gibi kendimiz çıkarmaya devam ettik.

Başasistanlığımızda KATKI'nın yakaladığı ulusal düzeydeki bilinirlik ve okunurluk nedeni ile, Akademik kurullarda asistanların yazdığı yazıların hocaların danışmanlığı olması, "review" edilmesi gibi öneriler geldi, zaman zaman başasistanları artık KATKI mı seçiyor gibi eleştiriler de öğretim üyelerinden geliyordu. Bilim dalı başkanlarının desteği ile asistanlardan başlayan bu hareket artık öğretim üyeleri tarafından da büyük kabul görüyordu. Bir toplantıda Rahmetli Yunus Müftü hocamızın, Nihat Bilginturan hocamıza KATKI'yı referans kabul ediyor musunuz? sorusuna Nihat Hoca'mızın "Evet" yanıtını bugün gibi hatırlıyorum.

İlerleyen yıllarda, Faik Sarıalioğlu, Esat Yılğör, Murat Yurdakök, Mehmet Ceyhan gibi hoca

ve arkadaşlarımla bir araya geldiğimiz zaman mutlaka KATKI'dan söz açılırdı. Başhekimliğim döneminde Gülsev Kale'nin Anabilim Dalı Başkanı olarak kurumsallaşma çabalarını yakından izledim. Ne güzel bayrağı alan herkes sahip çıkıyordu. Kırk yıl boyunca tüm Başasistanların, Anabilim Dalı Başkanlarının ve Öğretim Üyelerinin KATKI'ya nasıl sahip çıktıklarını memnuniyet ve gururla izledim. Başlatanlara, emek verenlere binlerce teşekkürler. Dile kolay 40 yıl. Ne kadar büyük emek.

Hocabey İhsan Doğramacı'nın başlattığı Hacettepe Üniversitesinin başladığı yer olan Çocuk Hastanesi, Çocuk Sağlığı Enstitüsü ve Anabilim Dalı tüm öğretim üyeleri, başasistanları, asistanları ve çalışanlarının çabaları ile, Doğramacı'nın "Daha ileriye en iyiye" sloganının nasıl gerçekleştiğinin ve sürdüğünün 40 yıllık ispatı, tanığı, unsuru olan KATKI'ya daha nice kırk yıllar dilerken, Hacettepe'nin gelecek kuşaklarına seslenerek bu mirasa sahip çıkmalarını ve geleceğe, daha ileriye en iyiye taşımalarını buradan iletmek istiyorum.

KATKI'NIN 6. YILINDA

Dr. Dilek Demirsoy

Ben 1985-1986 döneminde başasistanlık yaptım, dört başasistandık. Diğer başasistan arkadaşlarım:

Dr.Funda Öztunç

Dr.Güzide Turanlı

Dr.Erkan Karaaslan'dı.

Güzel ve uyumlu bir dönem geçirdik. Ben KATKI Dergisi'nden sorumlu başasistandım. KATKI Dergisi'nin kapağında Hacettepe binalarının çizimi olan kırmızı renkli kapağı bu dönemde kullanmaya başlamıştık. Dönemimizde "Pediatrik kronik hastalıklar" ana başlığı altında altı sayılık bir seri yayınlamıştık.

O yıllarda gelişmiş bilgisayar programları yoktu, düzeltmeleri manuel yapardık. Dergi taslağı, basımdan önce matbaaya 2-3 kez gider gelirdi. Günlük yoğun başasistanlık temposu içerisinde çoğu kez editörlüğe vakit bulamazdım ama o yıl 2 yaşında olan kızımın "İyi geceler masalı" yerine "pediatrik bir makale" ile de gayet iyi uykuya dalabildiğini keşfetmiştim.

Şaka bir yana; KATKI Dergisi'nin Pediatri alanında güncel bilgileri ve Hacettepe deneyimlerini Ankara dışındaki illerdeki meslektaşlarımıza aktarmak açısından çok başarılı olduğunu düşünmüşümdür hep. Bu çorbada azıcık tuzumun olması da benim için bir gurur kaynağıdır.

Resim 1

Dr. Dilek Demirsoy, Dr. Funda Öztunç, Dr. Güzide Turanlı (Arkada, Soldan Sağa)
Dr. Erkan Karaaslan (önde)

Resim 2

Dr. Betül Sevinir, Dr. Mete Toppare, Dr. Oğuz Söylemezoğlu, Dr. İhsan Safi (Arkada, Soldan Sağa)
Dr. Funda Öztunç, Dr. Erkan Karaaslan, Dr. Dilek Demirsoy (Önde, Soldan Sağa)

KATKI'NIN 7. YILINDA

Dr. Oğuz Söylemezoğlu

1986-1987 Başasistanlık dönemine Dr. Servet Çakır ve Dr. Ceyhun Dizdarer ile birlikte başlamıştık. O dönemde KATKI Dergisi'nden sorumlu başasistanlık görevini ben üstlenmiştim. Pediatristler arasında çok aranan ve oldukça fazla abonesi olan bir dergi idi ve bu özelliğini artırmak için de oldukça fazla çalışmak gerekiyordu. O nedenle dergiyi yeni bir görselle çıkardık ve her sayıda bir bilim dalı konularını derinlemesine işleme-ye çalıştık. Derginin bu formatı da yine çok ilgi gördü ve abone sayısı arttı.

KATKI Dergisi'nin her sayısını sayın hocamız Prof. Dr. İhsan Doğramacı'ya da gönderiyorduk. Ama takip edip etmediğini bilemiyorduk. Bu durumu aşağıda anlatacağım anı ile öğrenebildik. Sayın hocamız 1987 yılında bir kaza sonucu ayağını kırmıştı ve Başasistanlığın üst katında, 3. katta kendisine tahsis edilen Enstitü bölümünde yatıyordu. Ortopedi bölümü tarafından ameliyat edilmeden bir gün önce bizden Ortopedi Textbook'larını istedi ve yapılacak ameliyatı okumak istediğini söyledi. Bu durum Ortopedi hocalarımızı biraz telaş-

landırırsa da başarılı bir ameliyat geçirdi ve bir süre hastanede kaldı. O dönem YÖK başkanı olan hocamız YÖK toplantılarını ve rektörlerle olan toplantılarını da yattığı bölümde yapıyordu. Yine rektörlerle olan bir toplantısında beni çağırttı ve benim yanımda rektörlere Hacettepe Başasistanlığının çıkarttığı ve çok başarılı bulduğu KATKI Dergisi'nden söz etti. Bana da rektörlere verilmek üzere KATKI Dergisi'nin son sayılarından getirmemi istedi. Hemen dergileri getirdim ve son dört sayıdan rektörlere dağıttım. Dergiyi alan rektörler beğeni cümlelerini sarf ederken Hocabey İstanbul Üniversitesi rektörü Prof. Dr. Cemi Demiroğlu'na döndü ve "Cemi, dergilerin ücretini çıkışta Başasistan'a ödeyin bunun için çok emek sarfediyorlar" dedi. Cemi Demiroğlu tabi ki efendim dedi ama ben orada epey şaşırmıştım. Toplantı sonrasında ücret ödemek isteyen rektörlere bunu kütüphaneleri için hediye olarak kabul etmelerini söyledim. Hocamızın bu davranışı, emeğe saygısı ve bizlere verdiği değer her zaman çalışmalarımızda bizi motive etti ve yüceltti. Hacettepe ruhu bu olsa gerek.

KATKI'NIN 8. YILINDA

Dr. Ali Süha Çalıkoğlu

Hacettepe Çocuk Hastanesinde başasistan olmak büyük bir ayrıcalıktır. Prestiji yüksektir. Yalnız dönem arkadaşlarınız arasından sıyrılmakla kalmaz, Çocuk Sağlığı alanının devleri olan hocalarınızın bir zamanlar yer aldığı geleneğin bir parçası olursunuz. Gücü ve havası da vardır pediatri başasistanının. Akşam vizitleri bitip, öğretim üyeleri evlerine gittikten sonra, Çocuk hastanesinin tüm sorumluluğu size aittir. Yaptıramayacağınız şey yoktur neredeyse. Kimin yatırılacağı sizden sorulur. Her türlü laboratuvar tetkikini, radyolojik incelemeyi yaptırabilirsiniz. Gerekirse öğretim üyelerini hastaneye davet edebilirsiniz. Çocuk başasistanının istediği konsültasyona, cerrahi bölümler tarafından öncelik verilir.

Zahmetlidir de başasistanlık. Üç günde bir nöbet tutarsınız. O gece hastanedeki tüm hastaların sorumlusu sizsinizdir. “Eğer bir hastanın tanısı Başasistan vizitinde konmazsa, o tanı biraz zor konur” diye çok söylenen bir söz vardır. Yalnız hasta bakmakla kalmazsınız, “Başasistan viziti” yaparsınız. Bunun amacı yalnız hastaların sorunlarını çözmek değil, asistanların eğitimine de katkıda bulunmaktır. Asistanlar için stresli saatlerdir. Başasistanın ne soru

soracağını bilemezsiniz. İş listesindeki işlere ek olarak, bir de okumak zorunda kalırsınız. Bütün bunlara rağmen değerlidir başasistan vizitleri. Kendi adıma söyleyeyim, pediatriyi esas olarak başasistan vizitlerinde öğrendim. Bunun bir çoğumuz için doğru olduğunu biliyorum.

Sonuçta üç günde bir neredeyse hiç uyumadan nöbet tutarsınız. Eğitim faaliyetlerinin düzenlenmesi de başasistanların sorumluluğudur. Nöbet listelerinin yapılması da. Asistanlar ile öğretim üyeleri arasındaki ilişkileri de siz sağlarsınız. Şikayetleri göğüslersiniz. Gerekğinde asistanları uyarırsınız. Özgüvenini kaybedip, işi bırakmaya kalkan asistanları yatıştırarak, yeniden motive etmek de sizin işinizdir.

Bütün bunlar kurum içerisinde tanınmanızı, bilinmenizi sağlasa da, isminizin daha geniş platformlarda duyulmasını KATKI Pediatri Dergisi sağlar. Bizim dönemimizde 1000’i aşkın sayıda olan aboneler, dergiyi ellerine aldığında sizin isminizi görürler ve sizi bilirler. Kurum için de önemlidir KATKI. Çocuk hastalıklarının klinik uygulamalarının çoğu KATKI’da yayımlanan protokollere dayanarak yapılır bir çok yerde. İhtiyacınız olan bilgiyi KATKI’deki pratiğe yönelik hazırlanmış şek-

liyle pek az yerde bulabilirsiniz. Ama kolay iş değildir KATKI'yı çıkarmak.

Başasistanlığın diğer fonksiyonlarında olduğu gibi KATKI'nın yayımlanması da Hacettepe Çocuk Başasistanlarının ortak ürünüdür. Yine de başasistanlardan biri KATKI başasistanı seçilir. Bizim dönemimizde KATKI başasistanı bendim. KATKI ile ilk resmi ilişkim, asistanlığımızın ikinci yılında başladı. Dilek Demirsoy, Erkan Karaaslan, Funda Öztunç ekibi, KATKI yayımlanmasındaki geçiş dönemini kolaylaştırmak için, ikinci ve üçüncü yıl asistanlarından bir temsilcinin yayın kuruluna alınmasını başlattılar. Oğuz Söylemezoğlu üçüncü yıl, ben de ikinci yıl asistanları arasından seçildik. Bu görevim, Oğuz Söylemezoğlu, Servet Çakır ve Ceyhun Dizdärer'in başasistanlığı döneminde de devam etti. Böylece birincil sorumluluğu almadan önce KATKI'nın mutfağını ve işleyişini öğrendim.

KATKI'yı hazırlamanın en zor kısmı "Yazı" bulmaktır. Nadiren bu yazılar kendiliğinden gelir. Çoğunlukla ya önceden planlanmış bir konuda öğretim üyelerinden yazı istersiniz ya da öğretim üyesinden istediği konuda bir yazı hazırlamasını istersiniz. Üçüncü strateji de, bir bölüm ile anlaşıp, onların kendi aralarında iş bölümü yaparak "özel sayı" hazırlamalarını sağlamaktır. Asistanlar da KATKI'ya katkıda bulunmaları için cesaretlendirilir. Ama bazen iş başa düşer, eksik konuları siz yazarsınız.

Yazılar hazırlanınca, matbaaya dizgiye gider. Bizim dönemimizde hala ofset baskıya geçilmemişti. Samanpazarı'nda bir bodrum kattaki küçük matbaaya yazılar götürülür. Dizgi yapıldıktan sonra alınır. İlk düzeltmeler yapılır. Şekiller ve resimler düzenlenir. İkinci düzeltmeler yapıldıktan sonra baskı öncesi son taslak gelir. Herşey yolundaysa derin bir nefes alırsınız. Bir bakarsınız, o ayın sayısı gelmiş.

Resim 1

Dr. Zafer Ecevit, Dr. A.Süha Çalikoğlu, Dr. Ceyhun Dizdärer, Dr. Servet Çakır, Dr. Oğuz Söylemezoğlu, Dr. Melek Günel (Soldan sağa)

Yeni basılmış derginin kağıt ve mürekkep kokusunu içinize çekersiniz. Heyecanla karıştırırsınız. Bütün çabanıza rağmen gözünüzden kaçan bir hata bulursanız bütün keyfiniz kaçar. Artık Mustafa Bey ve Kurban Amca'nın sırası gelmiştir. Etiketler basılır. Dergiler paketlenir. Postaya verilir. Tadını çıkaramadan, bir sonraki sayının peşine düşersiniz.

Biz dönemimizde elimizden geldiğince özel sayı çıkarmaya çalıştık. Çocuk endokrinolojisi bölümü ile beraber "Metabolik Kemik Hastalıkları" ve Çocuk Onkolojisi bölümü ile "Kemoterapi" özel sayıları çıktı. Bir başka yenilik Zafer ile beraber hazırladığımız "Pediatriye Girişimler" bölümüydü. Kapaklarımızı şıklaştırmaya çalıştık. Her sayı başka renkte kapakla çıktı ve kapağa, ünlü ressamların tablolarını yerleştirdik. Bir başka önemli başarımız ise, Anabilim Dalı Başkanımız Prof. Dr. Ergül Tunçbilek'in liderliğinde Dr. Turgay Coşkun ve Dr. Murat

Yurdakök'le beraber hazırladığımız "Çocuk Sağlığı: Temel Bilgiler" kitabı oldu. KATKI yayın kurulu üyeliğinin bende ve eminim her başasistanda bıraktığı en önemli sekel, gazete ya da kitap okurken kaçınılmaz olarak dizgi hatalarını farketmemizdir. Ne mutlu bunları önemsemeden okuyabilenlere. 1988 yılında Başasistanlığı ve KATKI Dergisi'ni Murat Aydın, Reha Cengizlier ve Müge Güçsavaş'a (27 senedir Müge Güçsavaş-Çalikoğlu) devrettik. Açıkcası çok büyük bir rahatlama duygusu yaşadık, bu sorumluluğun yükünden kurtulduğumuz, artık üç günde bir nöbet tutmayacağımız, Melek özlemi ile yanıp tutuştuğu kızı Gökçe'ye kavuşacağı için. Ama geriye baktığımda, mesleki yaşantımda en fazla öğrendiğim, yaptığım işten en fazla keyif aldığım, profesyonel kimliğimin olgunlaşmasında en büyük rolü oynayan dönemin Hacettepe Çocuk Başasistanlığı olduğunu söyleyebilirim. Güzel günlerdi.

Resim 2
Dr. Zafer Ecevit, Dr. Melek Günel, Dr. A.Süha Çalikoğlu (Soldan Sağa)

KATKI'NIN 9. YILINDA

Dr. Reha Cengizlier

KATKI'MIZ, KATKI'LARIMIZ

1989 Başasistanları Reha Cengizlier, Murat Aydın, Müge Güçsavaş (Çalikoğlu) üçlüsü olarak asistanlığımızın belki de en güzel 1,5 yılını yaşadık. Geriye dönüp düşününce; yaşarken bazen oflayıp puflamış olsak da hiçbir anıya kötü diyemem; hepsini güzel olarak hatırlıyorum. Hacettepe'li olmak herhalde bu.

Başasistanlık döneminde o yaşta genç bir insan olarak koskoca hastanenin sorumluluğunu almak ayrı bir gururdu. Nöbetlerde en yetkili olmak, son kararı vermek, hastane eczanesinin bile sorumlusu olmak, gerekirse o dönemin en kıdemli hocasına telefon açıp “hastaneye gel” diyebilmek çok değerliydi. Gece nöbette yatan hastalara tüm departmanlardan önce tanı koyup hemen tedaviye başlamak; ertesi gün departman vizitine katılıp yapılması gerekenleri çoktaan ve doğru olarak yapmış olmanın mutluluğunu bir düşünün...

Stajyerlik dönemimde staj yöneticisi olarak Esat Yılgor ağabeyimle; dolayısı ile “KATKI” ile de tanışmıştık. O dönemde hiç bilmediğim bilgileri okuyup hayran olduğum KATKI Der-

gisi'ni, başasistanlık dönemimde sorumlusu olarak elimde tutarken havalara uçmamak için ayaklarıma ağırlık gerekiyordu. KATKI; doçentlik sınavım için dahi pek çok konuyu “bir de buradan okumalıyım” dediğim kadar güncel, bilimsel, güvenilir bir dergi oldu. Pek çok meslektaşımın da aynı duyguları paylaştığından eminim. Bu dergide yazınızın yayınlanması oldukça prestijli idi. Doçentlik yayın dosyasına yerli yayın olarak göğsümüzü gere gere koyduğumuz yayınlarımızdı. Dönemin Anabilim Dalı Başkanı sevgili Prof.Dr. Ergül Tunçbilek hocamızın güven ve destek veren eli üzerimizde olarak dergiyi daha yukarı taşımak için hevesle, çok çabalar sarfettik. Özel sayıların hazırlanması için departmanlarla görüşmeler, gelen yazıların hem içerik hem yazım açısından titizlikle incelenmesi, ilginç vakaları bilmece vaka olarak hazırlamak, kapak rengi, deseni kararı vermek, dergi sayfa sayısı, dizimi, matbaaya sayısız git gellerle yapılan düzeltmeler... Hangi birini söylesem; hepsi birbirinden güzel anılardı. KATKI'dan kalma bir alışkanlıkla halen bir kitap, makale okurken, hemen harf veya yazım hataları dikkatimi çeker. Başasistanlık iş bölümü ile herkesin temel görevi vardı. KATKI'nın temel sorumluluğu bende olsa da, gerektiğinde hep birbirimize

sınırsız destek verdiğimiz için; Murat ve Müge'nin de KATKI'ya en az benim kadar emekleri geçmiştir.

O dönemde bilgisayar, e-posta gibi lüks iletişim araçları olmadığı için yazıda yapılan her düzeltmede koşturur matbaa'ya giderdim. Bir defasında "Allerji Özel Sayısı" hazırlıyorduk. Gidiş gelişlerin birinde bir şekilde tüm yazılar ortadan kayboldu. Ben matbaa'da kayboldu diye düşündüm; onlar yazıların gelmediğini söyledi. Sonuçta stresin tamamı benim omuzlarıma çöktü. Allerji Bölüm Başkanı hocam Prof. Dr. Yıldız Saraçlar'dan yazıları yeniden istemek gerekti. O zamanki konumlarımızı da göz önüne alırsanız; yazıları yeniden istemek mi, soğuk duşun altına girmek mi dersiniz herhalde ikinciye seçerdim. Ama çaresiz, boynumu bükerek gittim ve "kem küm" ettikten sonra istemeyi başardım. Hiç bir olumsuz yorum yapmadan "tabii ki veririz, böyle şeyler olabilir" dediğinde gözümün önünde bütün renkli yıldızlar uçuşup, benimle birlikte dans etmişti. Hocamı sarılıp öpmek için kendimi zor tutmuştum. Sevgili hocamla Allerji yandallı yaparken birlikte çalıştık. Halen allerji camiasında, toplantılarda, bayram gibi özel günlerde bir araya gelmelerimiz oluyor.

Başasistanlıkla ilgili özel bir anımı daha paylaşmak istiyorum.

O yıl Paris'te yapılacak Pediatri kongresine bildirisi olan asistanları Hocabey finanse edecek dendi. Başasistanlar yoğun bakımdan sorumlu olduğu için hemen yoğun bakımla ilgili çok güzel bildiriler hazırladık, hepsi de kabul edildi. Murat, başka bir nedenle o tarihte gide-miyordu. Müge; Fransa'da başka bir bilimsel programa katılmayı tercih etti; ve Paris bana kaldı. Bir düşünün bütün doçent, profesör hocalarımla birlikte ilk yurtdışı, ilk uluslararası kongre deneyimim. Bilimsel toplantılar yanı sıra Paris'i ilk kez gezmek görmek, Hocabey'in evinde bir akşam yemeği resepsiyonu; o resepsiyonda tek asistan olarak hocalarımla dans etmek unutulmaz deneyimlerdi. Bir de Paris'te otelde odalarda ikişer kişi kaldık. Benim oda arkadaşım; saygıdeğer hocam Prof. Dr. Şinasi Özsoylu idi. Çok güzel bir beş gün geçirmiştik. Halen hocam benimle konuşurken "merhaba oda arkadaşım" der.

KATKI'ya emeği geçen tüm meslektaşlarıma sevgi, saygılarımla. Halen emek vermekte olan genç meslektaşlarıma da başarı dilekleriyle beraber sevgilerimi sunarım.

KATKI'NIN 10. YILINDA

Dr. Meral Saraçel Benbiçao

1990-1991 dönemi Başasistanları olarak: ben -Meral Saraçel- Uğur Özçelik, Hasan Özen üçlüsü olarak göreve başladığımızda, Uğur mortalite; Hasan vaka takdimleri ile uğraşırken, bana da KATKI Dergisi'nin sorumluluğu düşmüştü. Bizden önceki dönemlerde Başasistanlık yapmış abla ve abilerimizin de çok iyi bildiği gibi, matbaada basım işleri kurşun harflerle kalıplar dökülerek ve kağıda basılarak yapıldı. Henüz dijital matbaacılık yoktu. Bizim dönem bu tip matbaacılığı deneyimleyen son dönemlerden biri oldu. Birkaç dönem sonra görevi devir alan başasistanlar dijital matbaacılıktan yararlandılar.

O ay basılacak içerik, matbaacıya verilir, kurşun harflerle basılmış müsvedde kağıtlar gidip alınır gözden geçirilir, hatalar düzeltilir ve tekrar matbaaya gidilirdi. Bu gidip gelmeler çok sayıda olurdu. O dönemde Uğur ve Hasan'ın arabası henüz yoktu. Benim de "ikinci el alınmış, beyaz renkte Murat 124-Serçe 1975 model" bir arabam vardı. Adını "düldül" koymuştum. Düldül bir süre sonra KATKI Dergisi ile ilgili olarak Başasistanlıkta yerini almış, üzerine düşeni yapıyordu. Hacettepe açık otoparkında bir hafta kaldığında, görevlilerin üzerine "HÜTF resmi aracıdır" kartını koymaları ile görevi de tescillenmiş oldu.

Hayatınızda geriye dönüp baktığınızda yaşarken size sıkıntı vermiş, strese sokmuş olayların daha sonra hoş tadlar bıraktığını görürsünüz. "İyi ki varmış, iyi ki olmuş" dersiniz ya, işte "Düldül" de bizim için hoş bir anı oldu. Hasan, çok iyi hatırlayacaktır, Bir gün matbaaya giderken bizim Düldül'ün arka kapısı kapanmıyor, her viraj dönüşünde açılıyordu ve trafikte büyük bir tehlike yaratıyordu. Hasan'dan rica ettim. Arka koltuğa oturdu ve eliyle kapıyı tutarak matbaaya gittik ve döndük. İşte "bizim makam aracı bazen böyle kaprisler de yapıyordu". KATKI o dönemlerde doğru bilgiye ulaştığınız, konunun uzmanları tarafından yazılmış bir dergi idi. Son gelişmeleri içeren tıbbi bilgilerin yanı sıra en son tedavi protokollerini sunduğu için de çocuk hekimleri için vazgeçilmez bir kaynaktı. Günümüzde bilgiye ulaşmak çok kolay olsa da KATKI'nın yeri hiçbir zaman ve hiçbir şeyle doldurulamaz. KATKI'ya emeği geçen herkese, katkıları için teşekkür ediyorum.

Resim 1
Düldül

Resim 2

Dr. Meral Saraçel Benbiçao, Dr. Hasan Özen, Dr. H. Uğur Özçelik (Soldan Sağa)

Resim 3

Dr. Meral Saraçel Benbiçao, Dr. Hasan Özen, Dr. Hayriye Uğur Özçelik, 2020 (Soldan Sağa)

KATKI'NIN 11. YILINDA

Dr. Şule Yiğit

Benden KATKI'nın 40. yılı için yazı istendiğinde aradan ne kadar uzun bir zaman geçtiğini ve o dönemin günümüzdeki yaşamdan teknolojik olarak ne kadar farklı olduğunu hatırladım. 1990-1991 dönemi KATKI Dergisi'nden sorumlu başasistan olarak çalışmaya başladığımda başasistanlıktaki siyah beyaz MS-DOS sistemi kullanan bilgisayar, benim bilgisayarlarla birlikte süregelen yaşamımın başlangıcı oldu. O dönemdeki KATKI Dergisi'nin önemi, bilgiye erişim olanakları göz önüne alındığında çok daha fazla idi. Ülkemizde 1990-1996 yılları teknolojik anlamda büyük değişikliklerin yaşandığı bir dönemdi, 1990 yılından itibaren PC ("personal computer") kavramı yaşamımıza girmiş ve evlerimize de bilgisayar alınmış olmasına karşın internet henüz yaşamımızda yer almıyordu. Bilimsel dergilere ulaşım eğer abone değilseniz ancak kütüphaneler yoluyla mümkündü.

Türkiye'de internetin doğum günü olarak kabul edilen 12 Nisan 1993 tarihinde Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde ilk internet bağlantısı sağlandı ve ancak 1996 yılından sonra internet kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte bilgiye ulaşım daha kolay hale geldi. Günümüzde ise

hepimiz kağıt üzerinde okuduklarımızdan çok daha fazlasını elektronik ortamda okuyoruz.

Bilgiye ulaşımın bu kadar kısıtlı olduğu, Türkçe yayımlanan dergi sayısının son derece az olduğu bir dönemde KATKI Dergisi Türkiye'deki tüm çocuk hekimlerine Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı ve Bilim Dalları'nda oluşan bilgi birikimini, değişen tanı ve tedavi protokollerini aktaran bir kaynaktı.

Başasistanlık döneminde önemli bir zaman bilgisayar karşısında, hocalarımızdan kağıt üzerinde daktilo edilmiş veya el yazısı ile gelen yazıların bilgisayara aktarılması sonrasında yazım hatalarının düzeltilmesi ve düzenlenmesi ile geçiyordu. Dönem arkadaşlarım, şu anda Iowa Üniversitesi Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Aliye Uç ve Hacettepe Üniversitesi Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Dursun Alehan'ın yardımları ile bizim dönemimizde ilk hazırlanan sayı Kardiyoloji özel sayısı idi. Daha sonra Metabolik Hastalıklar sayısı, Çevre ve Çocuk, Neonatal Respiratuvar Distres özel sayısı ve Anne Sütü özel sayısı basıldı.

Ocak 1991 de körfez savaşının başlaması ve savaşta kimyasal silahların da kullanıldığının

bilinmesi nedeniyle, savaşın ve silahların çocuklar üzerindeki etkileri ve tedavi yöntemlerinin neler olabileceği konusunda bir özel sayı hazırlanması kararı verildi. Hacettepe İlaç ve Zehir Bilgi Merkezi'nden Prof. Dr. Filiz Hıncal ve ekibi çok kısa bir süre içinde bu konuda önemli bilgileri içeren yazıları hazırladı. Böylece 15 gün gibi kısa bir süre içinde "Kimyasal Savaşın Tıbbi Yönleri" başlıklı ek KATKI sayısını hazırlayıp bastık ve dağıtımını yapıldı. O dönemde yeterince bilgi olmayan bir konuda bu ek sayının çıkarılması ve kısa sürede tükenmesi,

KATKI Dergisi'nin ve Hacettepe Çocuk Sağlığı Anabilim Dalı'nın çocuk hekimlerine ani değişen koşullarda bile bilgi ulaştırma görevini ne kadar önemseydiğini gösteriyordu. Günümüzde KATKI'nın elektronik basımının olmasının derginin ulaşılabilirliğini artırıp daha geniş kitlelerin okumasını sağlayacağını düşünüyorum.

Bugün geriye baktığımda bu görevin bana da önemli bir eğitim sağlamış olduğunu görüyorum. Şu anda bu görevi yapan ve bundan sonrasında aynı görevi yapacak arkadaşlarıma başarılar diliyorum.

Resim 1

Dr. H. Uğur Özçelik, Dr. Dursun Alehan, Dr. Aliye Uç, Dr. Hasan Özen, Dr. Meral Saraçel Benbiçazo (Soldan Sağa, ayakta). Dr. Şule Yiğit (önde)

KATKI'NIN 12. YILINDA

Dr. Ayfer Alikeşifoğlu

KATKI Pediatri Dergisi ile tanışmam 1986 yılında oldu. O dönemde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, internlerini bir ay süre ile Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi'ne rotasyona gönderiyordu. Ben de intern iken rotasyonum sırasında Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi'nin genel ve acil polikliniklerinde çalışmış, süt çocuğu servisinde nöbetlere kalmıştım. Bu süreçte çok sayıda asistan ve uzmanın KATKI Pediatri Dergisi okuduğunu fark ettim. Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesinde poliklinikte birlikte çalıştığım son yıl asistanımız Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu idi. Rikets nedeni ile bir hastanın tedavi planını yaptıktan sonra dolabındaki KATKI dergilerinin bazılarını okumam için bana verdi, çok severek okuduğumu hatırlıyorum. Daha sonra Hacettepe'de Pediatri eğitimim sırasında düzenli olarak okumaya devam ettim. Başasistanlık dönemimizde sevgili arkadaşlarım Bülent Enis Şekerel ve Koray Boduroğlu ile 1 yıl KATKI Pediatri Dergisi Yayın Kurulunda Anabilim Dalı Başkanımız Prof. Dr. Ergül Tunçbilek, Dergi Editörleri Prof. Dr. Turgay Coşkun ve Prof. Dr. Murat Yurdakök Hocalarımız ile çalıştık. Bu bir yılda Anne Sütü Özel Sayısı, Tüberküloz, Hipertansiyon, Paraziter Enfeksiyonlar (2 sayı), Şok konulu

dergileri çıkardık. İlk derleme yazılarımızı da bu dönemde yazdık.

KATKI Pediatri Dergisi yayımlanmaya başladığı ilk yıllardan günümüze kadar ülkemizde içerik bakımından benzersizdir. Aralıksız olarak 40 yıldır yayımlanması, yayın kurulu ve pediatri öğretim üyelerinin desteği ile gerçekleşmekte, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları uzmanlık öğrencileri ve uzmanlarına güncel bilgileri Hacettepe tecrübesi ile harmanlayarak aktaran güvenilir bir kaynak özelliğini sürdürmektedir. Nice 40 yaşlarının kutlanması dileklerle...

Resim 1
Dr. Bülent Enis Şekerel, Dr. Ayfer Alikeşifoğlu,
Dr. Koray Boduroğlu, Prof. Dr. Ergül Tunçbilek
(Soldan sağa)

Resim 2

Dr. Bülent Enis Şekerel, Başasistanlık Sekreteri Mustafa Çınar, Başasistanlık Görevlisi Kazım Kaya, Dr. Ayfer Alikaşifoğlu, Dr. Koray Boduroğlu (Soldan sağa)

KATKI'NIN 13. YILINDA

Dr. Birgül Varan

KATKI Pediatri Dergisi asistanlık yaşamımın en büyük yardımcılarından biriydi. Sıvı elektrolit tedavisini, diyabetik ketoasidozu, konvülsiyon tedavisini, metabolik hastalıklara yaklaşımı ve pek çok acil tedaviyi bize pratik bir şekilde öğretti. Bu hastalıkların tedavisini kitaplardan da okurduk ancak hasta karşısında en pratik bilgi KATKI'dan gelirdi. Artık genel pediatri ile daha az uğraşıyor olsam da stajyerlere veya asistanlara verdiğim eğitimde hala çok işime yaradığını söyleyebilirim.

Hoş bir özelliği kısa bir başlık ve ana konu olması ve her yönüyle incelenmesiydi. Her konuyu o konudaki yetkin kişilerin yazdığını ve sadece bilgiye değil aynı zamanda deneyime dayandığını bilmek bize güven verirdi. “Çömez” asistanın da kıdemli asistanın da en çok başvurduğu ve en kolay ulaşabildiği kaynaktı.

Biz asistanken internet yoktu. Eskiler söze böyle başlar ya. Bilgisayar kullanımı yeni yeni başlıyordu. Aramızda kalsın çoğu kitabımız fotokopi idi. Bu nedenle KATKI'nın derleme şeklinde hazırladığı konular çok işimize yaradı. Mesela “Zehirlenmeler”. Ne çok zehirlenme tedavi ettik o bilgilerle.

Asistanlığın ilk üç yılı KATKI sayılarını okuyarak geçti ama hazırlanma sürecini bilmezdik. Ekim 92 tarihinde başasistanlığa başladık. Elif ve Ömer ile yaptığımız iş bölümünde asistanların çalışma çizelgesi, nöbet listesi Elif'e (bence en zoruydu), eğitim ve ders programı Ömer'e, KATKI ile ilgili işler de bana düştü. Bir önceki dönemden başasistanımız sevgili Ayfer bana görev teslimi yaptı, her şeyi en ince ayrıntısına kadar anlattı.

Resim 1

Dr. Neslihan Koyuncuoğlu Güngör,
Dr. Elif N. Özbağ Özmert, Dr. Birgül Benderlioğlu
Varan. (Soldan sağa)

Kararlaştırılan konularla ilgili gelen yazıları aramızda bölüşerek revize ediyorduk. Düzeltmeler sonrası yazıların matbaaya götürülmesi, dizinden sonra tabloların, düzeltmelerin kontrolü, aboneliklerin takibi gibi görevlerim vardı. Yazı düzeltme ve hakemlikteki obsesyonumu sanırım buna borçluyum. İmla hataları, ayrı yazılması gereken “de” ve “da”larla uğraşıp duruyorduk. İşin garibi yazıyı beşinci kere okusam yine bir hata bulabiliyordum. Bu süreçte çok şey öğrendim ve kendimi çok iyi hissettim. Ayrı bir güven geldi üstüme. Bir yazı düzeltilmeden okunamaz hale geldi benim için. Bilgisayarda düzeltme gibi değildi işler. Kağıt üzerinde düzeltiyoruz, basılıyor tekrar geliyor, yine yanlışlık var, defalarca matbaaya gidip geldiğimi hatırlıyorum. Biz de “Şok” konulu sayıyı çıkardık. Çok şey öğrendiğimiz bu süreci her zaman büyük bir sevgi ile hatırlıyorum. Beraber çalışmanın, zorlukların üstesinden gelmenin, paylaşmanın tadına vardık.

En heyecanlı gün o renkli sayıların basılmış koliler halinde Başasistanlığa geldiği gündü. Ondan sonra abonelerin adreslerine postalamaya işi başladı. Etiketler basılır, yapıştırılır ve dergiler gönderilirdi.

KATKI okunurken öğrettiği kadar hazırlanırken de öğretti. Asistanların ve yeni uzmanların çoğu ilk yazılarını hocalarının gözetiminde bu dergide yazdı. Hacettepe ihtisaslı çocuk hekimleri fanatik abonelerdi. Ama diğer üniversitelerden uzmanlık alan, diğer illerde çocuk hekimliği yapan abonelerimiz de fazlaydı. Ankara’ya bir toplantı veya ziyaret için uğrayanlar mutlaka Pediatri Başasistanlığı’na gelir, KATKI sayılarını toptan alırdı. Biz de bununla gerçekten gurur duyar, istedikleri sayıları bulmaya çalışırdık.

Kırk yıllık emek hak ettiği sevgiyi görmüş diye düşünüyorum. Sevgili KATKI dergimize nice 40 yıllar diliyorum.

Resim 2

Dr. Murat Yurdakök, Dr. Gülsevin Tekinalp, Dr. Gülşen Erdem, Dr.Şule Yiğit. (Önde, Soldan sağa)
Dr. Birgül Benderlioğlu Varan, Dr. Cüneyt Gürsoy (En arkada, Soldan sağa)
İntern Doktor (Soldan sağa ilk,arkadan öne ikinci kişi)

KATKI'NIN 14. YILINDA

Dr. İlknur Kılıç

Hayatımızda iz bırakan, geleceğimizi etkileyen bazı dönemler vardır. Hacettepe Üniversitesi Pediatri Başasistanlığı da benim için o dönemlerden biri. O kadar genç yaşta bu büyük sorumluluğu taşımak kişiyi daha erken olgunlaştırıyor, yıllarca kazanılabilecek deneyim 1-2 yıla sığdırılabiliyor.

1993-1994 yılları Pediatri Başasistanlığını Sevgili arkadaşlarım Dr. Gülendam Koçak ve Dr. Bilgehan Yalçın ile yaptım. Onlarla günlerce anlatılabilecek anılarımız ama daha değerlisi yerine konulamayacak arkadaşlıklarımız oldu. Başasistan olduğumda iş paylaşımı yaparken KATKI Dergisi yayın kurulu sorumlusu oldum. Asistanlığımın başından itibaren akademik yazı yazma ve editörlük ilgimi çektiği için bu görev benim için büyük bir şanstı. Daha sonra KATKI Pediatri Dergisi'nin tarihçesini okuduğumda ilk kez bir Pediatri Başasistanı, Prof. Dr. Esat Yılğör tarafından yayınlanmış olması ve derginin zaman içinde binlerce abonesinin olduğunu görmem beni hem çok heyecanlandırdı hem de geçmiş yıllardan gelen sorumluluğun ciddiyetini hissettirdi. Diğer bir gözlemim de birçok asistan ve uzmanın, uzmanlık ve doçentlik sınavlarına KATKI Dergisi

ile hazırlanmasıydı. Dergide basılacak konuları belirleme, yazıları alma, editörlüğünü yapma sırasında Sevgili Başasistan arkadaşlarım Dr. Bilgehan Yalçın ve Dr. Gülendam Koçak da bana çok yardımcı oldu ve aslında tam bir ekip çalışması gerçekleştirdik.

Başasistanlık dönemimde bende iz bırakanlar arasında, üç günde bir tuttuğumuz başasistan nöbetlerinde çocuk hastanesinde yatan tüm hastalara yapılan vizitler ilk sırada geliyor. Dokuzuncu kattan başlayan vizitler sabah 5.00'te biter ve vizit bitince kritik hastalara yapılan 2. vizitler başlardı. Bu vizitler büyük bir ciddiyetle yapılır, asistanlar ve internler heyecanla başasistan vizitlerini beklerlerdi. Kıdemli asistanlarla tanı konulamamış hastaları başasistanlıkta tartışıp, konu ile ilgili kitapları okurduk. Başasistanlıkta birçok pediatri kitabının son çıkan versiyonları olurdu. Bilgiye ulaşmak bu yıllardaki gibi kolay olmadığı için kitaplarımız altın gibi değerliydi bizim için... Değerli hocamız Prof. Dr. Turgay Coşkun sabah 5.00'te hastaneye gelip vizit yaptığı için ikinci vizitlerimizde onunla karşılaştık. Tüm hastalar görülür, tanısı konulmamış hastalar üzerinde ayırıcı tanı yapılır, asistan ve intern eğitimi için büyük çaba harcanırdı. Pediatrik

Yoğun Bakım Ünitesinin sorumlu bir öğretim üyesi yoktu ve sorumlusu Başasistanlardı. Mortalitelere konsültan olarak, biz başasistanlar hesap verirdik :)

Bu yazıyı yazarken 26 yıl öncesine dönmek duygulandırdı beni... Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,

Tıpta Uzmanlık Sınavında ilk tercihimdi ve her zaman, yaptığım ihtisastan gurur duydum. Emekleri için hocalarıma ve bu güzel anı sayısını oluşturan Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanları Prof. Dr. Elif Özmert ve Prof. Dr. Gülsev Kale'ye teşekkürlerimi sunarım.

Resim 1

Dr. Bilgehan Yalçın, Dr. İlknur Kılıç, Dr. Gülendamar Koçak. (Soldan Sağa)

KATKI'NIN 15 VE 16. YILLARINDA

Dr. Deniz Doğru Ersöz

Pediatric başasistanlığını üst üste iki yıl yapmış olan şanslı asistanlardım; ilk olarak 1994-1995 yıllarında sevgili arkadaşlarım Dr. Serap Sivri ve Dr. Ramazan Öztürk ile birlikte üç kişi olarak, ertesi yıl 1995-1996 yılında ise çok sevdiğimiz arkadaşımız Dr. Ayşe Korkmaz'ın da bize katılması ile birlikte dört başasistan olarak çalıştık. Saygıdeğer hocamız Prof. Dr. İmran Özalp'in Anabilim Dalı Başkanlığı'nda yürüttüğümüz başasistanlık yıllarım, hayatımda en zor ama en keyifli geçirdiğim ve doktorluk hayatımda en çok şey öğrendiğim yıllarımdı. Başasistanlığımızın ilk başında görev dağılımı yaparken, kendi aramızda kura çekmiştik ve bana KATKI Pediatri Dergisi sorumluluğu çıkmıştı; bu beni çok mutlu etmişti, çünkü zaten içten içe çok istediğim görev buydu.

O yıllarda, KATKI Pediatri Dergisi'nde çıkacak sayı konularını sayın hocamız Prof. Dr. İmran Özalp ile birlikte karar verirdik; hocamızın konu seçimleri, genel pediatriye yönelik, derginin amacına uygun ve her zaman olduğu gibi mükemmel olmuştur. Derginin kapağının rengini seçmek ise en keyiflisiydi; yine hocamızla birlikte yapardık. Yine o yıllarda, bilgisayar kullanımı yaygın olmadığı için, bazı ho-

calarımız yazılarını el yazısı ile başasistanlığa gönderirdi. Bu yazıları başasistanlık sekreteri Mustafa Çınar bilgisayarda yazardı. Mustafa Bey'in KATKI Pediatri Dergisi için olan emekleri çok fazladır; buradan kendisine çok teşekkür ediyorum. Ben, nöbetim olmayan günlerde ve hasta işleri bittikten sonra, sürekli masamın başında KATKI yazıları okur ve elde düzeltirdim. Yazılar defalarca matbaaya gider, gelirdi. Dergi basıldığında ve elime aldığımda ise sanki çocuğum doğmuş gibi sevinirdim; bunu diğer başasistan arkadaşlarım da hep söylerlerdi, "Ne kadar seviniyorsun dergi çıktığında" diye. Yıl sonunda da, o yılki dergilerin hepsini bir arada ciltletirdik; ciltlenmiş ve kalın hallerini görünce daha da mutlu olurdum. KATKI dergilerinin hem tek tek, hem de ciltlenmiş sayıları, halen, kütüphanemde en değerli kitaplarımın arasında durur.

İki yıl boyunca çıkardığımız KATKI'lar benim için hep çok güzel ve çok özel olmuşlardır. Ancak, içlerinde, "Vaskülit" sayısını ne ben untabilirim, ne de diğer başasistan arkadaşlarım unutabilir. Rahmetli hocamız Prof. Dr. Keriman Tınaztepe, beni her gün dergide çıkacak yazılar için odasına çağırır, uzun uzun konuşur ve çoğu zaman sözlü yapardı. Bu süreç benim çok

zorlu olmasına rağmen kendisinden çok şey öğrenmişimdir; sayın hocam Prof. Dr. Keriman Tınaztepe'yi de rahmetle anıyorum. "Vaskülit" KATKI'sını defalarca okumam, hatta diğer başasistan arkadaşlarıma da defalarca okutmama rağmen, bir şeklin altında "p-ANCA" yerine yanlışlıkla "c-ANCA" yazıldığını görünce hepimiz beynimizden vurulmuşa dönmüştük ve hemen düzelmiş halini ek sayfa olarak bastırıp tüm sayıların içine tek tek elimizle yerleştirmiştik. Bu olay, hayatımda unutamadığım anılarımdan biridir. Bunun yanında, her sayıda Unicef'in bir makalesini basardık; bu bizden önce başlatılmış olan güzel bir uygulamaydı. Her ay Unicef'in binasına gider, orada, sorumlu kişiden o sayıda basılacak olan makaleyi elden alırdım. Bazen makaleyi İngilizce verirlerdi ve onu Türkçe'ye çevirmek de bana düşerdi. Dili oldukça ağır ve uzun makaleleri çevirmek zor da olsa, benim için keyifli olurdu.

KATKI Pediatri Dergisi'ne gelen yazıların hepsini, düzeltmek için de olsa, defalarca okumak, benim eğitimimin çok önemli bir parçası olmuş ve ilerideki akademik hayatıma çok önemli katkılarda bulunmuştur. Akademik hayatımda, bilimsel yazılarımı yazarken, kitap ve dergilerde bölüm editörlüğü gibi görevlerimi yürütürken, bu işi yapmamın bana çok faydası olduğunu her zaman görmüşümdür.

Hacettepe Pediatri'nin gözbebeği olan KATKI Pediatri Dergisi gibi değerli bir derginin yayın sorumluluğunun, hocalarının gözetiminde genç başasistanlara verilmesinin Hacettepe Pediatri'nin diğer fakültelerden ne kadar farklı ve üstün olduğunu gösterdiğini şimdi anlıyorum. Hacettepe Pediatri başasistanlarının, bu görevi yürütmelerinin ne kadar onurlu bir görev olduğunun ve başasistanlığın aslında ne kadar ayrıcalıklı ve üstün bir pozisyon olduğunun

Resim 1

Dr. İlhan Paşaoğlu, Dr. Ramazan Öztürk, Dr. Serap Sivri, Prof. Dr. İhsan Doğramacı, Prof. Dr. İmran Özalp, Dr. Deniz Doğru Ersöz, Dr. Murat Tuncer. (Soldan sağa)

bilincinde olmalarının gerektiğini düşünüyorum. Beni Hacettepe Pediatri başasistanlığı gibi onurlu bir göreve layık gören, KATKI Pediatri Dergisi sorumluluğunu üstlenmemi sağlayan, desteğini her zaman yanımda hissettiğim, kendisinden çok şey öğrendiğim ve örnek almaya çalıştığım saygıdeğer hocam Prof. Dr. İmran Özalp'e gönülden şükran ve minnetle-

rimi buradan sunmak istiyorum. KATKI Pediatri Dergisi'ni bugüne kadar büyük bir titizlik, emek ve özveri ile çıkartmış olan ve halen çıkartmaya devam eden, ayrıca dergiye değerli yazıları ile katkıda bulunan tüm hocalarımı ve arkadaşlarımı tebrik ediyor, çalışma ve başarılarının devamını diliyorum.

Resim 2
Dr. Ramazan Öztürk, Dr. Deniz Doğru Ersöz, Dr. Serap Sivri. (Soldan Sağa)

Resim 3
Dr. Ramazan Öztürk, Dr. Serap Sivri, Dr. Deniz Doğru Ersöz, Dr. Ayşe Korkmaz. (Soldan Sağa)

Resim 4

Dr. Ramazan Öztürk, Dr. Serap Sivri, Başasistanlık sekreteri Mustafa Çınar, Dr. Ayşe Korkmaz (Soldan Sağa, ayakta), Dr. Deniz Doğru Ersöz (önde)

KATKI'NIN 17. YILINDA

Dr. Elif Güler

KATKI Pediatri Dergisi ile 1988 yılında, Hacettepe Tıp Fakültesi Dönem 4 öğrencisi iken tanıştım. O zaman KATKI henüz altı yaşındaydı. Beslenme ve Anne Sütü sayılarını, nasıl da büyük bir heves ve merakla okumuştum. Daha dönem dört öğrencisi iken pediatri gönlümü çelmişti. Mezun olup Hacettepe Pediatriye ihtisas yapmaya hak kazanınca ilk işim, pediatri başasistanlığına gidip ellerinde bulunan KATKI sayılarından birer tane satın almak olmuştu. İhtisasım sırasında ve sonrasında benim için bilgiye ulaşmada önemli bir kaynak oldu. Pek çok meslektaşımın da aynı duygulara sahip olduğuna ve KATKI'yı nasıl heyecanla beklediklerine tanık oldum.

1996-1997 dönemi pediatri başasistanlığımız sırasında KATKI Pediatri Dergisi bize emanet edilmişti. Bir dergi nasıl çıkarılır, nasıl yayına hazırlanır, derginin işleri nasıl yürütülür deneyimini KATKI ile kazandık. O yıllarda konunun uzmanlarının yanı sıra başasistanlar da KATKI Pediatri Dergisi'ne yazı hazırlardı ve biz ilk yazı deneyimlerimizi KATKI sayesinde edindik. Yazımızın başkaları tarafından okunacağı, belki başvuru kaynağı olacağı hissi, bize ayrı bir sorumluluk duygusu yüklerdi.

Başasistanlığımız sırasında her başasistanın sorumlu olduğu alanlar vardı. Arkadaşlarımın desteği olmakla beraber KATKI benim sorumluluk alanım olmuştu. Yazıların takip edilmesi, zamanında elimize ulaşması ve matbaaya hazır hale getirilmesi benim işimdi. Ancak baskı öncesi KATKI'nın sayfa düzeninin ve yazım yanlışlarının son kontrolleri sırasında arkadaşlarımın başını az şişirmedim. Matbaaya baskıya gönderilen derginin zamanında yetişmesi için matbaacı ile sürekli yaşadığım telefon trafiği beni iyi bir iş takipçisi yaptı. Basılmış dergiler matbaadan başasistanlığa gelince hepimizin yüzü nasıl da gülerdi. O gün ve ertesi gün odamızın her yanını, sağımızı solumuzu, sekreterliği KATKI dergileri işgal ederdi. Biz dört başasistan, sekreter Mustafa Bey ve emektar postamız Kazım Baba dört bir elden dergileri poşetler, isim ve adres etiketlerini yapıştırır, dergileri gönderilmeye hazır hale getirirdik. KATKI yola çıkıp odamız boşalınca görevini yerine getirmenin verdiği huzurun ve hissettiğimiz gururun tarifi yoktu. Ama hemen diğer sayının yazarlarıyla iletişime geçip, yazıları istemek, bazen sıkça hatırlatmak, yeni yazı hazırlamak, yazıları gözden geçirmek, matbaaya yollamak gibi yine heyecanlı ve tatlı bir telaş başlardı.

1997 yılı Milli Pediatri Kongresi Van'da yapılacaktı. O dönem Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı başkanı olan Prof. Dr. İmran Özalp Hoca'mız kongreye KATKI dergilerinden de götürmemizi ve orada bir stant açmamızı istedi. KATKI'nın daha çok kişiye ulaşması ve daha çok kişinin haberdar olması için, bunun iyi bir fırsat olduğunu düşünüyordu. Kongreye başasistan olarak ben ve Nazlı katılacaktık. Doğrusu ikimiz de bu işe biraz angarya gözü ile baktık, çünkü dergileri oraya biz götürecek, taşıyacak, satış işi ve yeni kayıtlarla uğraşacaktık. O kongreye bizimle beraber 11 pediatri asistanı daha katılacaktı (bu arkadaşlarımızın bir kısmı Hacettepe pediatri, bir kısmı da başka üniversitelerin pediatri bölümünde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır). Onlarla da bu konuyu paylaştık ve hep birlikte bu işi halledebileceğimize karar verdik. Hepimiz kendi bavulumuzu küçük tutup uçuş sırasındaki ağırlık hakkımızın çoğunu KATKI dergileri ile dolu bavullar ve kutular için kullandık. O bavul ve kutuların havaalanından, kalacağımız yerlere (kalma yeriyle ilgili sıkıntı nedeniyle dört kez yer değiştirdik), oradan kongre merkezine taşınması, kaybolmasınlar diye hepimizin gözünü dört açması takdire şayandı. Kongrenin ilk günü küçük bir masa bulup standımızı açtık. Katılım açısından kongre çok kalabalıktı ve KATKI Pediatri Dergisi'ne o kadar çok talep oldu ki birinci günün sonunda elimizde satış yapacak dergi kalmadı (Fotoğraf; kongre sırasındaki standımız ve ekibimizin fotoğrafıdır). Kongre sonrası göndermek üzere bir sürü sipariş aldık ve Türkiye'nin dört bir yanına yeni abonelikler yaptık. İmran Hoca'mız haklı çıkmıştı.

KATKI'nın 40 yaşı için bir yazı yazmam istendiğinde geçen zaman beni epey şaşırttı. Dile kolay, KATKI ile 34 yıldır tanışıyorum. Zaman içinde bir yolculuğa çıktım, başasistanlık günlerimiz, KATKI için koşuşturmalarımız, anılarımız canlandı gözümde, tatlı ama biraz da

hüzünlü. KATKI Pediatri Dergisi'nin çıkarılmasına öncülük eden, emek veren hocalarıma şükranlarımı sunuyorum. İnternetin olmadığı, bilgi kaynaklarının az ve ulaşılmasının zor olduğu dönemlerde, KATKI Pediatri Dergisi'nin öğrenciler, pediatri asistanları ve uzmanları için ne kadar değerli olduğunu bizzat yaşadım ve gördüm. KATKI'nın yayın hayatının devamına katkıda bulunan herkese çok teşekkür ediyorum.

Ve Sevgili KATKI, sana uzun çok uzun bir yayın hayatı diliyorum.

Resim 1

Dr.İnci Nur Saltık Temizel, Dr. Nazlı Gönç, Dr. Ateş Kara, Dr. Elif Güler (Soldan Sağa, ilk 4 kişi). 1997 Milli Pediatri Kongresi'nde KATKI standında.

Resim 2

Dr. V. Göknur Haliloğlu, Dr. Sıla Özçelik, Dr. Canan Atay Aygün, Dr. Huda Elshershari, Dr. Elif Güler, Dr. Ayşe Korkmaz, Dr. Nazlı Gönc, Dr. Yusuf Usta, Dr. Nilüfer Şahin (Soldan Sağa, Ayakta). Dr. Embiya Dilber (önde)

Resim 3

Dr. Embiya Dilber, Dr. Ayşe Korkmaz, Dr. Huda Elshershari, Dr. Elif Güler, Dr. Nilüfer Şahin, Dr. Nazlı Gönc, Dr. Canan Atay Aygün, Dr. Yusuf Usta (Soldan Sağa)

KATKI'NIN 18. YILINDA

Dr. Tevfik Karagöz

Benim için başasistanlık günleri heyecan verici günlerdi. Bir taraftan 20 arkadaşımız arasından seçilerek bu göreve gelmek gurur verirken diğer taraftan akademik hayata bir adım daha yaklaşmanın heyecanını yaşıyordum. Sevgili hocamız Prof. Dr. İhsan Doğramacı'nın kurmuş ve geliştirmiş olduğu, ülkemizin kendi alanındaki en önemli referans hastanesi olan Hacettepe Üniversitesi İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi gibi bir hastanede, başasistan olarak sorumluluk almayı kendi gelişimim ve eğitimim için bulunmayacak bir fırsat olarak gördüğümü belirtmek isterim. Eğitimime, dolayısıyla başasistanlığa seçilmeme katkısı olan hocalarıma ve Anabilim Dalı Başkanımız Prof. Dr. İmran Özalp Hoca'mıza sonsuz teşekkürler ediyorum.

1997 yılı güz döneminde başasistanlık görevini sevgili Canan Baykurt, İnci Nur Saltık, Ali Düzova ve ben, sevgili Elif Güler, Nazlı Gönç, Canan Aygün ve Embiya Dilber' den devir aldık. Bizim dönemimizde 4 başasistan olarak görev yapmaktaydık. Servislerde yatan hasta sorumluluklarımız dışında, vaka toplantıları, mortalite, KATKI Dergisi, ve poliklinikler şeklindeki diğer sorumlulukları aramızda gö-

nüllülük esasına göre paylaştığımızı hatırlıyorum. Ben KATKI dergisinin sorumluluğunu üzerime almayı tercih ettim, çünkü bu sayede akademik olarak makale nasıl yazılır, nasıl düzenleme yapılır ve basım aşamaları nelerdir gibi, yabancı olduğum birçok yeni konuyu öğrenme şansım olacağını düşünmüştüm. Bana göre, öğrenilecek her yeni bilgi insanın kendini geliştirmesinde bir basamak görevi görür, bir sonraki adımı atmasına ve yönünü belirlemede yardımcı olur diğer bir deyişle ışık tutar. Bu sayede kendimiz de makale yazmaya başlayabilir, akademisyenliğe adım atma şansını elde edebildik. Ben öyle de olduğunu düşünüyorum.

Biliyorsunuz bu meslekte birçok kaynaktan bilgi edinilerek kendimizi geliştirmenin yanında, usta çırak ilişkisi çok önemli bir yer tutar. KATKI Dergisi'ni de sevgili kıdemlim Elif Güler' den devir aldım ve kendisinden birçok şey öğrendim. Ayrıca o dönemde tez öğrencisi olduğum Prof. Dr. Turgay Coşkun'dan da KATKI Dergisi ile ilgili, özellikle yazı denetimi ve düzenleme ile ilgili önemli noktalar öğrendim. Kendilerine o dönemdeki destekleri için sonsuz teşekkür ederim. Tüm başasistan arkadaşlarımla birbirimize saygıda kusur etmeksiz-

zin ahenk içerisinde çalıştığımızı hatırlıyorum. Tek başıma derginin her şeyini kendim yaptım iddiasında bulunamam. Başasistan arkadaşlarımın da yardımlarını aldığımı hatırlıyorum. Başasistan arkadaşlarıma Canan Baykurt, İnci Nur Saltık ve Ali Düzova'ya da desteklerinden ötürü tek tek teşekkürler ederim.

Diğer yandan KATKI Dergisi'nin çok daha önemli bir görevi vardı. O da ülkemizin göz bebeği olan Hacettepe Üniversitesi İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi' nin Çocuk Sağlığı alanında hastalıkları önlemede, teşhis ve tedavi

etmedeki yaklaşımını okurları ile paylaşması idi. Bu sayede kendi kurumumuzda ya da diğer tıp fakültelerinde uzmanlık eğitimi almakta olan ya da uzmanlık eğitimini tamamlamış sahada görev yapmakta olan mezunlarımızın eğitimine katkı verilebilmekteydi. O yıllarda bilgiye ulaşmanın en önemli yollarından biriydi. Günümüzde bu yolların hızla değiştiğine şahit oluyoruz. KATKI Dergisi'nin de değişime ayak uydurması ve farklı iletişim yolları ve teknikleri de kullanarak bilgiyi paylaşması gerektiği düşüncesindeyim. Sevgiyle kalınız.

KATKI'NIN 19. YILINDA

Dr. Ateş Kara

Her birimizin birçok farklı nedenlerle yazmış olduğu, yazmaya başladığı ancak tamamlayamadığı yazıları vardır. Bunların bir kısmı çok kolaylıkla başlar ve ilerler, tamamlanır. Bazılarının ise başlangıcı da, ilerlemesi de çok zor olur. Anabilim Dalı Başkanı'mız, Prof. Dr. Elif Özmert, Elif Abla, ilk KATKI için planları ve yazıyı ilettiğinde kolay olabileceğini ve birkaç gün içerisinde iletebileceğimi kendisine letmiş ve büyük bir gurur duymuştum. Birçok farklı nedenlerle olan yoğunluğumuz, işlerimizin fazlalığı bir an için bile bir engel veya hız kısıtlayıcı olarak görünmemişti. Ancak ne zaman yazı için bilgisayarın başına oturup da KATKI Pediatri Dergisi'ni, başasistanlığımızı ve sonrasında sahada arkadaşlarımızla birlikte olduğumuzda KATKI'nın ne anlam ifade ettiğini düşünme, hatırlama fırsatı buldum, işte o zaman bu yazının aslında bugüne kadar yazdıklarım arasında en zoru olduğunu ve her halükarda eksik olacağını hissettim. Lütfen baştan, bu eksikliğin kaçınılmaz olduğunu bilerek ve bizlerin ifade yeteneğinin KATKI'yı anlatmaya yetmeyeceğini de bilerek değerlendiriniz.

Düşünürken, acaba Türk Dil Kurumu'nun güncel sözlüğü'nde Katkı için kelime karşılığı nasıl verildiğini merak ettiğimde; bir işin yapılma-

sına, gerçekleşmesine emek, bilgi, para vb. ile katılma, yardım ilk verilen karşılıktı. Gerçekten KATKI'nın ülkemizde tüm çocuk sağlığına hizmet veren sağlık personelinin en önemli bilgi kaynaklarından birisi (bizim dönemimizin "Google" öncesi dönem olduğu da göz önüne alınmalı; anlamı, önemi o şekilde düşünülmeli) olduğunu, biz başasistanlığımız sırasında özellikle ulusal çocuk sağlığı ve hastalıkları kongrelerinde KATKI'mız için açtığımız stantlarda olan ilgiler ile görüyorduk. Bu bizi hem mutlu ediyor, hem de başasistanlığımız için de, sözlükte bu ilk anlamda gerilerde olan para ifadesinin de başasistanlığa KATKI sayesinde ciddi bir katkısı oluyordu.

Sözlükte ikinci karşılığı ise Katkı'nın; bir şeye katılan başka bir madde şeklinde idi. Düşünülünce KATKI Dergimizin bizlere ilk etapta bu karşılığı tam oturmazabilir şeklinde değerlendirilebilir, ancak bizim dönemimizde, bir bilimsel dergi, içeriği ile çocuk sağlığına hizmet eden bir araç olmaktan ziyade, başasistan olarak bizlere bambaşka bir dünyanın, basımevlerinin, kağıt üreticilerinin dünyasını, dizgicilerin yaratıcılığını açtı. Başasistanlık dönemimizde, klasik olarak hep bir önceki dönemden alınan devir ile söylendiği şekli ile, neyse hepimiz bu cümlemin devamını tahmin edebiliyoruz o nedenle daha

detaya girmeden burada bırakarak ve tabii ki bir dönem büyüğüm Dr. Tevfik Karagöz ve sonrasını da düşünerek cümleyi noktalandırayım. Biz yeni dönem başasistanları olarak, eksik sayıları yetiştirerek güncel sayıları tamamlamaya çalışıyorduk. Bu sırada baskı maliyetleri nedeni ile de sıkıntılarımız varken Turgay Abi'nin (Prof. Dr. Turgay Coşkun) desteği ile ilk sayımızın toplu olarak satışını gerçekleştirmemiz ile biraz rahatlamamız oldu. Sonrasında bir kamu kurum vakfının matbasını kullanmaya başlamamız büyük bir rahatlık sağladı. Bununla da kısıtlı olmayan yeni çevremiz, yeni dünyamızın katkılarından bir diğeri de Dalaman SEKA Kağıt Fabrikası yetkilileri ile tanışmamız, toplu kağıt alışımız ve hemen sonrasında gerçekleşen kağıt sektöründeki grev ile biz bir anda Hacettepe Pediatri Başasistanlığı'ndan Ankara'da en fazla elinde kağıt rulosu olan kişileri haline gelince bir başka katkı sürecini yaşadık. Sözlüğe tekrar baktığımda Katkı; metal ve alaşımların hazırlanması sırasında katılan değişik nitelikteki maddeler üçüncü sırada yer alan katkının anlamları arasındaydı. Bizim başasistanlığımızın ilk yılbaşında İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi'ne, çünkü KATKI sadece doktorlara yönelik bir katkı sunumunun çok ötesinde tüm çocuk sağlığı çalışanlarına değer katıyor ve katkı sağlıyordu, katkı sağlıyordu, bizlerde tüm çalışanlarımıza bölümlere çay – kahve makinesi, kadın ekip arkadaşlarımıza fular, erkeklere de kravat aldık. İşte o zaman İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi'nin ne kadar özveri ile çalışan bir ekibe sahip olduğunu bu küçücük hediyeler ile yaşanan mutlulukla bir kez daha fark ettik, bize bir kez daha birlikte daha güçlü olabilme olanağını tanıdı KATKI. Benim hiç bilmediğim, bu yazı sayesinde öğrendiğim (gördüğümüz gibi KATKI'nın bizlere olan katkısı halen her koşulda devam ediyor) bir diğer anlamı ise düğün günü davetlilerin öğleye kadar gönderdikleri armağanlarmış. KATKI da aslında biz asistanların, kongrelerde, Katkı için stant açarak daha fazla arkadaşımızla buluşmasını sağlarken, aynı zamanda daha fazla asistan olarak bizlerin

de -sayı yazmak herhalde doğru olmaz- kongre katılımlarını ve diğer üniversiteler, diğer hastanelerden olan arkadaşlarımızın kurulmasına olan sağladı. Yani KATKI, aslında çok ciddi değer katkı, çok ciddi fırsat yarattı. Sözlüğün yetmediği alanlar ise, KATKI'nın basılıp geldiği anlarda 2000'e yakın abone için poşetleme, adres yazılımı ve postalama işlemlerinin pediatri başasistanlığında yarattığı birliktelik (tamamen gönüllülük esası ile ilave çalışması, mesai dışı çalışma) mutluluğu heyecanı oldu. O anlar mutlaka tekrar tekrar yaşanması gereken süreçler olarak hepimizin hafızasında yer etti.

Atlanmaması gereken bir hatıra ise, konusu bizde kalsın, bir eğitim toplantısı cumartesi sabahı Yunus Müftü Salonu'nda olan aynı zamanda KATKI'nın bir sayısının konusu olunca o toplantıya yetiştirelim dedik, kimim bu kararı aldığı da bizde kalsın. Yazıları Cuma sabahı ancak toparlayabildiğimiz için, aslında hemen her zaman olduğu gibi, ancak bu sefer sabaha KATKI'nın yetişmesi lazım, Cansın ile matbaada sabaha kadar çalışan arkadaşların da bize olan saygıları nedeni ile, dizgi Cuma öğleden sonra bitti, baskı gece yarısı ve sabaha kadar da ciltleme ile sabah 8.00 de dergimiz hazır. Saat 09.00'da eğitim toplantısı başlarken tüm katılımcılara KATKI'mızı verebilmiştik. Sarı ve siyah olarak basılan kapak çok da güzel olmuştu. Ancak ilk arada ışıklar yandığında katılımcıların yüzlerinin sarı ve siyah, ellerinin ise siyah ağırlıklı olması ise toplantının en büyük eğlencesi oldu. Bu arada matbaada gece yarısı içilen işkembe çorbasının özellikle sarmısaklı olması ile çalışanlar devam edebilmiş, biz zaten başasistanlığı doğası gereği tüm uykusuzluğa rağmen zinde ve ayakta iken, hocalarımızın sakız ikramı ile sarımsağı hatırlamıştık. KATKI, o günde, öncesinde olduğu gibi, olmazın olabilir olabileceğini bize göstermişti.

İsminin anlamının ötesine geçebilen dergimizin var olmasını sağlayan tüm büyüklerimize, dergimizi devam ettiren ve güçlendiren tüm arkadaşlarımıza sonsuz teşekkürlerimizle.

KATKI'NIN 20. YILINDA

Dr. Benan Bayrakcı, Dr. Pınar Işık Ağras, Dr. Nazire Naçar

1 1999-2000 yıllarında KATKI Pediatri Dergisi'ne verdikleri emekler için Prof. Dr. Benan Bayrakcı, Prof. Dr. Pınar Işık Ağras ve Uzm. Dr. Nazire Naçar'a teşekkür ederiz.

KATKI'NIN 21. YILINDA

Dr. Ümit Murat Şahiner

Asistanlığımızın başucu kaynağı olan, her seferinde yeni sayısını dört gözle beklediğimiz KATKI dergimizin 40. yılı olmuş. Gerçekten zaman ne kadar da hızlı akıp gidiyor. Herhalde KATKI dergisinin anlamını başlığı kadar güzel özetleyen bir kelime zor bulunur. 1996 yılında pediatri asistanlığına başladığımda şimdiki gibi internetten her istediğimize erişme imkanımız yoktu ve her aradığımızı da kütüphanedeki kitaplardan bulamıyorduk. Bu nedenle KATKI bizim için başucu kaynağıydı tabii bir de üst dönem abi ve ablalarımızdan aldığımız çömez defterleri. Bizim dönemin favorisi şu an Amerika Birleşik Devletleri'nde olan Nazire'nin çömez defteriydi.

2000-2001 döneminde milenyum başasistanları olarak İlker ve Umut ile birlikte başasistanlık yaptık. Bu dönem herhalde hayatımda hiç unutamayacağım ve eğitimime de en büyük katkının olduğu dönem olarak yer edecek. Bizler ayrıca Gülsev Hoca'mın döneminde seçilen ilk başasistanlar olarak görev yaptık. Burada Gülsev Hoca'mla olan özel bir durumu da belirtmek istiyorum. Ben 1970 yılında 35 haftalık bir diyabetik anne çocuğu olarak Kırıkkale devlet hastanesinde doğdum. Neonatal sepsis,

diyabetik anne bebeği, hipokalsemik konvülsiyon ve respiratuvar distres sendromu tanıları ile Hacettepe yenidoğan yoğun bakım servisinin ilk hastalarından oldum. Servis açılalı daha birkaç ay olmuştu. Başasistan olduktan sonra hastane dosyamı bulduğumda ilk dikkatimi çeken şeylerden birisi de dolmakalemlerle son derece düzgün bir şekilde yazılmış gözlem notlarıydı. Notların kenarında Dr. Gülsev yazıyordu. Evet bu servisin çömez asistanı Gülsev Hoca'mdı. 30 yıl sonra hocam Anabilim Dalı Başkanı iken ilk başasistanlarından biri olmak benim için her zaman büyük bir onur kaynağı olmuştur. Bu nedenle rahmetli babamın duyduğu sevinç ve mutluluğu anlatamam.

Başasistanlık döneminde fiziksel ve ruhsal olarak gerçekten çok yorucu ve bir o kadar da keyifli günler geçirdik. Sabaha karşı gün ağarırken hala vizit yaptığımız zamanlar oldu. Ayakta uyumanın ne demek olduğunu o zaman öğrendim. Ama şimdi geriye dönüp baktığımda iyi ki de bu dönemi yaşamışız diyorum. Arkadaşlığın, paylaşmanın ve emek vererek bir şeyleri elde etmenin ne demek olduğunu öğrendik. Nöbet sırasında profesör piknikten yediğimiz kokoreçlerin tadını, bölüm 38'de vizit bittikten sonra gecenin bir yarısında yaptır-

ğımız karpuz partilerini ve bu sırada önceden belirlediğimiz konular hakkında olan ayaküstü eğitimleri herhalde hiç unutmayacağım. İnanın o dönemde öğrenilenler hiç unutulmuyor çünkü yaşayarak öğreniyorsunuz. Aslında insan Hacettepe’de iken elindeki imkanların ve verilen eğitimin bazen farkında olmuyor ama dışarı çıkıp tek başına kaldığınızda ve diğer yerlerle kendi yetiştirme şartlarınızı kıyasladığınızda ne kadar da şanslı olduğunuzu görülebiliyorsunuz.

Başasistanlık döneminde İhsan Doğramacı Hoca ile (Hocabey) ile tanışma fırsatı da bulmuştuk. Pediatri asistanları derneğini kurmamıza ve 2002 yılında ilk olarak Mersin’de yapılan Pediatri asistanları kongresine olan katkılarını unutmam mümkün değil. Gerçekten çok müstesna ve özel bir kişilikti. Ülkemize her ikisi de çok değerli iki üniversite kazandırdı. Rahmet ve minnetle anıyorum.

Burada güzel ülkemizin güzel insanları için hep en iyisini yapmaya çalıştık. Hacettepe bize vizyon, çalışma azmi ve başarıya motivasyonu verdi. Yetişmemizde emeği geçen tüm hocalarımıza, asistan arkadaşlarımıza, hemşirelerimize ve tüm hastane personeline çok teşekkür ediyorum. Kurumumla gurur duyuyorum ve doğumumla başlayıp eğitim hayatım boyunca biriken vefa borcumu ödemeye çalışıyorum. Eminim ki arkamızdan gelen yeni kuşak bizden çok daha başarılı olacak. Abi ve ablalarımızdan aldığımız bu bayrağı bir kademe daha yükselterek bizden sonrakilere devredebilsek ne mutlu bize.

Ulu önderimiz Atatürk’ün belirttiği gibi muhtaç olduğumuz kudret damarlarımızdaki asil kanda mevcut.

Hepinize selam sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

KATKI'NIN 22. YILINDA

Dr. Ebru Aypar

2001-2002 yılları arasında yaptığım pediatri başasistanlığı'nın hayatımda önemli bir dönüm noktası olduğunu düşünüyorum. Bu bir yıl süren deneyim hem bizim Çocuk Hastanesi'ne, asistanlara, tıp öğrencilerine hizmet etmemizi sağlamış, hem de eğitimimiz açısından oldukça önemli olmuştur.

Bizim başasistan olduğumuz yıllarda ben çarşamba günleri yapılan vaka tartışmasından ve KATKI Pediatri Dergisi'nden ele edilen gelirlerin kaydından sorumluydum. O yüzden KATKI Pediatri Dergisi ile oldukça fazla zaman geçirdiğimi söyleyebilirim. Oturup benden önceki yıllarda yazılmış KATKI Pediatri Dergisi sayılarını incelediğimde, KATKI Pediatri Dergisi'nin sadece Hacettepe'deki Çocuk Sağlığı asistanları, uzmanları ve öğretim üyeleri için değil tüm Türkiye'de çok uzun yıllar yüksek kalitede ve en son bilimsel verilerle hazırlandığını anladım. Okuyucu açısından oldukça okunması kolay derlemelerden, bazen vaka tartışmalarından oluşuyordu. Dergi konuları pediatri açısından kendi alanında konuya oldukça hakim uluslararası bilimsel camiada tanınan profesörler ve doçentlerden oluşan bir bilimsel komite tarafından oluşturulurdu.

Kongrelere ve sempozyumlara gittiğimizde kocaman bir KATKI standı açar, masanın üstündeki kitapların pediatri doktorları tarafından heyecanla incelendiğine ve alındığına şahit olurduk. Ben doğru ve kaliteli bilginin doktorlara ulaşmasının KATKI Pediatri Dergisi ile ulaştığını gördüğümde çok mutlu olurdum.

KATKI Pediatri Dergisi'nden elde edilen gelirler yeni sayıların basılması, asistanların kongre ve bilimsel toplantılara katılmaları için kullanılıyordu. Hatta bu gelir-gider kaydı işini o kadar ciddiye almışım ki, diğer iki başasistanımızla nöbetten sonra uzun ve uykusuz gecen bir gecenin sabahında bir sabah simitle kahvaltı yaparken ezine peyniri yediklerini görünce "Onu ne kadar aldınız, pahalı mıydı?" diye heyecanla sorduğumda çok gülmüşlerdi.

KATKI Pediatri Dergisi için yazılan yazılar Başasistanlığa geldiğinde yazım hatalarını düzeltme, tablolar, figürleri yerleştirme işleri biz başasistanlar tarafından yapılır, bazen bu ince ve titiz düzeltmeler günler sürerdi. Bu nedenle KATKI Pediatri Dergisi sadece bir bilimsel yayın değildi benim için, emeğin sembolüydü. Süreli ve yüksek bilimsel kalitede bir yayın çıkarmanın yazarından, editörüne, düzeltmeleri yapanlardan matbaadaki harf dizgisini yapan

Çalışanlara, dergiyi kutularda taşıyan posta ve görevlilerimize kadar emeğın anlamıydı.

2020 yılına geldiğimiz bu zamanda KATKI Dergisi'nin 40. yılında ona emek veren başta eski başasistanlarımız olmak üzere, herkese sonsuz hürmetlerimi ve saygılarımı sunarım.

KATKI'NIN 23. YILINDA

Dr. Gülen Eda Utine

2002-2003 eğitim-öğretim yılında sevgili arkadaşlarım Dr. Özge Uysal Soyer ve Dr. Yelda Yılmaz Bilginer ile birlikte pediatri başasistanlığı yaptık. KATKI Pediatri Dergisi benim masamın görevlerinden biriydi. 2003 yılının dergileri Sosyal Pediatri I-VI olarak planlanmıştı, tümünü Prof. Dr. Kadriye Yurdakök Hoca'mızın sayı editörlüğünde çıkardık. Dergiye dair o yıldan bir anı sorulduğunda aklıma ilk olarak, matbaadan gelen kötü kokulu ozalit prova baskılarının kontrolünü yaparken duyduğum sevinç geliyor. Öncesindeki uğraşları tamamladığımızın, artık sona yaklaştığımızın, bu kontrolden kısa bir süre sonra yepyeni ve kapağı koyu mor renkli pırıl pırıl dergiyi elimize alacağımızın habercisi olan sevinçli sahne... Yeni gelen yazıları da, provaları da hep severek, bir çırpıda okurdum. Gerçekten hepimiz için bir mutluluktu; başasistan arkadaşlarım Yelda'nın ve Özge'nin de yazıları ve prova baskılarını okumak istediklerini, ama benim onlardan hiç yardım istemediğimi, ancak bana sitem ettikleri zaman anlamıştım.

Bunun devamında hep fark ediyorum ki, KATKI Pediatri Dergisi her dönemde zihnimizde bir "değer" olarak yer aldı. Biz internken Pe-

diatri Anabilim Dalı'nda, her serviste "Aydın İntern'ü" seçilirdi. Aydın internlerine son çıkan KATKI sayılarından hediye edilirdi ve biz internlerin gözünde bu imrenilen bir hediye idi. Asistanlığımızda, servislerdeki doktor masalarında ve nöbet odalarımızda KATKI dergileri bulunurdu, gereksinim durumunda bu dergilere başvurulurdu, nöbette boş zaman olursa bu dergiler okunurdu. İçeriği ve kullanım amacı biraz farklı olsa da The Harriet Lane Handbook benzerlik kurulabilecek bir şekilde köklü bir çocuk hastanesinin başasistanlarının eseri idi, ancak KATKI hepimiz için sanki "her bebeğin kendi annesinin sütü" gibiydi; bizim eksiklerimizi tamamlamak ve özel olarak bizi geliştirmek için üretiliyordu. Ülkemizdeki birçok pediatri hekimi için böyleydi; başasistanlıkta telefonlar sık sık yeni sayının ne zaman çıkacağını sormak isteyenler adına çalardı. Başasistanken ayrıca, yeni çıkan sayıları satın alarak Türkiye'nin çeşitli yerlerinde çalışan hekimlere dağıtmak isteyen firma temsilcilerinden, her yerde ne kadar ilgiyle ve sevinçle karşılandığını dinlerdik. Uzmanlar, başasistanlar ve yan dal uzmanlık eğitimi yapanlar için KATKI Pediatri Dergisi'nde yazılarının yayımlanması bir prestijdi, çok itibarlıydı.

KATKI Dergisi'nin bir "değer" olarak bizdeki algısında yayın kurulu toplantılarının da eşsiz yeri oldu. Biz başasistanken derginin Yayın Kurulu'nda Prof. Dr. Mehmet Ceyhan, Prof. Dr. Turgay Coşkun, Prof. Dr. Tezer Kutluk, Prof. Dr. Hasan Özen, Prof. Dr. İlhan Tezcan ve Prof. Dr. Murat Yurdakök hocalarımız vardı. KATKI toplantıları için yayın kurulundaki bu altı hocamızı odalarında ziyaret eder, Anabilim Dalı Başkanımız Prof. Dr. Gülsev Kale hocamıza ve onlara uygun olan bir gün ve saat ayarlamaya çalışırdım. KATKI toplantısı deyince her biri birbirinden yoğun çalışan bu hocalarımızın bakışları yumuşardı, ortak bir zaman ayarlanabilmesi için kolaylık ararlardı, uygun bir vakitleri yoksa bile yaratırlardı. Maddi kaynak kısıtlılıklarına karşın vefa duygusuyla çıkarılan dergimizin bu rutin toplantılarında, dergiden onurlu ve saygın bir insan gibi söz edilirdi. O'nun itibarı bizim itibarımızdı; biz on kişi Hacettepe Pediatri ve KATKI Pediatri Dergisi gibi iki seçkin markayı korumakla ve temsil etmekle görevliydik. Sanıyorum ki bu toplantıların, biz üç başasistandaki kimlik ve aidiyet duygusu üzerine etkisi büyük oldu.

Hacettepe Pediatri'nin tamamında da dergimizin değeri gözle görülebilirdir. Yeni bir KATKI sayısı için bir departmana ya da bir hocamıza davette bulunulduğunda teklif asla reddedilmez, yazı yazılacak vakit mutlaka bulunur, geç bile olsa yazılar hazırlanır. Dergimizin başka şehirlerde de çocuk hekimleri arasında hâlâ ne kadar itibarlı olduğunu ve yeni sayıların yolunun gözlemlendiğini, en son olarak derginin 40.yılı olması vesilesiyle Prof. Dr. Esat Yılğör ve Prof. Dr. Emin Sami Arısoy hocalarımızdan dinledik. Kırkıncı yaşının kutlanması KATKI

Pediatri Dergisi'nin bu kurumun gözbebeği olduğunu gösteriyor. Bu özel sayıda, kuşaklar boyu Hacettepe Pediatri başasistanlarının KATKI Pediatri Dergisi'nin üzerine titrediklerini ve O'nu bayrak yarışının bayrağı olarak elden ele devrettiklerini okuyoruz. KATKI Pediatri Dergisi farklı Anabilim Dalı Başkanlarıyla ve farklı kuşaklardan asistanlarla çalışan 40 yılın başasistanlarını ortak bir takım ruhuyla birleştirmiş görünüyor. Başasistanlar-amacı doğrultusunda- O'nu çok tanınır yapmak için çalışmışlar; belki Turkish Journal of Pediatrics ve Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi editörlerinin ve yayın kurullarının Hacettepe Pediatri'de olduğunu birçok kişi bilmeyebilir, ama KATKI Pediatri Dergisi'nin Hacettepe Pediatri'ye ait olduğunu sanırım herkes bilir...

Değerler onları taşıyanlara benimsedikleri nitelikler katar. KATKI Pediatri Dergisi Hacettepe Pediatri'ye, Anabilim Dalı'mıza, başasistanlığımıza birtakım niteliklerini katan bir değerdir. Belki Hacettepe Pediatri'ye herhangi bir niteliğini KATKI Pediatri Dergisi tek başına kazandırmamıştır, ama O hepsine -adı gibi- katkıda bulunmuştur: saygın pediatri eğitime, üretkenliğine, itibarına, birlik ve ait olma duygularına... Sonuçta, Hacettepe Pediatri KATKI Pediatri Dergisi'ni yaratmış, ama KATKI Pediatri Dergisi de Hacettepe Pediatri'nin Hacettepe Pediatri olmasına önemli katkıda bulunmuş. Her sayısı başasistanların, öğretim üyelerinin ve öğretim üyesi olma yolundaki pediatri hekimlerinin emeğiyle oluşmuş, ama O da her bir yazarının öğretim üyesi olma niteliğine katkıda bulunmuş. Gözbebeğimiz emektar dergimizin nice 40 yıllarına ulaşmasını içtenlikle dilerim...

KATKI'NIN 24. YILINDA

Dr. Şule Ünal Cangül

Değerli Hocalarım, Arkadaşlarım ve KATKIseverler, Pediatri Başasistanı olarak seçilip, hangi masa benim olacak diye çekilen kurada “orta masa” bana çıkınca, daha önce bir asistan olarak sadece okuru olduğum derginin bir anda, yayın ve yapımda emeği geçen kısmına yükselmem, hayatımda pek çok değişikliklerin de başlangıcı olmuştur. Şu ana kadarki tüm akademik hayatımda hep dergilerde ve derneklerde görevlerim oldu. Tıpkı pediatri başasistanı olduğum o ilk gün gibi hep hayatımda dernekler ve dergiler yer aldı. KATKI Pediatri Dergisi, Hacettepe Pediatri Eğitimi Geliştirme ve Destekleme Derneği demektir. Sonrasında, halen devam eden Turkish Journal of Hematology, Turkish Journal of Pediatrics ve Acta Medica’da editör yardımcısı-sayı editörü olarak çalışmalarım, Türk Pediatrik Hematoloji Derneği, Türk Hematoloji Derneği, Doğuştan Kan Hastalıkları Dernekleri Yönetim Kurulları’ndaki görevlerim hep KATKI’nın uğuru gibi gelir bana ...

Nöbetten çıkıp, ertesi gün orta masamda, virgülden sonraki boşlukları ayırmak, birkaç yıl

süren imla hatası düzeltmeden hiçbir şeyi okuyamama komplikasyonuna neden olsa da, en son KATKI’nın kapak rengini seçmeler, “Yedi KATKI çıkardım, rekor bende” diye yıllar süren övünmeler, hala birer askerlik hatırasıdır...

Pediatri Başasistanlığı hekimliğime en büyük KATKI’dır. Aynı anda çok şey olduğumuz, hasta gördüğümüz, çok hasta gördüğümüz, dergi çıkardığımız, dernekte çalıştığımız, idare ettiğimiz, yönettiğimiz, hesap verdiğimiz, hesap sordüğümüz, ama bir o kadar da mutlu olduğumuz... O yüzden KATKI’dan daha güzel bir isim olamazdı diye düşünüyorum. Çünkü okuyana katkı, çıkarana katkıdır KATKI’mız...

Bu vesileyle bu 14 aylık dönemi böyle sıcak hatırlamamda en büyük katkıları olan, sevgili hocam Prof. Dr. Gülsev Kale’ye ve eş başasistanlarım Dr. Gülten Türkkani Asal ve Dr. Murat Şahin’e, tüm hocalarıma ve birlikte çalıştığım asistan arkadaşlarıma, örnek aldığımız önceki başasistan abi ve ablalarımıza, o dönem sekreterimiz olan sevgili Aysu Demirhan’a ve hizmetlimiz rahmetli Kazım Baba’mıza çok çok teşekkür ederim.

İçten sevgi ve saygılarımla...

KATKI'NIN 25. YILINDA

Dr. Tülay Akça

Kıymetli Hocalarım ve Meslektaşlarım,
KATKI Dergisi için bir yazı yazmam istendiğinde önce şaşırdım, sonra derin derin düşüncelere daldım. Bir zamanlar birkaç sayısını çıkarmak için deliler gibi uğraştığım dergi için yazı yazmak... Nasıl bir gurur! KATKI Pediatri Dergisi'ni, bilginin sadece bir tık uzakta kolayca ulaşılabilir ve bol olduğu günümüz şartlarıyla değil, ilk çıkarılmaya başlandığı zamanlardaki misyonu ile değerlendirmek gerekir. Öncü bir dergi olarak güncel bilgileri toparlayıp Türkiye'nin her bir köşesindeki hekimlere sunmadaki müthiş başarısıyla. Böyle kıymetli bir derginin iyi-kötü bir parçası olmak, hayatımdaki en güzel payelerden birisidir.

Biz Dr. Özlem Pelin Şimşek, Dr. Hasan Tolga Çelik ve Dr. Tülay Akça, 2004-2005 dönemi başasistanlarıydık. Bir sürü anı üşüştü aklıma. Meğer geçmişten, sadece çok güzel anılar, şen kahkahalar çalınmış insanın kulağına, aklına. Her dönemin kendine özgü dinamikleri, sevinçleri ve hüznüleri vardır şüphesiz. Herkes de kendince şanslıdır. Ama Özlem ve Tolga ile başasistanlık yapmak, inanılmaz güzel ve çok eğlenceli bir tecrübe oldu benim için.

Bu satırları yazarken bile sıırtmama engel olamıyorum mesela. Bir de benim canım çömezlerim ve kıdemlilerim... Eğer o yıllar güzel geçtiyse, bunun en büyük sebebidirler. Onlar benimle hiç nöbet tutmak istemediler, ama bilmeliler ki onlarla tuttuğumuz sayısız güzel ve “düz” gün nöbetin bana ve mesleki becerilerime kattıkları için her birine hep minnettar oldum. Düşündüm de, aslında sırf onlar değil, kimse benimle kimse nöbet tutmak istemezdi. Gerçekten. Yelda abla ve Şule'nin “Seni kimse istemedi, bari ben alayım dedim” deyişlerini dün gibi hatırlarım. Çömezliğimin başasistanı İlkay abla da çok çekti benden, ama iyi dayandı bana. Madem bir anı sayısı bu KATKI, tek bir gece nöbetinden bir anım da burada olsun. Bir nöbetimde, aynı anda hem yenidoğan yoğun bakım hem de çocuk yoğun bakımda arrest olmuşken, Bölüm 24'te yatan ve etiyolojisi tam bilinmeyen nekrotik lezyonları olan hasta, rektal prolapsus olmuştu. Ateş abiye haber verdik. Çocuk Cerrahisi konsültasyonu istedi. Cerrahlar daha konsültasyona gelemeyen, çocuk tuttu, asılarak rektumunu kopardı. Ateş abiye yine haber verdik. Bir sessizlik. “Nasıl yani?” “Abi tuttu, kopardı.” Daha bu olayı tam olarak sindiremeden, biraz sonra ilginç bir normal doğum olduğu haberi geldi. Hay-

daaa. “Ateş abi, bir normal doğum olmuş.” “Tülaycım, bana niye haber veriyorsun?” “Abi bebek çıkarken, anne bebeğin üzerine kakasını yapmış.” “E yıkayın işte.” “Abi, gaitada tenya varmış.” “Tülaycım, senin nöbetlerin daha ne kadar devam edecek?” Ona ve benimle çalışan herkese, sabırlarından dolayı teşekkür ederim. Gerçekten de meslek hayatım boyunca şakasız taş taş üstünde bırakmadım.

Ama yine de, benim nöbetlerimde toz-duman birbirine karışırken, neden Tolga’nın o kadar problemsiz nöbet geçirdiğini bugün bile anlamam. Onun nöbetinden de bir anı: “Potasyumu kateterden yapmış çömez.” “Ayyy, Tolga yapma yaa. Noldu, çocuk arrest mi oldu yoksa?” “Yoo, çocuk ‘yandım anam’ demiş sadece.” Nasıl yani? Bu kadcırcık mı? Sağ tarafımdaki masada oturan Özlem’in de nöbetlerinin benden aşağı kalır yanı olmadığı halde, niçin o kadar mutlu olabildiğini de hala çözebilmiş değilim. Sabah devralmaya gelmişimdir. “Vizit kaçta bitti Özlem?” “Daha bitmedi. Devam edeceğiz biz.”

Şule, Murat ve Gülten’den devraldığımız başasistanlığı, Mediha, Esra ve Mustafa’ya devrettiğimiz gün, hem bir sevinç, hem de derin bir hüznü hissetmiştik ve Tolga ve Özlem ile birlikte ilk kez hastaneden beraberce kol kola çıkmıştık gururla. Ve çok mutluyduk. Hacettepe Pediatri’de olmanın belirli bir sorumluluğu, ağırlığı ve zorluğu vardır. Ama önce insan, sonra hekim yetiştirmek, kuruluşundan itibaren her bir dönemin asıl amacı olmuştur. Ruh ve beden zor tarafları da var dediğinizi duyar gibiyim. Ama hep çok güzel çalıştık, hep birbirimize saygıyı ve sevgiyi eksik etmedik, hep sorumluluğumuzu bildik. Çünkü kıdemlerimizden ve hocalarımızdan öyle gördük,

bunu da aynen aktarmaya çalıştık sonrakilere. Tıp fakültesi öğrencisiyken, ilah gibi gördüğü Hacettepe Pediatri’nin hocaları ile beraber çalışma şansına kavuşan, onlardan bilgilenen ve aynı desteği başasistanlık boyunca da gören, üzerinden 15 yıl geçtikten sonra daha nesnel bakan birisi olarak çok net söyleyebilirim artık. Her bir hocam ve çalışma arkadaşım için de kefilim: hastaya yararlı olmak asıl önceliğiydi herkesin. Çekişmeler hep bilimsel odaklıydı. Ne büyük bir şans!

Benim için Hacettepe Pediatri, iki “Ayşe” arasında geçen yaklaşık 10 yıl demek. Tıp fakültesi 4. sınıfta pediatri stajındaki propedötik eğitmenim Dr. Ayşe Korkmaz, benim pediatriye duyduğum ilgiyi artırmıştır. Uzmanlık eğitimimde ise Dr. Ayşegül Tokatlı benim bir pediatrist olarak kişiliğimi etkilediği kadar, insan olarak kişiliğimi de şekillendirmiştir. İkisine de minnettarım. Bazen, kendimi onların kelimeleri ve tınları ile konuşurken buluyorum... Ben çömezken kıdemlim ve başasistanım olan, ben kıdemlendikçe çömezim ve kıdemlim olan, adlarını buraya yazamadığım her bir meslektaşına da sevgilerimi sunarım. Hacettepe Pediatri, sizlerle çok güzeldi.

Son olarak bizim dönem için KATKI Dergisi denilince, bu işi hiçbir karşılık beklemeden şevkle destekleyen Dr. Murat Yurdakök ve Dr. Turgay Coşkun’un isimleri sadece künyede kalsın istemedim. Emekleri çok büyük ve hakları ödenemez. Ama aynı zamanda basım, satış, koordinasyondan sorumlu sekreterimiz Aysun Hanım ve yardımcımız Mehmet Bey de bu sürecin çok büyük birer parçasıydı. Onlar da KATKI Dergisi’nin gizli kahramanları. Onlara da minnettarız hep. İyi ki varsın KATKI Pediatri Dergisi!

KATKI'NIN 26. YILINDA

Dr. Mediha Akcan

2005-2006 döneminde Pediatri Başasistanı olarak görev yaptım. Başasistanlık görevim süresince aynı zamanda KATKI Dergisi'nden sorumlu başasistandım. KATKI Pediatri Dergisi ile tanışmam Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başlamamla birlikte oldu. Pediatri eğitimim süresince gerçekten son bilgilerle birlikte hazırlanmış özet net bilgiye ulaşabildiğim güzel bir kaynak oldu. Her sayısı ile Türkiye'de Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları konusunda hep başucu kaynak kitabı olma özelliğini korumuştur. Pediatri başasistanı olmamla birlikte KATKI Pediatri Dergisi ile daha yakından tanışma fırsatına sahip oldum. O dönemde hocalarımla birlikte KATKI Pediatri Dergisi'nin sayılarının oluşturulma sürecine tanıklık ettim, sayıların kontrol sürecine katkıda bulundum. Bu benim için her zaman gururla anacağım bir görev olmuştur. Başasistanlık sürecinde KATKI Pediatri Eğitimini Ge-

liştirme ve Destekleme Derneği'nin bir üyesi olarak dernek faaliyetlerine katılmış oldum. Tabii bu süreçte derneğin odasının bulunduğu binada yangın çıkma süreci ile başlayan valilik -dernekler masası- dernek binası serüvenlerim oldu. Bu dönemde en yakın destekçim Sayın Hocam Prof Dr. Gülsev Kale olmuştur. Onun bu konudaki sorun çözme becerilerinden istifade ederek bu problemin üstesinden gelmeyi başardık. Bu olaylar da başasistanlıkta edindiğim tecrübelerin arasına yeni tecrübeler eklememi sağladı.

Pediyatrik hemato-onkolog olarak Aydın Adnan Menderes Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapıyorum. KATKI Pediatri Dergisi benim de asistanlarıma her zaman önerdiğim kaynakların başında gelmektedir. Türkiye'de Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları eğitimi konusunda öncü olmuş bu derginin bir dönem bir parçası olmaktan dolayı gurur duyuyorum.

Sevgi ve saygılarımla.

KATKI'NIN 27. YILINDA

Dr. Pınar Gümüş Balıkçioğlu

Değerli Hocalarım, Meslektaşlarım ve KATKI'nın sadık okurları, KATKI Pediatri Dergisi'nin bu özel sayısı için bir anı yazısı istendiği andan itibaren kelimeler, tasvirler, anılar taşarak geldiler en doğal haliyle... Hacettepe'de geçirdiğimiz her an çok özeldi ve çok güzeldi ama Gülsev Kale Hoca'mızın önderliğinde tamamladığımız Başasistanlığımız (2006-2007) kuşkusuz hayatımızın en güzel dönemi. Biz sadece çalışma arkadaşları değildik, biz bir aileydik ve Hacettepe de evimiz. O evin içinde ne güzellikler yaşadık, nasıl mutlu olduk. Bu yazıyı kaleme almadan önce Serdar Beken ve Emel Bilgetekin Işıyel ile de konuştum, bu satırlarda onların da emeği, hatıraları var. Üzerinden bu kadar zaman geçti, hayatımıza başka ne anılar, ne kurumlar, ne insanlar eklendi ama bir araya her geldiğimizde yine, yeniden, ve hiç tereddütsüz, o yıllara dönme ve başasistanlığımızı devam ettirmeye istekliyiz.

Düşündüm neydi o dönemi bu kadar özel yapan, güzel kılan ve sizlerle paylaşmaya karar verdim elimden geldiğince. İstedim ki, kalbime, beynime, ve gözlerime benimle birlikte şahit olun ve bu güzelliği benimle birlikte yaşa-

yın... Çünkü bizler, "Başasistanlar", Hacettepe pediatri ailesinin kalbi, beyni ve gözleriydik Gülsev Hoca'mızın önderliğinde, tüm hocalarımızın, asistanlarımızın, hemşirelerimizin ve mesai arkadaşlarımızın desteğiyle...

Resim 1

2006-2007 başasistanları Dr. Serdar Beken, Dr. Emel Bilgetekin Işıyel ve Dr. Pınar Gümüş Balıkçioğlu (soldan sağa)

Resim 2

Dr. Emel Bilgetekin Isiyel, Dr. Pınar Gümüş Balıkçioğlu, Dr. Serdar Beken (Soldan Sağa)

Karşılıklı sevgi ve saygı: Birbirimizi kırmadık, incitmedik, hep çok sevdik, sarıp sarmaladık. Emek vermeyi, emek verene değer vermeyi öğrendik. Ve hala hep birlikteyiz, hiç ayrılmadık. Çünkü bizler çalışma arkadaşının ötesinde çok iyi arkadaş, sırdaş ve kardeş olduk. Sevgili babamın dediği gibi “Fiziksel birliktelik ne ki, bizim ruhlarımız, gönüllerimiz, kalplerimiz ve beyinlerimiz hep kenetli”. İlk resmimiz Başasistanlığımıza başladığımızda çekilmişti (Resim 1, 2006), ikincisi yıllar sonra (Resim 2, 2019); en değerlimi, en kıymetlimi uzaklara göndermek zorunda kaldığımda... yine yanımdalar, hiç ayrılmadık ki...

Hacettepe’nin sonsuz imkanları: KATKI masasını devir aldığımda, benden önce bu konumda bulunanların nasıl büyük bir marka yarattıklarını farkettilim. Öylesine derin, öylesine sarsılmaz ve yaratıcı ama öylesine naif ve temiz, öylesine profesyonel ve bir o kadar da amatör ruhlu... İlk KATKI sayımızı çıkarırken ne kadar heyecanlanmıştım; planlanmasındaki aşamaların

Resim 3

Dr. Emel Bilgetekin Isiyel, Prof. Dr. Tezer Kutluk, Prof. Dr. Gülsev Kale, Dr. Pınar Gümüş Balıkçioğlu, Dr. Serdar Beken (soldan sağa)

ne kadar detaylı olduğunu, yazarların ve konu başlıklarının belirlenmesinden tutun, o sayının rengine, kaç adet basılacağına, kimlere ne şekilde ulaştırılacağına kadar ince detaylarınilmekilmek örüldüğünü, tekrar tekrar gözden geçirildiğini, son şeklini alana kadar ne kadar çok insanın emek harcadığını bizzat öğrenmiştim. En önemlisi de KATKI'yı KATKI yapanın Hacettepe'nin köklü, en iyi şekilde yetişmiş, alanında lider, kendini sürekli geliştiren, bu esnada kendinden sonra gelen kuşaklara da bu özellikleri aşılayan saygın hocalarımın olduğunu bir kez daha hayranlıkla gördüm. Gülsev Hoca'mızın dediği gibi "Görgülü kuşlar gördüğünü işler"-di. Hacettepe'de KATKI masasında kazandığım deneyimi şu ana kadar yaşadığım hiçbir deneyimimle kıyaslayamıyorum. Şimdi karşılaştığım her problemde "Başasistan" şapkamı takıp, yoluma devam edebiliyorum, yılmıyorum, şikayet etmek yerine soruna çözüm üretmeyi deniyorum. Üretmek, yaratmak ve çok çalışmak ... İhsan Doğramacı Hoca'mızın söylediği gibi "Daha ileriye, en iyiye" ulaşmak... Biz bunu öğrendik, özümstedik, içimize işledik. Emegi geçen herkese minnettarız. Ne güzel ki bu öğreti ve bu ruh yeni kuşaklara aktarılıyor, çoğalıyor ve güçleniyor.

Hacettepe'nin insanları: Hepsi o kadar önemli yer ettiler ki hayatımızda, benliğimizde ve profesyonel çizgimizde. Onlar Hacettepe'nin güzel kalpli, güzel ruhlu, çalışkan insanları: Aysun Demirhan (aramızdaki gizli başasistan), Mehmet Bey, gece idaresinden Recep Abi, Hüseyin Bey... Unuttuğum, ismini sayamadığım çok insan olacak muhakkak ama en azından bir kısmını anmak, kısmen de olsa ne kadar şanslı olduğumuzu, ve dolayısıyla ne kadar şanslı olduğunuzu hatırlatmak isterim.

Çalışma azmi ve insanlara yardım etme isteği: Bütün asistan arkadaşlarım, çömezlerim, kıdemlilerim, benim başasistanlarım, gece gündüz dinlenmeden çok çalıştık. Çalışırken çok eğlendik ve öğrendik. Özellikle Özge, Yel-

da ve Eda Abla (çömezliğimizin başasistanları; bizim rol modellerimiz), ve tabi ki Tülay, Tolga ve Özlem (kıdemliliğimizin başasistanları, bizim akıl hocalarımız)... Ne öğrendiysek bizden sonra gelenlere aktarmaya çalıştık, çabaladık.

Sabah toplantıları: Gece nöbet bitip de, Başasistanlığın kapısından Serdar ile Emel girdiğindeki mutluluğumu ve güven hissini hala derinden hissederim. Ardından Anabilim Dalı Başkanlığı'nda gece nöbette olan tüm ekip arkadaşlarımızla beraber sabah toplantısına katılmak... Gülsev Hoca'mın can kulağıyla bizleri dinleyip, kendi vizyonu, derin deneyimleri, tecrübesi ve serin kanlılığıyla sorunlarımıza başka bir açıdan bakıp çözüm üretmesi... tabi bir de taze çay ve çıtır simitlerimiz... Bizler çok sevdik ve en önemlisi sevildiğimizi, önemsendiğimizi hep hissettik (Resim 3). Ne kadar keyifli günlerdi onlar. Hala gözümün önünde, burnumun dibinde, dokunabilecek kadar yakın ve canlı....

Aidiyet: Bizler bu güzel kuruma ait olduğumuzu hissettik, onunla, onun bir parçası olmakla gurur duyduk. Her zaman "Daha ileriye, en iyiye" ulaşmayı hedeflemiş bu eşsiz kurumun ve insanların her başarısında bir kez daha sevinдик. Yine ilk günkü heyecanla seviniyoruz, yine gurur duyuyoruz ve hep ait hissediyoruz.

Ben çok özlüyorum sizleri ve her gün diyorum, ne kadar şanslıydık, ne kadar şanslısınız... Bizler Sayın İhsan Doğramacı Hoca'mızın öngörüsüyle yola çıkmış, bu yolda asla ödün vermemiş, genç kuşakların ve bu güzel ülkenin başarısı için elinden geleni yapmış bir neslin çocuklarıyız. Bu güzellikleri bizden sonra gelen genç kuşaklara aktarmaya devam edeceğimizden, ve "Daha ileriye, en iyiye" ulaşma azmimizden, ruhumuzdan ve özümüzden vazgeçmeyeceğimizden emin olunuz...

Gururla yineliyorum her sunumumda, her toplantıda, her fırsatta: "Hacettepe'liyim".

KATKI'NIN 28. YILINDA

Dr. Gülin Hızal

2007-2008 yılları arasında sevgili arkadaşlarım Dr. Bora Gülhan ve Dr. Hasan Fatih Çakmaklı ile birlikte Hacettepe Pediatri Başasistanlığı yapma onuruna eriştim. Hocalarımız ve asistan arkadaşlarımız tarafından seçilerek geldiğimiz bu görevi layığıyla yapmaya çalıştık. Bu esnada KATKI Pediatri Dergisi'nin hazırlanması ve basılması sorumluluğunu aldım, ki başasistanlığımın en zahmetli ama bir o kadar da en keyif verici süreci oldu. Hepimizin eğitiminde büyük yeri olan ve 40 yıldır genç pediatri asistanlarına gereksinim duydukları her konuda başucu kaynağı olmaya devam eden KATKI Pediatri Dergisi'nin Çocuk Acil ve Yoğun Bakım Sayıları başasistanlığımız döneminde hazırlandı. Aslında bu sayıların ortaya çıkması çok önemli bir ihtiyaç dolayısıyla olmuştu. Sevgili arkadaşım Dr. Hasan Fatih Çakmaklı yoğun geçen bir başasistan nöbeti gecesinde bir travma hastası ile ilgili sıkıntılar yaşamış, beyin cerrahisi, çocuk cerrahisi, ortopedi gibi bir çok bölüm tarafından girişim düşünülen hastanın hangi yoğun bakımda izleminin daha uygun olacağı ve bölümler arası koordinasyonun nasıl sağlanması gerektiği konusunda ikilemde kalmıştı. Dr. Çakmaklı da bu sıkıntıları her nöbet sonrası katıldığımız (ve doğrusunu söylemek

gerekirse iple çektiğimiz) sabah toplantısında Anabilim Dalı başkanımız değerli Hocam Prof. Dr. Gülsev Kale ile paylaşmıştı. Hasan'ın aklında özellikle travma hastaları için yaralanma yerine göre uygun yoğun bakımlara yönlendirilmesini sağlayacak bir algoritma oluşturmak vardı. Hocamız da, o günden sonra daha iyi anladığım ve saygı duyduğum olağanüstü öngörüsüyle, bu algoritmaların KATKI Pediatri Dergisi'nin bir sayısı olarak hazırlanabileceğini önerdi.

Sonrasında yazıları ile katkıda bulunan değerli hocalarımızla yaptığımız sayısız ve uzun toplantılar sonucunda çocuk acil ve yoğun bakım konularını içeren bir değil tam sekiz sayı KATKI dergisi hazırlanmasına karar verildi ve yaklaşık 18 ay içinde içinde tüm sayılar basıldı. Bu küçük örnek bile KATKI Pediatri Dergisi'nin en önemli misyonunun nerede olursa olsun bir pediatri asistanın temel ihtiyaçlarına karşılık vermek olduğunu gözler önüne sermektedir. Tam da bu nedenle çalıştığım farklı çocuk hastanelerinin neredeyse tüm asistan doktor odalarında o kırmızı kapaklı Çocuk Acil ve Yoğun Bakım KATKI sayılarına rastlamak, emeklerimizin meslektaşlarımıza "katkı" sağladığını görmek meslek hayatımda yaşadığım en gurur verici anlardan olmuştur.

Sevgili Hocamız Prof. Dr. Gülsev Kale, başasistanlığımızı devrederken bize bir yılda nasıl “büyüdüğümüzü”, değiştiğimizi, kendimizi geliştirdiğimizi söylerken ne kadar da haklıydı. Ne şanslıyım ki başasistanlık sonrasında Çocuk Gastroenterolojisi yan dalımı da Hacettepe’de tamamladım ve Çocuk Gastroenterolojisi çekirdek ailemden aldığım eğitim ve birikimim halen yoluma ışık tutuyor.

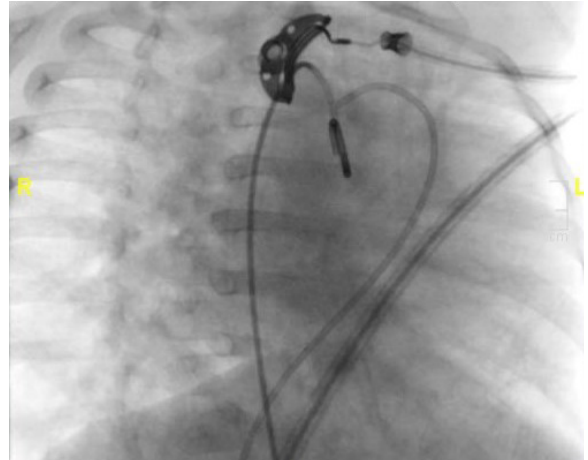
Hacettepe Pediatri ailesi, öğrencilik hayatını yeni bitirmiş, gencecik tıp fakültesi mezunla-

rını bağrına basar, işler, eğitir (arkadaşlarımız arasında kullandığımız “burada hiçbir şey yapmasanız bile difüzyonla öğrenirsiniz!” deyişini hatırlatayım), öğretir, yeri gelir acı çektirir (!) ve onları aldığından daha donanımlı, bilgili, becerikli, sevgi dolu pediatri uzmanları olarak bırakır. Bu ailenin bir üyesi olmaktan, beraber başasistanlık yaptığım sevgili Bora ve Hasan ile birlikte, her zaman gurur duyacağız.

KATKI'NIN 29. YILINDA

Dr. İlker Ertuğrul

K ATKI bizim kalp atışımızdı...

Resim 1
Dr. İlker Ertuğrul'un anjiyografi arşivinden

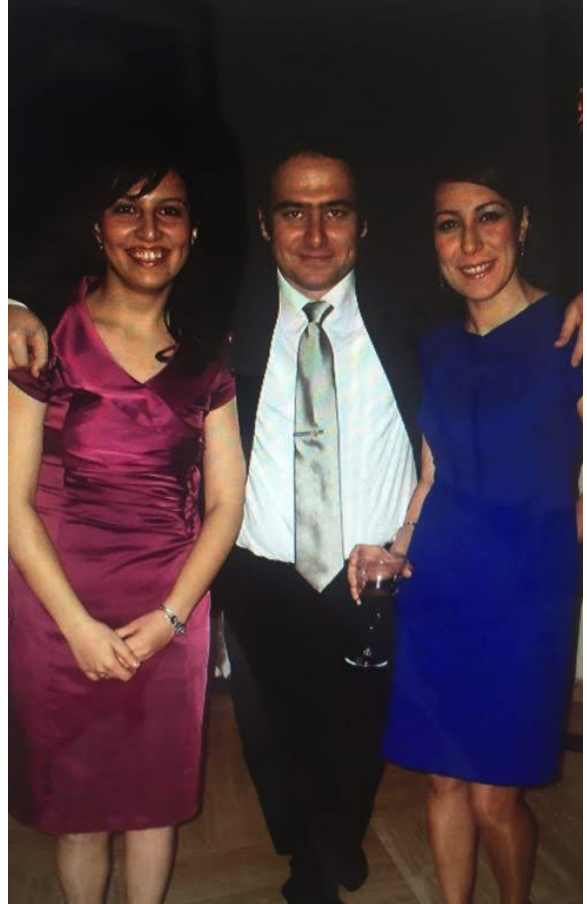
KATKI'NIN 30. YILINDA

Dr. Fehime Kara Eroğlu

KATKI Pediatri Dergisi ile ilk kez Dönem 4 Pediatri stajında tanıştığımı hatırlıyorum. Üst dönemlerden 'Hocalardan KATKI'dan soruyorlar' diye tüyo almıştık, ismini garipsemiştim. Kitabı aldığımda çok şaşırdığımı hatırlıyorum, çünkü içinde çocuk beslenmesi ile ilgili hemen her şey vardı. İlerleyen yıllarda kızıma ek gıda başlarken, KATKI'nın bu sayısını tozlu raflardan indirip okumuş, tarifleri denemiş, yeni bebeği olan her yakınımaya önemli bölümleri fotokopi çektirip vermiştim.

KATKI, başasistanlık dönemimde benim için çok önemli bir okul oldu. Yazıları değerlendirmeye başladığım ilk dönemlerde bu işin bu kadar meşakkatli olabileceğini hiç tahmin etmemiştim. Yazarlardan gelen her yazıyı kendimce düzeltip, editörlerimize bembeyaz sayfalarda gayet düzgün bir şekilde teslim ettiğimi düşünür ama her seferinde her bir sayfası incelikle rengarenk kalemle düzeltilmiş şekilde teslim alırdım. İlk başlarda çok moralim bozulsada ilerleyen yıllarda öğrendim ki yazı yazmayı, düzgün cümle kurabilmeyi, noktalamayı işaretlerini doğru kullanmayı öğrenmek, akademik hayatta edinilen en önemli kazançlardan biri. Bunun yanında birçok arkadaşım

gibi benim de ilk yazı yazma tecrübelerim KATKI Pediatri Dergisi ile oldu.

Resim 1

Dr. Fehime Kara Eroğlu, Dr. Selman Kesici,
Dr. Didem Aydoğdu Arıçlı (Soldan Sağa)

Hacettepe Üniversitesi Pediatri ailesi bizlere ortak aklın değerini, vaka ve mortalite toplantıları, vaka başı tartışmaları ile çok iyi öğretti. KATKI Pediatri Dergisi de bu ortak aklın ve beraber çalışmanın en güzel örneklerinden biri. En önemlisi de deneyimlerden süzülmüş bilgiyi düzgün bir Türkçe ile derli toplu bulabileceğimiz, sadece Hacettepe asistanlarına değil Türkiye'deki birçok hekime ışık olmuş, çok değerli bir kaynak... Kütüphanemdeki KATKI dergileri, benim için 'çekilmiş silah' gibi...

Okusam da okumasam da onların orda olduğunu bilmek bana her zaman güven veriyor.

Az da olsa 'KATKIM' olduğunu bilmekten gurur duyuyorum.

Geçmişten günümüze emekle, özenle hepimize ışık olmuş bu kaynağın yenilenerek, daha geniş kitlelere ulaşmasını ümit ediyorum.

Emeği geçen tüm hocalarıma, meslektaşlarıma sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

KATKI'NIN 31. YILINDA

Dr. Nazan Ülgen

Cok kıymetli Hocalarım, değerli arkadaşlarım;
Hacettepe Üniversitesi İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi ile ilk karşılaşmam 2007 yılı Mayıs ayında olmuştu ve bu güzide üniversitenin bir parçası olmanın mutluluğunu o anda yaşamaya başlamıştım. İlk gidip tanışmam gereken kişilerin başasistanlar olduğu bana iletilmiş ve 2. katta Başasistanlık odasına gitmiştim ve tüm güler yüzlülüğü ile çok kıymetli abim Dr. Serdar Beken beni karşılamıştı. Çalışacağım servis belli olmuş, gün aşırı nöbet tutmaya başlamıştım. Nöbet sonrası her sabah Sayın Hocam Gülsev Kale ile yapılan sabah toplantıları, hastalar üzerine yapılan fikir alışverişleri, başasistanların tüm çocuk hastanesi, acil servis kısacası her şeye hakim olan, disiplinli tavırları beni gerçekten çok etkilemişti. Nöbette sürekli enerjik, her acil durumda yanınızda bitiveren, en ufak bir hatanızı bile fark eden Dr. Pınar Gümüş'ü hayranlıkla seyrettiğim çok olmuştu. KATKI Pediatri Dergisi ile de ilk o dönemde karşılaşmıştım. Başucu kitabı olarak her aklıma takılanı okuyabileceğim bu kaynağın nasıl emeklerle çıkarıldığını ise başasistan olduğumda anlayacaktım. Seneler geçmiş yoğun yıpratıcı gün aşırı

nöbetler bitmiş kıdemlilik dönemi başlamıştı. Başasistan olduğum haberini Dr. Selman Kesici vermiş ve masamın da KATKI Dergisi'nden sorumlu olan masa olduğunu söylemişti. Aslıhan Köse Çetinkaya ve Erbu Yarcı ile birlikte o kadar çok anı var ki unutamadığım. En önemlisi de Gülsev Hoca'm ile yaptığımız toplantılar ve onun deneyimleri ile bize kazandırdıkları. Onkoloji hastanesine vizite giderken gecenin bir yarısı kovalayan köpekler, nöbetlerde yaptığımız ve arrest haberi ile koşarak sonlanan eğitimler, ne çok paylaşım, ne çok keyif, ne çok stres, ne çok bilgi dolu günler. Ne kadar yorucu da olsa Aslıhan ile her buluşmamızda anılardan konuşup keşke o günlere dönsek dediğimiz az olmamıştır.

KATKI Pediatri Dergisi yazıların toplanması, düzenlenmesi, editörlerce okunarak değerlendirilmesi, kapağının renginin seçilmesine kadar özenle hazırlanan güncel konuların paylaşıldığı çok iyi bir kaynak. Sadece benim değil pek çok pediatrist arkadaşımın kütüphanesinde baş köşede yer almakta. Bu önemli sorumluluğu 2010-2011 yılları arasında üstlenmiş olmaktan büyük gurur duyuyorum. Ne mutludur ki ben de 30. yıl özel sayısını çıkarmıştım. Şimdi KATKI Pediatri Dergisi 40. yılını

kutluyor. Eminim ki başasistan arkadaşlarım bu bayrağı birbirlerine devrederek daha uzun yıllar KATKI Dergisi'ni yaşatacaklardır.

Nice 40 yıllara ...

KATKI'NIN 32. YILINDA

Dr. Ezgi Deniz Batu

YARIM SİMİT

Ben, Asuman Karhan ve Ömer Ertekin, 2011-2012 dönemi başasistanları olarak göreve başladık. Gülsev Hoca'nın Anabilim Dalı Başkanlığı döneminde görev yapan son başasistanlardık. Pediatri Eğitimi Geliştirme ve Destekleme Derneği işleri ve KATKI Pediatri Dergisi benim sorumluluğumdaydı. Daha önce herhangi bir dernekte çalışmamıştım. Dernek hukuku ve mali işler benim için çok yeni bir deneyimdi. Bağışlar ve üye aidatları ile bütçesi oluşturulan bu dernek, pediatri asistanlarının eğitim faaliyetlerini desteklemek amacını gütmekteydi. KATKI dergilerinin basım maliyetini dernek bütçesinden karşılıyorduk. Devraldığım günden itibaren, dernek giderlerini nasıl azaltabileceğim konusunda düşünmeye başladım. Öncelikli olarak, harcamaları kısmanın daha mantıklı olacağını düşündüm. Bir müddet sonra da bu düşünce beni ele geçirdi. Her gece "Acaba dernek harcamalarını nasıl azaltabilirim?" diye düşünüyordum. Gülsev Hocam ve bir önceki gece nöbet tutan asistanlarla yaptığımız sabah toplantılarının ikramlarını dernek bütçesinden karşılıyorduk. Bu

ikramlardan başlamaya karar verdim çünkü elimin altındaki en net harcama kalemi buydu. Öncelikle kendim ikramlardan yemeyecektim. Ayrıca simit yerine kek alırsak daha az harcama yapmış olacağımızı fark etmiştim. Ama bu dönüşüm Gülsev Hoca'nın dikkatli bakışlarının önünde gerçekleşiyordu ve hocam, ikramlardaki değişimi fark edince tekrar simite dönmek durumunda kaldık. Bu sefer de simitleri ikiye bölüp toplam sayıyı azaltmaya karar verdim, ama tabi ki bu da hocamın gözünden kaçmamıştı. Yarım simitle de pekâlâ doyabiliriz diye düşünmeme rağmen, hocamın da ısrarıyla tekrar tam simit yemeye başladık. Biraz direnmeme rağmen, bir müddet sonra, ikramlardan kısarak derneğin bütçesini kalkındırma fikrinden istemeyerek de olsa vazgeçtim. Bu dönem, hayatımda ilk defa para harcamakla ilgili bu kadar cimri olduğum bir dönemdi. Derneğin, pediatri asistanlarının kongre katılım veya eğitim desteği ve KATKI Pediatri Dergisi'nin basım masrafları dışındaki her harcamasını içim kan ağlayarak yapıyordum. Başasistanlığı değil de dernek sorumluluğunu devrettiğimde ancak hafiflemiştim. Şimdi o günleri gülümseyerek hatırlıyorum. Hem derneğin hem KATKI dergilerinin, her başasistanlık döneminin gözünün nuru olduğunu da hiç unutmuyorum.

KATKI'NIN 33. YILINDA

Dr. Melis Pehlivanürk Kızılkın

2012-2013 yılları arasında beraber çalışmaktan büyük onur duyduğum, her ikisi de birbirinden değerli iki hekim olan Sevgi Köstel Bal ve Leman Akcan Yıldız ile birlikte başasistanlık yaptım. O dönemde Prof. Dr. Gülsev Kale Anabilim Dalı başkanlığı görevini Prof. Dr. Hasan Özen'e devretmişti. Bu sayede çok değerli iki hocamız ile de çalışma ve her ikisinden de çok şey öğrenme şansını yaşamış oldum. Şimdi dönüp geriye baktığımda o yılları büyük bir mutluluk ile hatırlıyorum. Başasistanlık boyunca deneyimlediğimiz görevimizi en iyi şekilde yapma isteğinin bana sonrasında da hep yol gösterdiğini düşünüyorum.

Başasistanlığın görevleri arasında olan KATKI Pediatri Dergisi'nin belirli aralıklarla yayımlanmasını sağlayarak, meslektaşlarımızın eğitimine destek olma fırsatı bana birçok farklı bakış açısı kazandırdı. Bu süreç boyunca benden önceki başasistanların KATKI Pediatri Dergisi için yaptığı çalışmaların yol göstericiliği ile öğrenme, beraber çalıştığım başasistan arkadaşlarım ve başasistanlık dönemi boyunca birlikte nöbet tuttuğum değerli asistan arkadaşlarım ile eğitime en iyi nasıl yön verilebileceği konu-

sunda fikir alışverişinde bulunma, farklı branşlardan çok sayıda değerli hocamızın rehberliğinde doğru bilimsel kaynak oluşturma deneyimlerini yaşamış oldum. Bir yandan da birçok emek sonucu oluşan bu bilimsel kaynaklardan bağış yolu ile elde edilen sınırlı gelirin, o dönemde maaş almayan Azerbaycan uyruklu asistanların desteklenmesi ya da bilimsel kongrelere asistanların katılımı için harcanması gibi olumlu sonuçlarına tanıklık etmiş oldum. Tüm bu ekip çalışmasının sonucunda o dönemde "Sıvı Elektrolit", "Sık Görülen Sorunlara Yaklaşım", "Pulmoner Hipertansiyon", "Çocuk Ruh Sağlığı-I ve II", "Parenteral beslenme" ve "Alerji-II" sayıları yayımlanmış oldu. İçlerinde en çok aklımda kalan "Sık Görülen Sorunlara Yaklaşım" sayısı oldu. Bu sayıda hem konuların belirlenmesi hem de yazımı sırasında tüm başasistanların ve gönüllü asistanların, yine gönüllü hocalarımızın danışmanlığında çok büyük bir titizlikle çalışmasının KATKI'nın ilk oluşum dönemindeki "Okuduklarımızı, öğrendiklerimizi bildiklerimizi birbirimize aktarabileceğimiz ortak bir dil oluşturma" ilkesini ve Hacettepe Pediatri ailesinin ekip ruhunu ve çalışkanlığını yansıttığını düşünüyorum.

KATKI'NIN 34. YILINDA

Dr. Zeynelabidin Öztürk

Hacettepe Üniversitesi, çocuk sağlığı uygulamaları ve pediatri eğitimi konusunda ülkemizde ve hatta tüm dünyada öncü bir rol üstlenmiştir. KATKI Pediatri Dergisi, bu kurumda eğitimini sürdüren pediatri asistanlarının olduğu gibi, ülkemizdeki tüm hekimler için faydalı bir rehber niteliği taşımaktadır. 40 yıl önce ortaya çıkan bu dergi, parlaklığı gidecek artan bir ışık gibi çocuk sağlığı ile ilgilenmekte olan sağlık çalışanlarının önünü aydınlatmaktadır. Güncel pediatri uygulamalarının yanı sıra geçmişe de ışık tutmaktadır. Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları başasistanlığı kütüphanesinde bulunabilecek olan eski sayıları incelendiğinde genel tıp uygulamaları ile birlikte pediatriinin de gelişimine tanıklık eden bir ansiklopedi niteliği taşıdığı anlaşılmaktadır. Örneğin bu sayılarda günümüz uygulamalarında en basit olduğu düşünülen ve en sık kullanılan araçlar olan enjektörlerin olmadığı zamanlarda parenteral

ilaç uygulamalarının yapıış tekniğinden, ileri ekstrakorporeal tedaviler gibi günümüzdeki en modern uygulamalara kadar olan sürecin mükemmel bir şekilde yansıtıldığı görülebilmektedir. Bu dergi aynı zamanda odak noktasına asistanları koymuş olan, Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları eğitim modelinin de bir aynası olarak düşünülebilir. Derginin ortaya çıkarılmasında öğretim üyeleri, pediatri başasistanları ve katkı sunmak isteyen tüm pediatri asistanlarının aktif rolü mevcuttur. Bu durum emeği geçen herkese eşsiz bir deneyim sahibi olma fırsatı sunmaktadır.

KATKI Pediatri Dergisi'nin bir yazarı olmaktan, bir dönem yürütme kurulunda çalışmış olmaktan eşsiz bir mutluluk duyduğumu belirtmek isterim. Varlığını kırk yıldır sürdürmekte olan derginin 40. yılını kutlar, derginin ortaya çıkmasında ve bugüne gelmesinde emeği geçen herkese teşekkür eder ve daha uzun yıllar boyunca çocuk hekimlerine ışık tutmasını dilerim.

KATKI'NIN 35. YILINDA

Dr. Gözdem Kaykı

Katkı ile tanışmamız Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde henüz öğrenci olduğumuz yıllarda oldu. Biz büyüdükçe onun hayatımızdaki yeri de büyümeye devam etti. Asistanlık yıllarımızda artık kütüphanelerimizdeki en değerli yeri KATKI dergilerimiz almıştı bile. Yeni sayıları sabırsızlıkla beklemeye başladık.

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları araştırma görevlisi olarak dergide isimlerimizi en değerli hocalarımız ile birlikte görmek her zaman bir prestij oldu. Yazıları heyecanla hazırladık. Adı üstünde KATKI, hepimizin hayatına yeni ufuklar, bakış açıları kattı. KATKI dergilerimiz geçen süre boyunca yeri geldi yanımızdan ayırmadığımız, nöbetlerde başvurduğumuz başucu kitaplarımız oldu. Yeri geldi en güncel konuları öğrendiğimiz kitaplarımız... En sık görülen hastalıkları da öğretti bize, en nadirlerini de.

KATKI'nın ünü sadece üniversitemiz ile sınırlı da değil tabi ki. Bütün hastanelerden, bütün üniversitelerden talep hep çok büyüktü. Büyüyerek de devam etmekte. Ne zaman başka hastanelerde görev yapmakta olan çocuk hekimleri ya da çocuk sağlığı ve hastalıkları asistanları ile karşılaşsak bize hep KATKI dergilerini sorular. Biliyoruz ki bütün çocuk hekimlerinin

kütüphanesinden rengarenk KATKI dergileri yerini çoktan aldı. Türkiye'deki bütün çocuk hekimleri ile aramızda bir bağ, ortak bir köprü oluşturmakta dergiler.

Resim 1
Dr. Seda Karaali Göçer, Dr. Gözdem Kaykı
(soldan sağa)

Başasistanlığımız sürecinde yazıları hazırlayabilmek ve bu değerli bilgi ortamını bizden sonraki dönemlere de aktarabilmek için elimizden geleni yapmaya çalıştık. KATKI için yardım istediğimiz bütün hocalarımız ve arkadaşlarımız bizim heyecanımızı paylaştı. En büyük

mutluluk da bütün emekler sonrası ortaya çıkan dergiyi elimize aldığımızdaki o heyecandı. Her zaman da yeni bir KATKI sayısı bizi heyecanlandırmaya devam edecek. Bizlere yenilikler katmaya veya bilgilerimizi tazelemeye yardımcı olmaya...

Resim 2

Dr. Seda Karaali Göçer, Dr. Musa Gürel Kukul

KATKI Dergisi'nin bizim olmasından, Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı'nın bir parçası olmasından dolayı her zaman son derece mutluluk duyduk. Burada eğitim alan herkes gibi ne kadar şanslı olduğumuzun farkındaydık. Kurulması ve geliştirilmesi için emek veren hocalarımıza minnettardık. Sürdürebilmek için de çok çalıştık. Bu muhteşem kaynakların bir parçası olmaktan dolayı her zaman gururluyduk.

Kırk yıldır çocuk hekimlerinin hayatında var olan KATKI dergilerinde şimdiye kadar emeği geçen bütün büyüklerimize ve bütün arkadaşlarımıza teşekkür ederiz. Biliyoruz ki meslek yaşamımızda varlığı, desteği her zaman devam edecek. Bunun için elimizden geleni yapmaya da devam edeceğiz.

Tekrar tekrar dönüp baktığımız, yenileri ile bilgilerimizi arttırdığımız KATKI'larımızın kimi başucumuzda kimi de kütüphanelerimizdeki en güzel yerlerde. Sonraki sayıların heyecanı ile, mutlu yıllar KATKI!

KATKI'NIN 36. YILINDA

Dr. Yağmur Ünsal

KATKI Pediatri Dergisi ile asistanlık eğitimine başladığımda tanıştım. Her yeni başlayan asistan gibi ben de tüm sayıları başasistanlığa başvurarak toplu olarak almıştım. Asistanlığımın ilk yıllarında Sıvı Elektrolit, Çocuk Acil ve Yoğun Bakım, Sık Görülen Sorunlara Yaklaşım devamlı okuduğum sayılardı. Vaka odaklı, sık karşılaştığım durumlara yönelik pratik ve güncel bilgileri kolaylıkla edindiğim KATKI Pediatri Dergisi ilk yazımın da yayınlandığı kaynak olacaktı. İlk yazımı yazdığımda ne kadar heyecanlandığımı, sonunda dergi basıldığında ise ne kadar sevindiğimi hatırlıyorum. Mecburi hizmet döneminde hediye olarak yeni sayısı elime ulaştığında ise bir parçası olmaktan gurur duydum dergi sayesinde başka bir heyecan ve gurur yaşadım.

2015-2016 dönemi başasistanları olarak yaptığımız görev dağılımı ile Özlem Sarıtaş Nakip asistan çalışma listesini, Hatice Bektaş mortalite toplantıları ve asistan ders programını ben de vaka toplantıları ve KATKI Pediatri Eğitimini Destekleme ve Geliştirme Derneği ile ilgili işleri yürüttüm. Radyoloji, Hemolitik Üremik Sendrom, Postmortem İncelemeler ve Gelişimin Değerlendirilmesi ve Gelişimsel Geriliklere Yakla-

şım sayıları bizim dönemimizde basıldı. Hem dernek hem de dergi ile ilgili konuları beraber tartışarak karar veriyor, sonraki sayılar için fikir alışverişinde bulunuyorduk. Bu süreçte bir

Resim 1

Dr. Yağmur Ünsal, Prof.Dr. Elif Nursel Özbağ Özmert, Dr. Özlem Sarıtaş Nakip (Soldan sağa)

dergi için gündemde olan konuyu belirleme, yazıları toplama, düzenleme, düzeltme, dizin, matbaa sürecinde yaşanan deneyimler kadar mali işlerin yönetimi de hepimiz için bir ilk niteliği taşıyordu. Başta Elif Hoca'mız olmak üzere sayılarda emeği olan hocalarımız ile konuları tartışmak, onların fikirlerini almak, bizim için bulunmaz bir deneyimdi. Meslek hayatımızın erken döneminde derginin yazım ve basım sürecinde yaşadıklarımızın bize kattığı deneyimin hazırlık sürecine çok farklı bakmamızı sağladığını ve bugün de günlük yaşantımızda karşılaştığımız pek çok zorluğu kolaylıkla aşmamızı sağladığını düşünüyorum.

KATKI Pediatri Dergisi bize mesleki anlamda çok bilgi verdiği gibi, pek çoğumuza yazı yaz-

mayı da öğretti. Günümüz koşullarında bilgiye ulaşmanın çok çeşitli yolu olsa da KATKI Pediatri Dergisi vaka odaklı, pratik, güncel, güvenilir bilgiye ve zaman zaman başka kaynaklarda ulaşamayacağımız uzman görüşlerine de ulaşmamızı sağlıyor. Uzmanlık eğitimi Hacettepe Üniversitesi'nde tamamlamış bizler kadar diğer üniversitelerden uzmanlık alan, farklı illerde çocuk hekimi olarak çalışmakta olan takipçilerinin de dergiden faydalandığını, farklı bakış açısı edindiğini ve derginin takipçisi olduğunu biliyorum.

KATKI Pediatri Dergisi'ni kuran ve sürdürülmesi için emeği olan herkese teşekkür ediyor, dergimize nice kırk yıllar diliyoruz.

Resim 2

Dr. Özlem Sarıtaş Nakip, Dr. Hatice Bektaş, Dr. Yağmur Ünsal (Soldan sağa)

Resim 3

Buket Yörük, Dr. Özlem Sarıtaş Nakip, Dr. Yağmur Ünsal (Soldan sağa)

KATKI'NIN 37. YILINDA

Dr. Dicle Canoruç Emet

KATKI'nın 40. yıl özel sayısı çıkarcasını öğrendiğimizde çok sevin-
dik. KATKI'nın bu özel sayısında
paylaşılan anı ve tecrübelerin,
KATKI'ya emek veren başasistanların gözünde
"KATKI'nın ne olduğunun, kendimize neden
Hacettepe Pediatri "Ailesi" dediğimizin, derne-
ğimizin nasıl bir birikim üzerine inşa edildiği-
nin anlaşılmasına yardımcı olmasını umuyoruz.

Biz 2016-2017 dönemi başasistanları olarak,
Dicle Canoruç Emet, İrem İyigün, Mustafa Şe-
nol Akın, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakülte-
si'nden sınıf arkadaşınız; 6 yıl tıp fakültesi, 3 yıl
pediatri asistanlığını birlikte yaptıktan sonra bir
de Hacettepe Pediatri Başasistanlığında birlikte
çalışmak sayısız ortak tecrübeler biriktirmemi-
ze neden oldu. Bu tecrübelerimizin en önemli-
lerinden biri de KATKI Pediatri Dergisi ile ilgili
çalışmalarımızdır.

KATKI ile tanışıklığımız stajyerlik günlerimize
uzanmaktadır. Pediatri Başasistanlığına ilk kez
dönem 4 pediatri stajyeri iken KATKI Pediatri
Dergisi almak ve staj yerlerimizi öğrenmek için
gitmiştik. Başasistanlık ofisi farklı renklerdeki
çok sayıda KATKI Dergisi'nin sıralandığı dolap-
larla doluydu. Dönem 5'de ise Çocuk Cerrahisi,
Sosyal Pediatri ve Çocuk Ruh Sağlığı stajlarında

eğitim materyali olarak kullanılan dergileri al-
mak için aynı ofisin yolunu tutmuştuk. Eğitim
kurumlarının kendi yayınlarını; eğitim mater-
yali olarak öğrencilerine ve rehber kaynak ola-
rak da ülkenin farklı yerlerindeki sayısız mes-
lektaşına ulaştırabilmesi çok önemli bir hizmet.
Günümüzde bilgiye ulaşım yolları çok çeşitli
olsa bile KATKI dergilerinin ülkemiz pediatri
eğitimindeki yeri halen önemini korumaktadır.
Çünkü KATKI dergilerine duyulan güven, 40
yıllık bir geçmişin birikimidir. Böyle önemli bir
dernek için çalışmış olmak, özgeçmişimize gu-
rurla eklediğimiz bir tecrübe olmuştur.

Resim 1

Dr. Dicle Canoruç Emet, Dr. İrem İyigün,
Dr. M.Şenol Akın (Soldan sağa)

Biz başasistanlığı devraldığımızda KATKI Pediatri Dergisi maddi sıkıntılar içindeydi. Uzun zamandır yeni üye edinilmediği gibi, mevcut üyelere de katılım ücretlerinin temininde sorunlar yaşanıyordu. Bu nedenle başasistanlığı devir alır almaz, KATKI'yı bu ekonomik buhran döneminden çıkarmayı kendimize görev edinmiştik. Öncelikle KATKI'nın daha çok kişiye ulaşmasını sağlamak için adımlar attık. İnternet sitesi ve sosyal medyada KATKI sayfası düzenleyerek yeni üyeler edinmeye başladık, ardından cüzi ücretlerle kurslar düzenlemeye başladık. Gelirleri artırmak kadar giderleri kırmak da önemliydi tabi; bu buhrandan çıkabilmek için. Bu nedenle sabah toplantılarına alınan simitleri dörde bölerek ikram etmeye başladık. Bu dahiyane fikir Dicle Canoruç'un aklından çıkmıştı. Fikrini paylaştığında başta çok güldük, adımız cimri başasistanlara çıkacak diye biraz da korktuk. Ancak daha sonra fikri hepimiz benimsedik; zaten çoğu kişi simidini bitiremiyor ve israf oluyordu. Günde üç simit az alsak, ayda yirmi simitten, yılda şu kadar kar ederiz gibi karınca hesabıyla KATKI'yı kurtarmaya çalışıyorduk. Bunun yanında geleneksel yılbaşı kutlamamızdaki giderleri de kısma çalışmıştık. Müzik düzeneğini intern ve asistan arkadaşlarımızın kendi ekipmanlarını getirmeleri sayesinde ücretsiz kurmuştuk. Üniversitenin ilgili daire başkanlığıyla sıkı pazarlığa oturarak yılbaşının olmazsa olmazı hindi dolma ücretini aşağıya çekmiştik. Öğretim üyesi biletlerinin ücretini yükselterek hocalarımızın KATKI'ya daha fazla destek olmalarına yardımcı olmuştuk. Yeri geldiğinde boğazımızdan

da kısıtık, hindi pazarlığı da yaptık ama bunlar KATKI için yetmezdi, daha büyük atılımlara ihtiyacımız vardı. İşte tam bu noktada KATKI'ya sahip çıkmak için kolları sıvayan bilim dallarının kursları imdadımıza yetişti. Yeni sayıların satışlarının da artması sayesinde yılın sonunda biraz olsun ekonomik olarak rahatlamıştık. Üyelerinin destekleriyle kalkınan KATKI Pediatri Dergisi'ndeki bir yıllık çalışmamız sırasında Hacettepe Pediatri ailesinin ne kadar büyük bir aile olduğunu daha iyi anladık ve bu ailenin her bir ferдинin samimi bir bağ ile eğitim aldığı bu kuruma bağlı olduğunu gördük.

Hastane koridorlarında ve merdivenlerinde koşturduğumuz, uykusuz gözlerle hasta başı vizitleri yaptığımız, sabaha karşı demli çaylar eşliğinde vaka ve mortalite föylerini düzenledik, acısıyla tatlısıyla paha biçilemez mesleki tecrübeler biriktirdiğimiz Hacettepe Pediatri Başasistanlığı ve KATKI Pediatri Dergisi bizim için hep unutulmaz olarak kalacak. Bu unutulmaz tecrübelerimizde arkamızda olan Anabilim Dalı Başkanımız Sayın Elif Özmert'e ve Pediatri Eğitimi Geliştirme ve Destekleme Derneği başkanımız, değerli hocamız Sayın Gülsev Kale'ye şükranlarımızı sunarız.

Hacettepe Pediatri Ailesi üyelerinden güç alan, çok büyük bir aile. Böyle bir kurumda başasistanlık yapmış olmak ise tüm ünvanlardan daha değerli. Bu değerli görevi üstlenmiş olan meslek büyüğümüz başasistan ağabey ve ablalarını ve bizden sonra bayrağı devralan başasistan kardeşlerimizi saygıyla selamlar, Hacettepe Pediatri Ailemize esenlik dolu günler dileriz.

KATKI'NIN 38. YILINDA

Dr. Emine Özlem Çarıkçıoğlu

KATKI Pediatri Dergisi asistanlığım boyunca başvurduğum en temel kaynağımdı. Ağustos 2014'te asistanlığa başladığımda kıdemli asistanlarımızın önerisi ile ilk işim pediatri başasistanlığına gidip KATKI Pediatri Dergisi'nin tüm sayılarını almak oldu. Anlaşılır dili, alanında yetkin hocalarımızın bilgi ve deneyimlerini paylaştıkları içeriği ile daima başucu kitabımızdı.

2017-2018 başasistanlık döneminde Yasin Maruf Ergen asistan ve intörn doktorlarımızın çalışma listelerinden, Yasemin Tulun mortalite toplantısı ve asistan derslerinin planlanmasından, ben ise vaka toplantıları ve KATKI Pediatri Dergisi ile ilgili işlerden sorumlu oldum. Hem derginin yazıları hem de vaka toplantısı föyünün hazırlanması hastalıklar konusunda bilgimi artırmaya yarıyordu. Dil bilgisi ve yazım kuralları konusunda aslında o güne kadar farkında olmadığım eksikliklerimi dergi yazılarını düzenlerken öğrenmiş oldum. Bu tecrübelerim tez yazma sürecinde bana çokça faydalı oldu. KATKI Pediatri Dergisi ile ilgili konu araştırmaları ve yazarların belirlenmesi sırasında pediatrinin ne kadar kapsamlı bir bilim dalı olduğuna, der-

ginin ise alanında en iyiler tarafından hazırlandığına şahit oldum. Yazarlar sadece pediatri hocalarımızdan oluşmuyordu, çocuk ruh sağlığı, genel cerrahi gibi bilim dallarından hocalarımız da KATKI için yazı yazmaya gönüllü oluyorlardı, çünkü her Hacettepe'linin KATKI'nın ne kadar faydalı ve saygın bir dergi olduğu ile ilgili fikirleri vardı.

Nuray Kanbur ve Elif Özmerit hocalarımla yeme bozukluğu konulu dergiyi düzenlemek bana bu alanda bilgi ve tecrübe kazandırdı. Çanakkale Devlet Hastanesi'nde zorunlu hizmetimi yaparken anoreksia nervosa tanılı hastam oldu. KATKI hazırlanırken öğrendiklerimle hastayı yönetmek, ölüme dahi varabilecek sonuçları olan bir yoldan alıp daha iyi duruma getirmek KATKI Pediatri Dergisi hazırlanmanın bana neler kattığını bir kez daha görmeme yardımcı oldu.

Günümüzde bilgiye ulaşmak daha kolay gibi görünse de doğru bilgiye ulaşmak adına KATKI Pediatri Dergisi her zaman yerini koruyacaktır. Kırk yıllık geçmişi olan, asistan doktorların eğitiminde büyük emeği olan bir dergi için çalışmış olmak gurur verici bir anı, nice seneler görmesi dileği ile...

KATKI'NIN 39. YILINDA

Dr. Merve Erdem

KATKI Pediatri Dergisi 40. yıl sayısı için benden yazı istendiğinde, nasıl yazabilirim, ne yazarım diye düşünmekten; uzun bir süre bu yazıyı yazmayı erteledim. Ancak başlığı yazdıktan sonra birdenbire paylaşacak ne kadar çok anı biriktirdiğimi gördüm. Benimle birlikte aynı dönem, 2018-2019 dönemi; başasistanları olan Kübra Cebeci ve Görkem Abdikan ile de konuşunca anlatacak çok fazla şeyimiz olduğunu gördük. Başasistanlık ve KATKI Pediatri Dergisi hayatlarımızın en büyük dönüm noktası oldu. Tabii ki, Elif Hoca ve Gülsev Hoca'mızın hayatlarımıza girmesi, bize her konuda ışık tutarak yol göstermeleri; bir anne gibi her konuda yanımızda olmaları bize ayrı bir güç verdi.

Başasistanlık yaptığım yıl, kesinlikle hayatıma yön veren ve bundan sonrası için de yön verecek olan en önemli yıllardan birisi olduğunu biliyorum. Tabii ki pediatri asistanlarının eğitimi için güvenilir bir kaynak olmayı amaçlayarak yıllar önce yola çıkan ve bugünkü haline getirilen, KATKI Pediatri Dergisi'nin sorumluluğunu almak ve ona biraz da olsa katkıda bulunabilmiş olmak beni çok gururlandırıyor, ve aynı zamanda hayatımda girdiğim en güzel sorumluluklardan birisi olduğunu düşündürüyor.

Resim 1
Dr. Merve Erdem, Dr. Emine Özlem Çarıkçioğlu,
Dr. Dicle Canoruç Emet (soldan sağa)

Resim 2
Dr. Merve Erdem

Başasistanlık ve KATKI Pediatri Dergisi iç içe iki kavramlardır. Birbirlerinden ayrı bahsetmek düşünülemez, hele de başasistanlık görevi ile birlikte KATKI Pediatri Dergisi'nin sorumluluğunun verildiği bir başasistan, bunu hiç düşünemez galiba... Bu süreç boyunca birlikte yürüdüğüm yol arkadaşlarım Dr. Kübra ve Dr. Görkem'in desteği ile bu sorumluluğu birlikte göğüsledik. Bir taraftan, çocuk hastalar için ileri bir merkez olan hastanemizin sorumluluğu, bir taraftan da pediatri asistanları için doğru bilimsel kaynaklar üretmeye çalışmak; tek başımıza yürütmemiz için fazlaca hayati olan iki görevdi. Bu konudaki önderlerimizin, her konudaki bakış açıları, bizim bu sorumluluğumuzun önemini daha iyi kavramamıza, layıkıyla yürütmek için büyük çaba sarf etmemize zemin hazırladı. Elif Hoca ve Gülsev Hoca, bize her konuda yol göstermeye çalıştılar derken, gerçek mânâda, bunun böyle olduğunu gösteren birkaç anımı paylaşmak istiyorum.

Bir gün başasistanlık nöbetinden çıktım. KATKI Dergisi için Elif Hoca ile birlikte, Gülsev Hoca ile görüşmeye gitmeyi önceden planlamıştık. Nöbetlerimiz zor ve uykusuz geçtiği için biz hayatın geri kalanını unutuyorduk ve dış görünüşümüze hiç dikkat etmemeye başlamıştık. Bunu bir hak olarak görüyorduk belki de... Ancak bize asıl marifetin her daim her ortama hazır olmak olduğunu Elif Hoca öğretmiştir. Tabii ki, bunun KATKI Dergisi için bir şeyler yaparken olması tesadüf olamaz diye

Resim 3

Dr. Görkem Abdikan, Dr. Kübra Cebeci

düşünüyorum. Öğrendiklerimizin büyük bir kısmının, KATKI Dergisi'nin hazırlık yolunda olduğunu söyleyebilirim. Nöbetten çıktıktan sonra, sabah Elif Hoca ile buluştuk ve Gülsev Hoca'mıza doğru yola çıktık. Benim üstümde paspal kıyafetler tabii ki... Elif Hoca yol boyunca bu konu hakkında bana birşey söylemedi. Sonrasında Gülsev Hoca'nın yanına gitmek için sokakta yürürken bana; 'Her zaman bir acil durum ceketin olmalı Merve'cim, hemen her kıyafetinin üstüne giyebilirsin ve her daim her ortama hazırlıklı olursun' dedi. Bazı durumlar, yüzünüze söylenmeden kesinlikle ne yaptığınızın farkında olmuyorsunuz. Tabii ki Elif Hoca ve Gülsev Hoca bize bu konuda her zaman hoşgörölüydüler, ancak Elif Hoca bunu söylemekte haklıydı. Hayat her zaman istediğiniz gibi gitmez, ama bunu herkesin bilmesine gerek yoktur, siz, bir kurumu; bir görevi temsil ettiğiniz sürece, karşınızdaki insanlar onun arka planında neyin olduğu ile uğraşmamalıdır. O arka planla siz mücadele ettiğinizde ve kimseye yansıtmayıp her zamanki duruşunuzu koruyabildiğinizde güçlüsünüzdür. Acil durum ceketini, benim için bunları ifade etmişti ve hayatta sorunlar yaşıyoruz diye o sorunları hayatımızın her alanına yansıtmanın bize bir faydası olmadığını, aynı zamanda yansıttığımız insanların gelip o sorunu bizim yerimize çöze-

Resim 4

Dr. Görkem Abdikan ve Buket Yörük, Çocuk Genetik Kongre'sinde Genetik Hastalıkları sayılarımızı tanıtırken

meyeceğini ve bu çözüm yollarını hemen hemen her zaman kendimizin oluşturduğunu, bir durum ile mücadele etme yolunun kendimizin gücüyle ilişkili olduğunu düşündürmüştü.

Başasistanlık döneminde yine bir gün KATKI Pediatri Dergisi'nin yeni çıkan sayılarını götürmek için Gülsev Hoca'mın yanına gitmiştim. Gülsev Hoca'm her zamanki gibi bir evimiz de onun yanıymuşçasına, sıcak bir çay eşliğinde bir şeyler ikram etmiş ve sıcak bir muhabbet etmeye başlamıştık. Birdenbire Gülsev Hoca hep masasının bir köşesinde bulundurduğu KATKI Pediatri Dergilerini ve benim getirdiğim sayıları üst üste koyarak onlara sarıldı ve 'Canım KATKI'larım benim' dedi. O görüntü çok güzeldi ve emekle oluşturulan bu dergiler için içten bir minnetti. Bu emek göz ardı edilemezdi ve kesinlikle bu dergi başasistanlar için kutsaldı, korunması ve emek üstüne emek koyulması gereken bir kaynaktı.

KATKI Pediatri Dergisi için kısmen gizli kalmış, ancak en az bizim kadar emek veren birisini bu yazıda anmak istiyorum. Yaklaşık dokuz yıldır (2012) başasistanlık sekreterimiz olan Buket, KATKI için özverili çalışan emekçilerden birisi... Onun yardımları olmadan çoğu şeyi halledemezdik. Hem başasistanlık kurumu, hem de KATKI Dergisi için çok emek

Resim 5-6

*Sol Resim; Büyük hocamıza sevgimiz
Sağ Resim; KATKI'lar düzenlenirken*

veriyor. KATKI Dergisi ile ilgili bir yazıda onu anmamak olmazdı.

KATKI Pediatri Dergisi için emek veren bütün Hocalarımıza, ablalarımıza, abilerimize ve arkadaşlarımıza sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz. Her konuda eğitim ve öğretimin artık yeterince önemi kalmadığı ve doktorların zor koşullarda sadece iş yürütmesi beklendiği günümüzde, KATKI Dergisi ve başasistanlık kurumu, direnmenin bir sembolü olarak hayatta kalmaya devam etmeli...

KATKI'NIN 40. YILINDA

Dr. İsmail Ulusoy

KATKI EMEKTİ...

Bana göre üç nokta en çok KATKI'ya yakışır. Ne mutlu bana ki, KATKI gibi bir derginin 40. yıl sayısını hazırlama şansına sahip olabildim. Gülsev Hoca'mın önsözünde yer verdiği "Başasistanlık göreviyle onurlandırılan hekim" söylemine, "KATKI ile onurlandırılmış hekim" ifadesini eklemek isterim. 40. yıl sayısı sayesinde; bu derginin 40 sene önce hangi motivasyonla, ne şartlarda yayımlandığına bu denli yakından şahit olabilmek benim için paha biçilemez bir heyecan oldu. Bu sayıyı her sayıdan fazla okudum, kontrol ettim. Tam 40 sene önceki gibi KATKI'nın dergi olarak adının geçtiği her yerde büyük harflerle yazılması için uzun uğraşlar verdim.

Bulunduğun yeri güzelleştir, yapabildiğinin en iyisini yap felsefesine inanan bir birey olarak, tam 40 yıl önce, sadece bulunduğu yeri ve zamanı değil, gelecek zamanları da güzelleştiren adımlar atan KATKI Kurucu Üyeleri'ne duyduğum minneti bir kez daha belirtmek isterim.

Ben de hemen herkes gibi KATKI'yı ilk tanıdığım 4.sınıf öğrencisi idim. Ancak bir gün

bu derginin yürütme kurulunda olabileceğimi hayal dahi etmemiştim. Öğrencilik yıllarımda bana çok şey öğreten KATKI, Başasistanlık yıllarımda beni bambaşka bir noktaya çıkardı. Önceki yazılarda okuduğunuz yazıların toplanması, uykusuz nöbetlerden sonraki gün yapılan kontrolleri, basım sırasında yaşanan zorlukları tekrar anlatmayacağım. KATKI tüm bunlardan ötürü benim için emekti... Kattıklarını hiçbir zaman unutmayacağımı bilmenizi isterim. KATKI sayesinde saygıdeğer Elif Hoca'mla çalışabildim, çok değerli Gülsev Hoca'mı tanıdım. Bu sayı sayesinde Şinasi Hoca'dan, başka kimseden dinleyemeyeceğim anıları dinleme ve bunları onun ağzından kaleme alabilme fırsatı buldum. Buram buram Hocabey kokan anıların, özlem ve minnetle, sanki dün yaşanmış gibi anımsanması beni derinden etkiledi. Dönüp baktığımda tüm bu mükemmel insanların ortak paydasının KATKI olduğunu gördüm. Bu sayı sayesinde, KATKI'nın bana tekrar yaşayamayacağım tecrübeler edindirdiğinin farkına bir kez daha vardım.

KATKI'nın doğuşunu, emekleyişini, yürütmesini, koşmasını okudunuz. Ben de KATKI'nın en güncel şahidi olarak, geldiğimiz noktayı sizlere birtakım gelişmelerle aktarmak isterim.

KATKI, bugünlerde Ankara ve Türkiye genelindeki eğitim faaliyetleriyle ve kurslarla başta çocuk hekimleri olmak üzere birçok hekimin eğitimine katkı sağlıyor. KATKI'nın artık bir sosyal medya hesabı ve 2.000'den de fazla takipçisi var. KATKI, tıpkı kurulduğu yıllardaki gibi, Türkiye'nin farklı Tıp Fakültelerindeki öğrenciler ve asistanlar tarafından toplu olarak edinilmek isteniyor ve yeni sayıların ne zaman çıkacağı merakla takip ediliyor. Okuyucu kitlesinden aldığı olumlu geri bildirimler ile yazarlarını halen motive ediyor. Teknolojinin bu denli geliştiği bir dünyada, elbette ki her arz-talep gibi, KATKI'nın talebinde de görülen dalgalanmalar olduğunu bu yazıya kadar çok kez okudunuz. Ancak bu sayıda okuduğunuz 40 kişi ve okuma fırsatı bulamadığınız yüzlerce daha kişinin yadsınamaz emekleriyle, bu dalgalanmalardan KATKI'nın güçlenerek çıktığını görüyoruz.

Başasistanlığımızın 3. ayında koronavirüs pandemisi başlamıştı. Dr. Rıdvan Ocak ve Dr. Nilay Korgal ile adeta ateş çemberinin ortasında kalmıştık. Henüz başasistanlığa yeni alışırken, diğer yandan pandemiyle baş etmek gerçekten bizi yıpratıyordu. Değişen koşullara uyum göstermek de uyum gösterirken alışılmış standartları korumak da bizim görevlerimiz arasındaydı. Asistan eğitimleri, dersler, hasta yatışları, KATKI Dergisi gibi rutin işlerimizin yanına bir de asistan arkadaşlarımızı, hastalarımızı ve hastanemizi korumak, hiç bilmediğimiz bir hastalıkla mücadele etmek eklenmişti. Herşeye rağmen; zorlu pandemi günlerinde, 40. senesinde, KATKI adına yakışır şekilde büyüdü ve okurlarımız arttı. Eğitimlerimiz devam etti, yeni sayılarımız yayımlandı, kargolarımız hiç aksamadı. Tüm zorluklara rağmen gerçekleşen bu gelişmelere en az benim kadar katkı sağlayan, değerli başasistan arkadaşlarım Dr. Nilay Korgal ve Dr. Rıdvan Ocak'a; KATKI'nın uzun süredir karlıksız büyütüp besleyeni, çocuğu olsa ancak

bu kadar ilgilenir diyebileceğim sekreterimiz Buket Yörük'e de isimleriyle ayrıca teşekkür etmem gerekir. Bıkmadan usanmadan kargo gönderilerini yazdılar, sosyal medya fotoğraflarını çektiler, KATKI'nın parasını gözlerinden sakındılar. Öyle ki, Nilay'ın sadece KATKI standı açmak için kar kış demeden Kayseri'deki kongreye gidişini unutmam mümkün değil. Ben unutsam KATKI unutmaz.

Resim 1

Dr. Rıdvan Ocak ve Dr. İsmail Ulusoy. KATKI'nın sosyal medya hesabı için fotoğraf çekerken.

Resim 2

Dr. Nilay Korgal, Erciyes Kış Kongre'sinde KATKI standını açarken

Resim 3

Dr. İsmail Ulusoy, Dr. Rıdvan Ocak, Buket Yörük (Soldan Sağa)

Resim 4

Dr. İsmail ULUSOY. İlk KATKI'sını eline alan başasistan pozü.

KATKI'ya olan hislerimi tarif edebileceğimi zannetmiyorum ancak bu yazıyı istemeden de olsa bitirmem gerektiğinin farkındayım. Bu özel sayı sayesinde, bizimle anılarını ve duygularını paylaşan hocalarımla ne çok ortak şeyler hissettiğimizi farkettim. Yayımlanmasında görev aldığım ilk KATKI Pediatri Dergisi'nin fotoğrafını, sosyal medya hesabımda paylaşıp "Çocuğum gibi bir şey oldu" yazdığımda, Prof.Dr. Deniz Doğru Ersöz Hoca'mın tam 25 sene önce yayımladığı dergilere hissettiklerini benimle aynı cümlelerle ifade ettiğinden hiç haberim yoktu. Bu sayıda okurken benzer duyguları beslediğimizi öğrendim.

Eğer iki farklı kişi 25 sene arayla birbirinden habersiz olarak aynı nesneye aynı duyguları besliyorsa, o nesne çoktan ölümsüzleşmiş demektir. Bu nedenle çekinerek nesne dediğim bu kutsal emanet, biliyorum ki daha uzun yıllar yaşayacak. KATKI'yı doğuran, besleyen, büyüten ve ona bu ölümsüz ruhu kazandıran herkese sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Bu yazıyı ve bu özel sayıyı KATKI'ya en çok yakışan şeyle, üç noktayla, hiç sonlanmaması dileğiyle bitiriyorum...

Okurlarımızdan

HACETTEPE PEDIATRİ’DE STAJYER DOKTOR OLMAK

Stj. Dr. Cem Müderrisoğlu

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Stajyer Doktor, Ankara

Mezuniyet öncesi tıp eğitimindeki en önemli adımlardan biri klinik eğitimin başladığı dördüncü yıldır. İlk üç yılda verilen derslerin uygulamalı bir boyut kazandığı ve özümsemesi beklenen bilgilerin her an açığa çıkmasına ihtiyaç duyulabildiği bir sürecin başlangıç noktasını ifade eden dördüncü yıl, tıp eğitimi almakta olan kişinin geleceğini şekillendirmede en önemli basamaklardan biridir. Artık “stajyer doktor” kimliği kazanılmış ve zamanın önemli bir kısmı hastane ortamında geçirilmeye başlamıştır. Hastane ortamında yer almanın getirdiği sorumluluklara ek olarak, usta-çırak ilişkisine dayanan bir ilişkiyle tıp eğitimi sürdürülmeye çalışılmaktadır. Beyaz önlüğün giyilmesi ve stajyer doktor kimliğine sahip olunması, hem hekimlik mesleğine atılmaya çok az bir zaman kaldığını gösterir, hem de bundan önceki öğrencilik yıllarının ne kadar hızlı geçtiğini hissettirir. Bu, tıp eğitimi almış birçok kişinin paylaştığı ortak duygulardan biridir. Bir çocuk sağlığı kürsüsünden dünya çapında başarılarla imza atan bir üniversiteye evrilen Hacettepe Üniversitesi, ülkemizde pediatri eğitiminin en nitelikli şekilde verildiği yerlerden biridir. Klinik staj eğitimine burada dalında başlamış biri olarak, klinik eğitimin başlangıcının burada

olmasının benim için ifade ettiği anlamı sizlerle paylaşacağım.

Hacettepe’de dönem-4 eğitiminin ilk günü tüm öğrencilerinin katıldığı bir oryantasyon programıyla başlar ve ardından öğrenciler staj yapacakları Anabilim Dalları’na dağılır. Yoğun geçen bir oryantasyon programından sonra artık başka bir yerdeydim ve önümdeki on hafta çocuk hastanesinde geçecekti. Pediatri stajının ilk dersi Anabilim Dalı Başkanı Prof.Dr. Elif ÖZMERT tarafından verilen “Çocuk” dersi idi. Bu ders yalnızca pediatri stajı için değil, hekimlik hayatımızda her zaman aklımızda olması gereken bilgilerin verildiği önemli bir dersti. Çocukların küçük erişkinler olmadığı vurgulanarak başlanan bu derste; bir çocuğa yaklaşırken onu derdini anlatamayan bir hasta olarak görmemek gerektiğini, çocuğa dair tüm etkenlerin ele alınmasının ve çocuğun bütüncül yapısını görmeye çalışmanın elzem olduğunu kavramamız amaçlanıyordu. Stajın yaklaşık ilk üç haftasında verilen propedötik eğitiminin ilk dersi olan “hikâye alma” dersi, bundan sonra yapacağımız tüm klinik çalışmalara etki edecek bir dersti. Benim grubum bu dersi Prof.Dr. Eda UTİNE ile yapmıştı ve hocamız bize özenle alınan bir hikâye sayesinde hastanın tanısına dair nelerin sapt-

nabileceğini ayrıntılı bir şekilde anlatmıştı. Bu dersin ardından başlayan muayene derslerimizde grubumuzdan sorumlu olan hocamız Doç. Dr. Hüseyin DEMİRBİLEK ile beraber oldukça yoğun ama bir o kadar da keyifli bir süreci paylaştık. Hocamız her dakikayı verimli geçirmek isteyen ve bizlere öğretebilecekleri üzerine tekrar tekrar düşünen bir akademisyen olduğu için çok şanslıydık. Aslında grubumuz oldukça kalabalıktı, bazen odalara sığamadığımız için grubumuzu küçük gruplara bölüyorduk ve hocamız hiçbirimizin bu kalabalıkta kaybolmaması adına çaba gösteriyordu. Hastanenin her köşesini geziyor, hocamızın “Size daha farklı ne gösterebilirim?” demesiyle muayene becerilerimizi geliştirmeye çalışıyorduk. Öyle ki, hocamızın motivasyonu bizleri de etkilemişti ve bunun en güzel yansımasını staj sonunda grubumuzun üstün bir başarı göstermesinden anlamış olduk. Propedötik eğitimi bittikten sonra başlayan servis vizitleri ve ünite dersleri, bize öğrendiklerimizi uygulama ve eksik kaldığımız yönleri sorgulama fırsatı sunuyordu. Sabah başlayan servis vizitleri hastaları muayene ederek, hikâyelerini alarak ve konsültan hocamızla beraber onların durumlarını değerlendirerek yürütülüyordu. Konsültanımız olarak farklı servislerde bir arada bulunma şansımızın olduğu Prof.Dr. Alev ÖZÖN, Prof.Dr. Ali Bülent CENGİZ, Prof. Dr. Ateş KARA ve Dr. Öğr.Üyesi Tekin AKSU hocalarımız bizlerin daha iyi öğrenmesi için çok emek verdiler. Servis vizitlerinden sonra küçük gruplara bölünüyor ve her gün farklı bir bilim dalında derslerimiz oluyordu. Bu dersler, Hacettepe Pediatri’nin sunduğu ayrıcalıklardan biridir, çünkü bütün bilim dallarında bulunmak ve ders yapabilmek her fakültenin sunabileceği bir özellik değildir. Bunu, Hacettepe’nin öğretim kadrosunun çeşitliliğine ve hastanemizin sunduğu olanaklara borçluyuz. Eğitimimize değer katan unsurlardan biri de, probleme dayalı öğrenme (PDÖ) oturumlarıdır. Burada ders öncesinde verilen ödev sayesinde derse hazırlık yapıyor, ele alacağımız konulara ilişkin fikir

yürütüyor ve ders esnasında da ilgili vakayı ve hastalığı hocamızla birlikte yorumluyorduk. Ayrıca, panel şeklinde gerçekleştirilen probleme dayalı öğrenme oturumlarında da hocalarımızın birikiminden yararlanma şansına sahip oluyorduk. Staj eğitimine adapte edilmiş seçmeli stajlarda da, farklı bilim dallarında deneyim kazanıyorduk. Seçmeli staj eğitimi aldığım çocuk acil bilim dalında, hocamız Prof. Dr. Özlem TEKŞAM’la beraber yaptığımız vizitler ve ele aldığımız konular çok öğreticiydi. Görüldüğü üzere, pediatri staj eğitiminde farklı öğrenme ortamlarıyla uyumlu olarak hazırlanmış uygulamaların bir arada bulunması, verilen eğitimin ne kadar kapsamlı olduğunu göstermektedir.

Hacettepe’de pediatri staj eğitimi oldukça yoğun bir içeriğe sahiptir. Her bir iş gününün detaylı bir şekilde planlanmış olması, pediatri staj eğitiminin en verimli şekilde yürütülmesini sağlar ve pediatri stajı bu düzenliliği ile diğer staj eğitimlerinden ayrılan bir yönü olduğunu gösterir. Öğrenim hedeflerinin net bir şekilde belirlenmiş olması, her bir ders içeriğinin milimetrik bir hassasiyetle planlanması ve farklı ortamlarda bilgilerin pekiştirilmeye çalışılması staj eğitiminin en belirgin özelliğidir. Bunun yanı sıra, Hacettepe Pediatri’de yer alan kişiler, yüksek bir adanmışlık duygusuyla görevlerini yerine getirmeye çalışırlar ve bunu asistan hekimlerden öğretim üyelerine kadar her hekimde ve yardımcı sağlık personeline görmek mümkündür. Böylelikle, değerler eğitimi kapsamında değerlendirilebilecek olan sorumluluk duygusu yalnızca gözlemlenen değil, aynı zamanda içselleştirilen bir özelliğe dönüşmektedir. Hacettepe’de pediatri staj eğitiminin en etkileyici yönlerinden biri de, eşine az rastlanan bir öğretim üyesi kadrosuna sahip olması ve bu kadronun tıp eğitimini en üst düzeyde vermek için gösterdikleri çabadır. Hocalarımız yalnızca ülkemizde değil, dünya çapında tanınan seçkin akademisyenlerdir. Hocalarımızın kimisi sadece duruşuyla bir şeyler öğretti, ki-

misi de hiçbir kitapta yazmayan ve hayati derecede önemli olabilecek bilgileri sakınmadan bizlerle paylaştı. Kimi hocalarımız da meslek yaşamımızda bizi bekleyen sorunlara karşı yapabileceklerimizi erkenden öğretmeye çalıştı. Hocalarımızın özverisiyle ortaya çıkan ve Hacettepe Pediatri'yi farklı kılan değerlerden biri de, staj eğitimim boyunca çok yararlandığım KATKI Dergisi'dir. Karmaşık konuların yalın bir dille anlatılması, kapsamı geniş olan konuların sistematik bir şekilde ele alınması derginin pediatri eğitiminde önemli bir kaynak olmasını sağlamıştır. KATKI Dergisi, tıbbi bilgiye biçilen

yarı ömrün kısalmış olduğu günümüzde, hayat boyu öğrenmenin devam ettiğini gösteren güçlü rehber olacaktır.

Hacettepe Pediatri, bir stajyer doktorun klinikteki ilk zamanlarını unutulmaz bir deneyime dönüştürdüğü yuvasıdır. Burada verilen eğitim, ileride seçeceği uzmanlık alanı ne olursa olsun, hekimlik kimliğini inşa eden herkes için ayrı bir yere sahip olacaktır. Kurucumuz Prof. Dr. İhsan DOĞRAMACI'nın işaret ettiği ve tüm Hacettepelilerin şiar edindiği "Daha ileriye... En iyiye..." deyişi, bizlere hayat boyu ışık tutacaktır.

KATKI, KEDİ VE TİYATRO BİLETİ

Betül Saraç Şahin

Şehir Hastanesi. Hemşire, Ankara

Subat 2020, Lüküs Hayat’a 4 bilet almak için Rektörlük binasındaki Devlet Tiyatroları gişesindeyim. Böyle oyunların biletleri satış başladıktan çok kısa bir süre sonra tükenir, sıranın en önünde olmalıyım. Bilet için benden başka gelen kimse yoktu henüz, iyi. Cafe Tıp’tan bir çay alıp, gişeyi görebileceğim bir koltuğa yerleştim.

Aaa bir kedi! Gel biraz seveyim seni, gel pisi pisi. Ben kediyle oynayıp, bir yandan keyifle çayımı yudumlayayım derken, sıraya çoktan 5 kişi geçivermiş! Daha fazla arkada kalmadan koştum hemen, ah kedi ah...

Oyuna beraber gideceğim arkadaşlarım nöbetlerini ayarladı, nefesler tutuldu, bu biletleri almam şart diye düşünürken, hemen önümdeki hanımefendinin elinde KATKI’yı gördüm. Ba-

kayım, üstelik bende de olan sayı! Çok mantıklıydı. KATKI, bilet sırası beklerken geçebilecek zamanı bile anlamlı ve kıymetli hale getirebilecek bir dergiydi. Sanki çok sevdiğim bir dostumla karşılaşmış gibi sevindim...

Biliyorsunuz KATKI, pediatriinin güvenilir bilgiye açılan en yakın kapısıdır. İyi kalpli insanların dergisidir. Pediatriinin kıymetli hocalarının bin bir emekleriyle çıkar her sayısı. KATKI, pediatriyi seven ve sevdiren, pediatri için çalışan ve pediatriye gönül verenlerin başucundadır. Bugün Şırnak Devlet Hastanesi’nde uzmanlık sonrası devlet hizmeti yükümlülüğünü yerine getiren lise arkadaşım Uzm. Dr. Kübra Yüksel’in başucunda da olduğu gibi...

Nice 40 yıllara KATKI, iyi ki varsın!

KATKI'YLA GEÇMİŞTEN GELECEĞE

Dr. Betül Seda Bozkurt

*Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
Araştırma Görevlisi. Ankara*

Hacettepe Pediatri ailesinin bir ferdi olarak KATKI'mızın 40. yılını birlikte kutlamaktan onur duyuyorum.

Hacettepe Pediatri; ülkemizi aşıp dünya çapında önemli bir yer edinmiş, tıbbı olan katkılarıyla tanınan, sadece klinik olarak değil akademik olarak da başarısından söz ettiren bir kurumdur. Bu kurum yalnızca hekimlik becerisiyle değil yetiştirdiği pediatri hekimliklerine verdiği eğitimle de öne çıkmaktadır.

Hacettepe Pediatri'nin bugün sahip olduğu markanın kazanılması, üyelerinin azmi, bilime ve öğrenmeye duydukları açlık, öğretmeye en az öğrenmek kadar önem vermeleri sayesinde gerçekleşmiştir. KATKI böyle bir anlayış zemininde doğmuştur. Böylelikle dört yıllık eğitim hayatı bitse de Hacettepe Pediatri eğitimi hiç bitmemekte; KATKI, yuvasından ayrılan her pediatristin hekimliği boyunca sürekli yenilenen bir arşive sahip olmasını sağlamaktadır. Bu sayede biliriz ki bedenimiz Hacettepe'den ayrılrsa da bizler Hacettepe'den aldığımız Pediatri kavram ve algısını hep içimizde taşıyız.

Hocalarımız bize 'Tıp bir bilim olmanın yanı sıra bir sanattır' anlayışını kazandırmaya çalışırken, biz de aldığımız yüz yüze eğitimler ve KATKI ile kendi hocalarımızın tıp sanatına getirdikleri yoruma vakıf olma şansını elde ederiz. KATKI'yı kullandığımız diğer temel kaynaklardan farklı kılan da budur. Dünyanın geri kalanı neler yapıyor okurken biz Hacettepe'de ve bir Hacettepe'li olarak nasıl düşünmeliyiz, durumlara nasıl yaklaşmalıyız bunu öğreniriz. KATKI bize Hacettepe'li bir pediatrist olmanın yolunu gösterir.

Hacettepe Pediatri'nin marka değerinin; bugünün öğrencileri olan bizlerin ve bizi eğiten hocalarımızın Pediatri eğitimine verdiği önem ölçüsünde korunabileceğinin farkındayız. Pediatri; hekim olmayı sevmeyi, hekimliğin getirdiği azim ve çalışmayı hayat tarzı olarak benimsemeyi gerektirir. KATKI da bu öğrenme ve öğretme güdüsünün bir sembolü olarak görülmelidir.

Umuyorum ki yaşayacak, yaşatılacaktır.

KATKI'NIN IŞIĞI

Dr. Bilgehan Biçer

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Uzman Doktor, Ankara

Ben bir çocuk hekimi olarak KATKI Dergisi'nin 40. Yıl Özel Sayısı için yazı yazıyor olmaktan oldukça mutluyum. Ancak teşekkürümü öncelikle Çocuk Sağlığı ve Hastalıklarının bugünlere gelmesi, gelişmesi ve dünya standartlarında eğitim almamızı sağlayan, geçmişten günümüze desteklerini hissettiğimiz bilim insanlarına sunmak isterim. Çocuk Hekimi olmanın diğer alanlardan bir miktar farklılık ve belki daha fazla ihtiyat içerdiğini düşünenlerdenim. Çünkü Çocuk hekimliği bütüncül yaklaşımı ve yetkin bir genel pediatri eğitimi gerektiriyor. Yetkin bir genel pediatri eğitimi ise Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları'nı ilgilendiren, temel ve olmazsa olmaz konularda eksiksiz bilgi gerekliliğini kaçınılmaz kılıyor. KATKI Dergisi'nin bu konuda, genel pediatri zemininde, gereken bilgiyi eksiksiz vererek, güncel ve kapsayıcı olduğunu be-

lirtmek istiyorum. Gerek konu zenginliği, gerek konuların olgu sunumlarıyla pekiştiriliyor olması ve sürekliliği; onu Türkçe kaynaklar arasında farklı bir noktaya taşıyor. Hangi yan dal alanında ihtisas yapıyor olursak olalım iyi bir genel pediatrist olmadan bu alanlarda başarılı olmamız söz konusu olamaz. Yetkin bir çocuk hekimi eğitimi desteklemek için oldukça profesyonel hazırlanmış, kapsamlı ve gerekli neredeyse tüm konu ve başlıklara ayrıntılı olarak değinen bu dergiyi okumak benim için eğitici olmanın yanında keyifli. Hekimlik sürecimizde geriye dönüp tekrar tekrar okuyacağımız kaynaklardan biri olarak görmekteyim. Çocukların daha iyi, mutlu ve sağlıklı olması şüphesiz ki en temel amacımız, bu amaca ışık olan KATKI'ya nice kırk yıllar diliyorum. Bilimin bizi çok daha ileriye götürdüğü bugünlerde, pediatrinin "KATKI"sına minnettarım.

40 YILLIK KATKI

Dr. Gülşen Özer

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Asistan Doktor, İzmir

Cocuk Sağlığı ve Hastalıkları asistan ve uzman hekimlerinin bilgilerini güncellemeleri, mesleki gelişimlerini sağlamaları için uzun yıllar önce yayımlanmaya başlayan KATKI Pediatri dergisinin bugün de amacından ayrılmadan devam ettiğini düşünüyorum. KATKI ile çok geç tanıştım ama tanışır tanışmaz hayran kaldım. Elime alıp okumaya başladığımda aynı tıp fakültesinde olduğu gibi işin ehli olan kişiler sadece konuyu anlatmakla kalmıyor çeşitli deneyimlerini sunuyor, pratik yolları gösteriyor, ayrıntılarda kaybolmayıp en önemli ve en çok işime yarayacak konuların altını özenle çiziyordu. Özellikle asistanlığın en başında yoğun iş temposunun içinde etraftaki insanların konuşmalarının içeriğini bile anlayamazken neyi nerden okuyacağımı bilmiyorum diye sürekli düşünür ve üzülürdüm. Keşke KATKI ile o yıllarda karşılaşılsaydık diye düşünüyorum. Sürekli karşımıza çıkan

belki de her gün yaptığımız şeyleri o kadar yalın bir dille anlatmış ki, ben bunca zaman kendimi çok zorlamışım diyorsunuz. Belki de on farklı yerden okuyup bunu nasıl yapacağız, bu zormuş dediğim bir konuyu, KATKI'yı okuyunca işte buradaki anlatılan kilit noktayı hiçbir yer belirtmemiş ama burada net bir şekilde yazıyor demiştim. Bunu daha önce bu kadar basit haliyle öğrenebilseydik çok daha fazla işimize yarar diye düşünmüştüm. Türkçe olması, dilinin anlaşılır olması, ayrıntıda kaybolmadan bize temel noktaları verebilmesi ve derginin boyutlarının taşınabilirlik açısından uygun olması en güzel yanlarından. Arkasında çok büyük emek ve özveri olan, sık sık yeni sayılar yayımlayan KATKI'nın, uzunca süreler daha yayımlanmasını ve yine bize yol göstermesini yürekten istiyorum. Tüm KATKI ailesine kendi adıma ve bu kolaylıklardan faydalanabilen hekimler adına çok teşekkür ediyorum.

HAYATA “KATKI” 40. YILINDA

Dr. Nihal Yaman Artunç

Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Uzman Doktor, Ankara

Hacettepe Pediatri’den yeni uzmanlığını almış çiçeği burnunda bir çocuk hekimi olarak böyle güzel bir olaya tanıklık ettiğim ve kalemimin yettiğince duygularımı dile getirebilme fırsatı bulduğum için çok mutluyum. Bu imkanı verdiği için öncelikle KATKI Pediatri Dergisi ailesine teşekkür ediyorum.

Hacettepe Pediatri, bildiğiniz gibi, bizler için sadece dört yılımızı geçirdiğimiz bir eğitim kurumu değil, çok daha ötesinde bir yere ve öneme sahiptir. Yeni başlanılan her işte, endişeler ve bazı zorluklar olur, olacaktır. Bu zorlukları bilerek ve kabul ederek yola çıktığınızda, bir de tüm çekimserliğinize rağmen sizinle aynı yolu yürüyecek meslektaştan öte yoldaşlarla çalışıp aynı zamanda bu yolu yürümüş onlarca kişi tarafından desteklendiğinizde, dünyanın neresine giderseniz gidin, Hacettepe Pediatri’nin size sağladığı akademik ve manevi katkıyla bundan sonraki zorluklara dayanma gücünüz daha da artmış biri olarak hayata devam edeceksinizdir.

Pediatri eğitimini Hacettepe’de değerli kılan şeylerin başında; her hocanın ayrı bir bilgi ve tecrübe hazinesi olup, bu bilgileri bizlere çocuk sevgisiyle bütünleştirerek vermeye çalışmaları, mesleğimizi çocuk sağlığına dair her anlamda

ileriye taşımamızı sağlamaları gelir. Bu tecrübelerin ete kemiğe büründüğü ve Hacettepe Pediatri’yi kuşkusuz bir marka haline getiren, ortaya konmuş en güzel çalışmalardan biri de 40 sene önce hayata geçirilen KATKI Pediatri dergisidir. Dergimizin yaklaşık 20 sene sonra, sevgili Prof.Dr. Gülsev Kale Hoca’mızın önderliğinde, Hacettepe amblemini resmen taşımaya başlaması bu görüşümü desteklemektedir. Asistanlık eğitimimiz boyunca, bizzat günlük iş yaşamımızdan örneklerle ve güncel bilgilerle donatılarak, ciddi emeklerle yazılan ve ayrıca kendi bünyesindeki tüm eğitim gören

Resim 1
Çiçeği burnunda Nihal

asistanlarına bunu ücretsiz sağlayan bir ailedir KATKI. Adını, verdikleriyle fazlasıyla hak etmekte ve bu yayın hazinesinin ülkemiz çocuk hekimlerinin tümüne ulaşması gerekmektedir. Uzman olsanız dahi yeni sayılarını merakla beklediğiniz, gerek gidip alabildiğiniz gerekse de Türkiye'nin en ucunda mecburi hizmet yap-

tığınız yere bir şekilde ulaştıranların emeğiyle bu sevgi ve KATKI daha da büyüyecektir.

Dileğimiz her daim bilimin ışığında, bu mesleği bize öğreten, sevdiren hocalarımızın rehberliğinde ve araştırma ve çalışma arzusu içinde olan bizlerle KATKI daha da çoğalsın ve "Hep ileriye... En iyiye..." yol alsın...

BİLMİYİ SEVİYORSUNUZ DEĞİL Mİ ÇOCUKLAR?

Dr. Neslihan Yukarıkır

*Kırıkkale Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,
Araştırma görevlisi, Halk Sağlığı Uzmanı, Kırıkkale*

KATKI Dergisi ailesinin bir okuru olmakla ilgili en sevdiğim kısım, halk sağlığı uzmanlığımın yanında, çocuk doktoru olma hayalime kavuşmamla birlikte beni iki uzmanlık alanında da besleyeceğini bilmemdi.

Her halk sağlıkçı gibi ben de bir hastalığın bahsinin geçtiği alanlarda o hastalığın; toplum sağlığı, sosyal hizmetler ve koruyucu sağlık hizmetleri gibi boyutlarına yer verildiğini gördüğümde seviniyorum. KATKI dergilerini incelediğinizde tüm çocuk hastalıkları başlıklarında benzer yaklaşımları görebilirsiniz. Ayrıca harika bir klinik eğitime, ilginç vakaların genişliğine ve araştırma önerilerine akademik titizlikle kaynak sağlıyor.

Okuduklarımla, meslektaşlarımdan tıbbın kendisi ve sürekli üzerinde düşündürdüğü

multidisipliner kavrayış hakkında fikir sahibi oluyorum.

Öğrenmek için heyecan duymayı, bu tavırla çevrili olmayı ve tamamen tıbbi olmasa bile fikirlerimizin peşinden gidecek kaynağa sahip olduğumuzu dergiler aracılığıyla öğrenmeyi de seviyorum. Ülkemizde bu tür destekleyici bir çevrenin olmasının yansıması olan KATKI Dergisi'ne ve arkasındaki ekibe minnettarım. Bilgiye ulaşmamız için ellerinden geleni yapıyorlar. Ancak hepsinden önemlisi 40 yıllık ülke tarihi hakkında Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları konusunda önemli bir arşiv görevi görüyor.

KATKI dergisine nüfuz eden entelektüel merakın 40. yılı kutlu olsun. Bir büyüğümün de söylediği gibi:

'Bilmeyi seviyorsunuz değil mi çocuklar?'

Teşekkür

KATKI Pediatri Dergisi 40. Yıl Özel Sayısı'nın, gönderdikleri yazılı ve görsel içerikle oluşumunu ve yayımını sağlayan tüm başasistanlarımız, asistanlarımız ve okurlarımıza;

Bizleri geçmiş ile buluşturan Hocamız, Prof.Dr.Şinasi Özsoylu'ya;

Herkes için zorlu bir dönem olan 2019-2020 dönemi başasistanları Dr. Nilay Korgal, Dr. Rıdvan Ocak ve bu dönemde sorumluluklarına ilaveten KATKI Özel Sayısı için üstün emek veren Dr.İsmail Ulusoy'a çok teşekkür ederiz.

Prof. Dr. Elif N.Özmert

*Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanı*

Prof. Dr. Gülsev Kale

*Hacettepe Pediatri Eğitimi Geliştirme ve
Destekleme Derneği Başkanı*

Kuruluşundan itibaren Anabilim Dalı'mıza emek vermiş olan tüm Başasıstan'larımıza Teşekkür ederiz.

ADI SOYADI	GÖREV YILI
JOE WRAY	1956-1958
ŞİNASI ÖZSOYLU	1958-1959
MİTHAT ÇORUH	1959-1960
NİHAT BİLGİNTURAN	
MÜNEVVER BERTAN	
ALTAN GÜNALP	1961-1962
LÜTFÜ TOMBULOĞLU	
HURŞİT PEKER	1962-1963
İHSAN DEMİRAY	
MÜRÜVRET ÖZAKAR	1963-1964
MUHSİN SARAÇLAR	1963-1965
SAFİYE GÖĞÜŞ	1964-1965
İMRAN ÖZALP	1964-1966
AYHAN GÖÇMEN	1965-1966
EROL KINIK	1965-1966
ARMAN BİLGİÇ	1966-1968
OLCAY ORAN	
SEVİM BALCI	
GÜLER KANRA	1968-1969
GÜLŞEN ERDEM	
HİCABİ KAHRAMAN	1969-1970
NESRİN GÖKSU	
AYFER GÜR	
GÜLTEN SEÇMEER	1971-1972
İBRAHİM ERKUL	
MEHMET ONAT	1972-1973
KAZIM ERKENT	
SABRİ ACAR	
ENVER HASANOĞLU	1973-1975
MUSTAFA ÖZTÜRK	
SADİ VİDİNLİSAN	
OLCAY YEĞİN	1975-1976
TAHSİN TEZİÇ	
GÜLER SÜLOĞLU	
SIRRI BEKTAŞ	1976-1977
NEJAT AKYÜZ	
ARİF AKŞİT	
NURTEN ÖZCAN	1977-1978
HÜLYA CANER	
KADİR TUÖÇCU	
ÜMİT BAŞER	1978-1979
NESRİN BEŞBAŞ	
AYNUR OĞUZ	

ADI SOYADI	GÖREV YILI
ESAT YILGÖR	1979-1980
FAİK SARIALİOĞLU	
BURHAN TOPAL	
TURGAY ÇOŞKUN	1980-1981
İBRAHİM TOPAL	
MEHMET YILDIZ	
MURAT YURDAKÖK	1981-1982
OSMAN DERELİ	
AHMET ARVAS	
UÇUR DİLMEN	1982-1983
M. KAZIM ÇAĞLAR	
D. ALİ ŞENSES	
A. MURAT TUNCER	1983-1984
ELİF DAĞLI	
İLHAN TEZCAN	
TEZER KUTLUK	1984-1985
MEHMET CEYHAN	
ALPAY ÇELİKER	
HURİ AKSÖYEK	1985-1986
FUNDA ÖZTUNÇ	
GÜZİDE TURANLI	
DİLEK DEMİRSOY	1986-1987
ERKAN KARAASLAN	
OĞUZ SÖYLEMEZOĞLU	
GÜNSELİ SERVET ÇAKIR	1987-1988
CEYHUN DİZDARER	
ALİ SÜHA ÇALIKOĞLU	
ZAFER ECEVİT	1988-1989
MELEK GÜNEL	
MÜGE GÜÇSAVAŞ	
REHA CENGİZLER	1989-1990
MURAT AYDIN	
MERAL SARAÇEL	
UÇUR TULUY ÖZÇELİK	1990-1991
HASAN ÖZEN	
ALİYE UÇ	
ŞULE YİĞİT	1991-1992
DURSUN ALEHAN	
AYFER KARABULUT	
BÜLENT ENİS ŞEKEREL	1992-1993
KORAY BODUROĞLU	
ELİF NURSEL ÖZMERT	
ÖMER KALAYCI	1992-1993
BİRGÜL BENDERLİOĞLU	

ADI SOYADI	GÖREV YILI
İLKNUR KILIÇ	1993-1994
GÜLENDAM KOÇAK	
BİLGEHAN YALÇIN	
SERAP KALKANOĞLU	1994-1996
DENİZ ANADOL	
RAMAZAN ÖZTÜRK	
AYŞE KORKMAZ	1995-1997
EMBİYA DİLBER	1996-1997
ELİF GÜLER	
CANAN AYGÜN	
NAZLI GÖNÇ	
İNCİ NUR SALTIK	1997-1998
ALİ DÜZOVA	
TEVFİK KARAGÖZ	
CANAN AYABAKAN	
ATEŞ KARA	1998-1999
FATİH ÖZALTIN	
CANSIN SAÇKESEN	
PINAR IŞIK	1999-2000
NAZİRE NAÇAR	
BENAN BAYRAKÇI	
UMUT SELDA KAVAK	2000-2001
İLKER ÇETİN	
ÜMİT MURAT ŞAHİN	
YASEMİN ALANAY	2001-2002
İLKEY ERDOĞAN	
EBRU AYPAR	
ÖZGE UYSAL SOYER	2002-2003
EDA UNİTE	
YELDA BİLGİNER	
ŞULE ÜNAL	2003-2004
MURAT ŞAHİN	
GÜLTEN TÜRKKANİ	
TÜLAY AKÇA	2004-2005
TOLGA ÇELİK	
PELİN ÖZLEM ŞİMŞEK	
MUSTAFA ERKOÇOĞLU	2005-2006
MEDİHA KAZIK	
ESRA ARISOY	
PINAR GÜMÜŞ	2006-2007
EMEL İSİYEL (BİLGETEKİN)	
SERDAR BEKEN	

ADI SOYADI	GÖREV YILI
HASAN FATİH ÇAKMAKLI	2007-2008
BORA GÜLHAN	
GÜLİN FİDAN HIZAL	
ERMAN ÇİLSAL	2008-2009
İLKER ERTUĞRUL	
BELGİN GÜLHAN	
SELMAN KESİCİ	2009-2010
DİDEM ARDIÇLI	
FEHİME KARA EROĞLU	
ASLIHAN KÖSE	2010-2011
ERBU YARCI	
NAZAN ÜLGİN	
EZGİ DENİZ BATU	2011-2012
ÖMER ERTEKİN	
ASUMAN KARHAN	
MELİS PEHLİVANTÜRK	2012-2013
AYŞE SEVGİ BAL	
LEMAN AKCAN	
AHMET ZİYA BİRBİLEN	2013-2014
ZEYNELABİDİN ÖZTÜRK	
GÖKÇEN KARTAL	
SEDA KARAALİ GÖÇER	2014-2015
GÖZDEM KAYKI	
MUSA GÜREL KUKUL	
ÖZLEM SARITAŞ NAKİP	2015 - 2016
YAĞMUR ÜNSAL	
HATİCE BEKTAŞ	
MUSTAFA ŞENOL AKIN	2016 - 2017
SADİYE DİCLE CANORUÇ	
İREM İYİGÜN	
YASİN MARUF ERGEN	2017 - 2018
EMİNE ÖZLEM BOSTANCI	
YASEMİN TULUN	
KÜBRA CEBECİ	2018 - 2019
MERVE ERDEM	
GÖRKEM ABDİKAN	
İSMAİL ULUSOY	2019 - 2020
NİLAY KORGAL	
RİDVAN OCAK	

